

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sylva Cogitationum Sacrarum Pro Cathedra Seu Conceptus Prædicabiles

Ex Præstantissimis Authoribus collecti ; Et In tres Classes divisi

Complectens Dominicas Per Annum

Höger, Franz

Ingolstadij, 1726

VD18 90197089

Pars Prima Complectens Dominicas Per Annum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53055](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53055)

PARS
PRIMA
COMPLECTENS
DOMINICAS

PER
ANNUM.

DOMINICA I. ADVENTUS.

THESIS I. *Videbunt Filium
Hominis venientem. Luc. 21.
v. 27. Adventus Chri-
sti quadruplex. I. Primus
in Carne: Venit enim Filius Hominis
quærere, & saluum facere. Luc. 19:
v. 10. II. Secundus in Mente: Ad
eum veniemus, & mansionem apud
eum faciemus. Joan. 14. v. 23. III.
Tertius in Morte: Quâ nescitis horâ
Filius hominis venturus est. Matth.
24. v. 44. IV. Quartus in Judicio:
Cum autem venerit Filius Hominis in
Majestate sua. Matth. 25. v. 31. Sup-
peditaret hæc divisio materiam pro qua-
tuor Dominicis Adventus.*

*Christi Ad-
ventus.*

THESIS II. *Quoniam appropinquat
Redemptio vestra. Luc. 11. v. 28. Ad-
ventus Christi duplex est. I. Primus
Adventus, qui jam contigit, fuit*

A

Re

Redemptio animæ à captivitate peccati.
 II. Secundus Adventus, qui adhuc expectatur, erit *Redemptio Corporis à captivitate mortis.* Ipsi intra nos gemimus adoptionem filiorum Dei expectantes, Redemptionem corporis nostri Rom. 8. v. 23.

*Judicium
 extre-
 mum.*

THESIS III. *Stabimus ante Tribunal Christi.* Rom. 14. v. 10. I. Peccator in ultimo Judicio stabit coram Deo: *Munifico*, cujus gratiam non agnovit. II. *Summa Majestate prædito*, cujus magnitudinem contempnit. III. *Justissimo*, cujus iram accendit. *Vivien* i Tertull. *Prædic. verb. Judicium.*

*Christus
 Judex.*

THESIS IV. *A facie ejus cruciabuntur populi.* Joël 2. v. 6. I. Duplex vultus gravissimè homines confundit: *Vultus Testis* crimen palàm evincentis; *Vultus Benefactoris* offensi. II. Et duplex vultus maximè terret: *Vultus Principis* in majestate sua; *Vultus Judicis* sententiam in reum ferentis. Talis erit vultus Domini super facientes mala. *Vide etiam Reina in Quadrages. Fer. 2. post Dom. 1. Quadr.*

*Dies Judi-
 cij.*

THESIS V. *Cùm judicij dies ad-
 venerit.*

venerit. 2. Machab. 6. v. 14. Dies
Judicii erit peccatoribus. I. Dies
Confusionis. II. Dies Separationis. III.
Dies Condemnationis. Videbit, & con-
funderetur, confusus separabitur, sepa-
ratus damnabitur. S. Aug. Separatio
verò erit triplex I. à Deo. 2. à creaturis.
3. à seipso. Bretteville.

THESIS VI. Videbunt Filium ho-
minis venientem in nube cum Potestate ma-
gna & Majestate. Luc. 21. v. 27. In
Judicio peccator opprimetur I. Gloriâ
Christi, qui veniet cum Majestate. II.
Gloriâ Crucis, quæ apparebit in aëre.
III. Gloriâ Sanctorum, qui sedebunt ju-
dicantes &c. Vivien in Tertull. litt. 1.

Christus
Judex.

THESIS VII. Arescentibus homi-
nibus præ timore. Luc. 21. v. 26. Qua-
tuor mala peccatores tunc maximè ter-
refacient I. Mors repente imminens,
& crudelis. II. Examen severum à
Deo Offenso instituendum. III. Con-
demnatio absque misericordia. IV. Æ-
ternitas supplicij. S. Bern. Serm. 16.
super Cantic.

Peccato-
rum status
in Judicij
cio.

THESIS VIII. Arescentibus homi-
nibus præ timore. Luc. 21. v. 26. Ju-
dicium

Judicium
timendum.

A 2

dicium

dicium est timendum propter tria, I. Ex parte *Judicis* propter *Judicis* terro- rum. II. ex parte *Judicij*, propter *Ju- dicij* rigorem. III. Ex parte *Rei* pro- pter *Suppliciorum* horrorem. S. *Bonar.* *Exposit.* 2. super *Pf.* 118.

THESIS IX. *Quia dies ultionis* hi sunt, ut impleantur omnia, que scri- pta sunt. *Luc.* 21. v. 22. I. Quod mortem facit terribilem, est *Judicium* sequens. II. Quod *Judicium* facit terribile, est examen illud præcedens. III. Quod hoc reddit terribile, sunt *Opera* nostra. Hinc bene solebat di- cere S. *Elias Abbas*, postquam octo annis *pœnitentiam* egit: tria timeo, *Egressionem animæ à corpore*, *Severita- tem examinis*, *Sententiam Judicis*; & *Job.* c. 9. v. 28. *verebar omnia opera mea.*

THESIS X. *Erit in tempore illo:* *Sc* rutabor *Ferusalem* in *Lucernis.* *Sophon.* 1. v. 12. *Judicium* grave quidem fu- turum est ex eo, quòd omnia peccata *cogitationum*, *verborum*, *operum* *examinanda* sunt; sed longè *gravius*, quòd etiam, I. *Peccata Omissionis.* II. *Peccata Consequentia.* III. *Peccata I- gnorantia*

ignorantiae judicanda sunt. *Vide de hoc
Vieira.*

THESIS XI. Erunt signa in Sole,
& luna, & stellis. Luc. 21. v. 25. Istorum
causam assignare solent Sancti Pa-
tres triplicem. I. ut hæ ipsæ creatu-
ræ, prius Signa Bonitatis Divinæ, jam
signa sint Iræ Divinæ. II. Ut ex his
peccatores enormitatem peccati agno-
scent, quod totius Mundi turbatio-
nem & exitium meretur. III. Ut te-
nebræ istæ horribiles cœcitatem pecca-
torum ostendant. Creatura tibi Fa-
ctori deserviens exardescit in tormen-
tum adversus injustos. *Sap. 6.*

THESIS XII. Et si Justus vix sal- *salus ho-*
vabitur, impius & peccator ubi parvunt. *minis.*
1. Petri 4. v. 18. Triplex est enim sa-
lus: I. Corporis, quæ in *Sanitate*,
seu bona valetudine ejusdem consistit.
II. Animæ, quæ in *Conversione* à pec-
cato ad *Justitiam*, & *Gratiam* consistit.
III. Animæ, quæ in corporis & ani-
mæ *eterna felicitate* obtena consistit.
vide Corn. à Lap. in hunc textum.

THESIS XIII. His autem fieri in- *Judicium*
cipientibus respicite, & levate capita ve- *teribile &*
Optabile.
stra.

stra. Luc. 21. v. 28. I. *Terribile*, quidem Judicium, sed peccatoribus, II. *Iustus* autem *Optabile* & *suave*. S. *Chysoft.* hom. 3. de *Davide & Saule*.

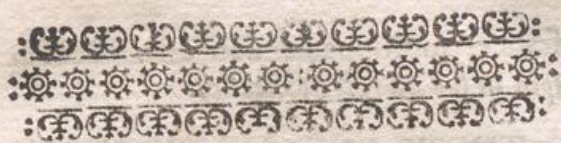
Judex supremus.

THESIS. XIV. *Omnes enim stabimus ante Tribunal.* Rom. 14. v. 10. *Meticulosum* est omni viventi causam coram te agere criminalem, quia I. *cum sis Potentissimus*, manus tuas nemo potest effugere. II. *Cum sis Sapientissimus*, oculos tuos nihil potest latere. III. *Cum sis Equissimus*, animum tuum nemo potest corrumpere. *Innocent.* III.

THESIS XV. *Cælum & terra transibunt.* Luc. 21. v. 33. *Nihil tam efficax*, quod à creaturis animum abstrahat, quàm mundi incendium; ubi I. *Voluptates* in flammam. II. *Dignitates* in fumum. III. *Divitiae* in cineres abeunt.

DO.

DOMINICA II. ADVENTUS.

THESIS I. *Beatus est, qui non fuerit scandalizatus in me.* Matth. II. v. 6. *Christus*
quibus
 Tribus hominum generibus *scanda-*
lum?
 Christus exitit offendiculo: I. *Incredulis*, qui scandalizati fuerunt super imbecillitate suæ Infantiae, quam nolabant credere. II. *Mollibus*, qui scandalizati sunt super Austeritate vitæ suæ, quam noluerunt sequi. III. *Superbis*, qui scandalizati sunt super ignominia Mortis suæ, quam profiteri noluerunt. *Dyon Capucin.*

THESIS II. *Quid existis in deserto videre?* Matth. II. v. 7. *Joannis*
Virtutes.
 nes tres proprietates à sua persona inseparabiles exhibuit: I. prima fuit *Humilitas*, quæ lapis offensionis fuit Grandibus, & sapientibus hujus sæculi. II. *Paupertas*, quæ Divitibus non placuit. III. *Austeritas vitæ*, scandalum scili-

scilicet mollibus & delicatis. P. We-
spin in suo Morali Evangelico.

Recurfus ad Christum. THESIS III. Mittens duos de discipulis suis. Matth. II. v. 2. Joannes in vinculis mittit non ad Herodem, neque ad Principes hujus Mundi, sed ad Christum; ita nos quoque discipulos nostros eò dirigamus; scilicet I. Memoriam beneficiorum acceptorum. II. Intellectum, Deum Creatorem & Dominum nostrum agnoscendo. III. Voluntatem, amando, & miseras ei nostras proponendo. Finetti in Confid. Moral. super Evang.

THESIS IV. Mittens duos de discipulis suis. Matth. II. v. 2. I. Aliqui in adversitatibus suis mittunt ad Daemonem, ut opituletur. II. Alij ad Homines, ut auxilium ferant. III. Postremi ad Deum cum Joanne. seu ad Christum, ad quem omnes opem postulaturi deberent mittere.

Captivitas animae. THESIS V. Joannes in vinculis. Matth. II. v. 2. I. Jugum Legis Captivitas Libera est. II. Jugum Peccati misera est Captivitas. Illud honorat Justum,

Justum, istud facit Peccatorem inhonoratum. Segneri. Manna 1. Aug.

THESIS VI. *Joannes autem cum audisset in vinculis.* Matth. 11. v. 2. Quæ vincula? I. *Joannes in vinculis liber.* II. *Herodes in libertate vinculus.* Seu, quod idem est, *Libertas serva, Servitus libera,* S. Aug. de peccatorum libertate exclamat: Bonus etiamsi serviat, liber est; malus autem, etiamsi regnet, servus est, nec unius hominis, sed, quod est gravius, tot dominorum, quot viriorum, l. 4. de Civit. c. 3. vide etiam Grosse. 1. Aug.

THESIS VII. *Joannes autem in vinculis.* Matth. 11. v. 2. Qualia vincula? Dantur quatuor vinculorum genera: I. Vinculum *Naturæ*, quale est Corpus, quod includit animam. II. Vinculum *Peccati*, in quo nascimur, & vix non semper constricti vivimus. III. Vinculum *Pænæ*, quo ligantur Rei in carcere. IV. Vinculum *Legis Dei*, & amoris, quæ captivitas gloriosa est. Horum Primum suffer, secundum rumpe, tertium evita, quartum ambi, manus pedesque his manicis & pedicis porrige; juxta illud: Vincula ejus
A 5 alli-

alligatura Salutis. *Eccl. 6. v. 31. vide quoque Segneri Manna 1. Aug.*

THESIS VIII. *Joannes autem cum audisset in in vinculis. Matth. 11. v. 2. varia sunt vincula, sed maximè. Vincula peccatorum, quibus retinentur in potestate dæmonis, ne ad pœnitentiam festinent, sunt. I. Incredulitas de rebus alterius vitæ. II. Spes longioris vitæ. III. Desperatio vel diffidentia Dei. IV. Pœnitentiæ horror ob difficultatem, & austeritatem. V. Exemplum malorum seu aliorum peccatorum. VI. Respectus humani. VII. Neglectus Salutis, & Mediorum ad illam. VIII. Præsumptio de Misericordia Dei. IX. Obstinatio in malo. Suspirabam ligatus non alieno ferro, sed ferrea voluntate; velle meum tenebat inimicus, & inde mihi catenam fecerat. S. Aug. l. 8. Conf. c. 5. Math. Faber hic Conc. 6.*

Vita bona. THESIS IX. *Euntes renunciate Joanni, quæ audistis, & vidistis. Matth. 4. v. 11. Vita vel invita seipsam prodit uniuscuiusque, scilicet prodit se I. Moribus. II. Operibus. III. Verbis.*

bi; seu more, ore. re. *Alexand. Pellegrini in Paradox. Evang.*

THESIS X. *Mittens.* Matth. 11. *Recurfus ad Christū qualis sit?*
 v. 2. I. Non mittitur sæpe, quò mittendum. II. Non mittitur, quando mittendum. III. Non mittitur, pro quo mittendum est, quid mirum, si Missio nostra nihil efficiat?

THESIS XI. *Cæci vident.* Matth. 11. v. 2. *Cæcitas.*
 Duplex cæcitas spiritualis est I. eorum, qui malè vident. II. eorum, qui nihil vident. vel I. eorum, qui vident id, quod non est, vel non oportet videre. II. eorum, qui non vident id, quod est, & oportet videre. Prior cæcitas contingit iis, qui vident in bonis terrenis felicitatem, quæ non est; in peccato innocentiam, quæ non est; in Deo aliquam misericordiam, quæ non est, nec esse potest. Posterior cæcitas eorum est, quos superbia, voluptas, divitiæ excæcant. & sic in tenebris, quasi in luce ambulant. Job. 24. Educ foras populum cæcum, & oculos habentem. Isaiæ 43. Cæcitatibus duæ species facillè concurrunt, ut, qui non vident quæ

quæ sunt, videre videantur quæ non sunt. *Tertull. Bretteville Dom. 2. Adv.*

Peccator repugnat Deo THESIS XII. *Cæci vident, claudē ambulat, leprosi mundantur &c. Matth. 5. v. 5.* Christus omni potentia sua laborat, ut *procuret* Sanitatem peccatori. II. Peccator ex parte sua omnibus viribus allaborat, ut sanitatem suam *impediat*; imò Christus omnibus suis attributis, Bonitate, Sapientia, Liberalitate &c. nostram salutem evincere contendit, nos omnia ipsius studia irrita facimus. Atque ita, ut Petrus Damiani dicit, facit Deus de veneno medicamentum, nos de medicamento venenum facimus. Tendit enim adversus Deum manum suam, & contra Omnipotentem roboratus est. *Job. 15. v. 25. Conclusio erit: Vocavi te, & renuisti &c. Prov. 1. v. 24.*

Adversitas. THESIS XIII. *Joannes in vinculis. Matth. 11. v. 2.* I. Crux, & adversitates verè Christianis *dulces* videntur. II. Crux, & adversitates Mundi *aflectis intolerabiles*. Pone calamitatem, pone paupertatem, pone dolorem: pono Deum S. Chrysost. Omne malum aut timore, aut pudore Natura perfudit,

dic; malefici gestiunt latere, trepidant deprehensi, negant accusati: Christianis verò quid simile? neminem pudet, neminem poenitet. . . . quid hoc mali est, cujus reus gaudet, cujus accusatio vorum est, & poena felicitas? *Tertull. in Apolog. adversus Gentes, c. 1.*

THESIS XIV. *Qui mollibus vestiuntur, in Domibus Regum sunt.* Matth. 11. v. 2. *Virtus va^a Nobilitat.* Sanctitas raro apud Nobiles hujus mundi invenitur, quia inconstantia hujus mundi eos ad malum trahit, velut arundinem vento agitaram, scilicet vento ambitionis, vanitatis, invidiæ, vindictæ &c. item quia vita eorum delitiosa opposita est virtuti, & cruci Christi.

THESIS XV. *In Domibus Regum sunt.* Matth. 11. v. 2. *Politica.* Politicorum, Regnorumque perniciës. I. Patet in Josepho: ita ab eis venditus fuerat Joseph, sed ideò est adoratus, quia venditus, *S. Gregor. 6. Moral. c. 12.* II. Patet in Caipha: Scidit vestimenta sua, & nescius quid hac significaret insania, Sacerdotali se honore

nore privavit. *S. Leo Serm. de Pass. Dom.*
 Scilicet, Regna terræ, & jura Re-
 gnorum tunc sanè sana suis Dominis,
 atque illæsa persistunt, si Divinis Or-
 dinationibus ac dispositionibus non re-
 sistunt. *S. Bern. Ep. 255. ad Ludov.*
Francorum Regem. Vide Alexandrum Pelle-
grini in Paradoxis.

THESIS XVI. *Joannes in vinculis.*
 Matth. II. v. 2. I. Innocentia in car-
 cere. II. Scelus in *Aula*. III. Veritas in
deserto. Hoc est Joannes in vinculis. Qui
 mollibus vestiuntur, in Domibus Re-
 gum sunt. Quid existis (*in desertum*)
 videre? Prophetam? etiam Dico vo-
 bis, & plusquam Prophetam. *Du-*
rand. Doct. Theol.

Cæcitas. THESIS XVII. *Cæci vident*, Matth.
 II. v. 5. Duplex Cæcitas Spiritua-
 lis datur in mundo. I. Illorum qui
malè vident, e. g. videndo felicita-
 tem in bonis terrenis, innocentiam
 in peccato, misericordiam certam in
 Deo, quæ in eo esse non potest. II.
 Eorum, qui *nihil* penitus vident,
 cum tamen præsens objectum visibi-
 le sit, excecati videlicet fumo super-
 biæ, igne luxuriæ, & pulvere divi-
 tiarum. Cæcitatibus duæ species faciliè
 con-

concurrunt, ut, qui non vident, quæ sunt, & videre videntur, quæ non sunt. *Tertull. Educ foras populum cæcum, & oculos habentem. Isaïæ 43. v. 8.*

DOMINICA III. ADVENTUS.

THESIS I. *Tu qui es?* Joan. 1. *Homo quid sis*
v. 19. Ut te ritè cognoscas, te ipsum interroges, oportet: I. *In Ordine Nature;* quid fueris secundum esse tuum ante formationem tuam? quid modò sis in tua existentia, seu consistentia? quid futurus sis in morte, seu tua destructione? II. *In Ordine Gratia;* quid fueris ante peccatum? quid modò in peccato? quid futurus sis post peccatum? *Franc. de Wespim. S. J. in Moral. Evang.*

THESIS II. *Dirigite viam Domini.* Joan. 1. v. 23. Quatuor enim sunt viæ hominis. I. *Via Infirmitatis.* II. *Via Necessitatis.* III. *Via Vanitatis.* IV. *Via Veritatis.* Prima est Jerichuntina

Via.

tina, per quam transit homo, in imagine Dei, more fluentis aquæ: secunda est via universæ carnis, Mortis: tertia via in peccatis: quarta est Charitas. *Petrus Bless. Serm. 2. in Adventu.*

Peccator. THESIS III. *Parate viam Domini.* Matth. 3. v. 3. Peccatores vadunt cogirando. II. cadunt consentiendo. III. Conteruntur operando. IV. Illaqueantur per consuetudinem. V. Capiuntur in morte. *Hugo Card. sup. Proverb. c. 28.*

Via. THESIS IV. *Parate viam Domini.* Matth. 3. v. 3. Tria sunt genera, quæ odit via cæli: I. Remanentem. II. Retrocedentem. III. Aberrantem. *S. Aug. tit. de reditu ad Patriam.*

Vox. THESIS V. *Ego vox.* Joan. I. v. 23. Joannes totus erat vox, quia omnes ipsius operationes clamabant: *Oculi, manus, lingua, pedes, vestimentum* in Joanne vox erant, quia illis omnibus prædicabat Modestiam, Humilitatem, Contemptum Mundi; vox, quæ etiamnum nostris insonat auribus,
præ-

præbens bonum exemplum. Etiam hodie clamat Joannes exemplo, & verbo, & vocis suæ tonitruo deserta nostrorum concutit peccatorum. S. Ambros. Serm. 9. Finetti Clericus Regular.

THESIS VI. Non sum. Joan. Humilitas.
I. v. 21. Homo nihil est I. consideratus in Statu Naturæ. II. in Statu Gratiæ. III. in Statu Peccati. IV. in Comparatione cum aliis. Segneri. Manna I. Aug.

THESIS VII. Parate viam Domini. Matth. 3 v. 3. Triplex ad Gratiam præparatio. I. Una ad Gratiam Prævenientem. II. Altera ad sanctificantem. III. Tertia ad augmentum Gratiæ Sanctificantis. Menoza in l. 1. Reg. c. 7. fol. 476.

THESIS VIII. Tu quis es? Joan. Cognitio sui.
I. v. 21. Cognitio sui stat in tribus, I. ut cognoscat homo; quid facit. II. quid meruit. III. quid amisit. S. Bern. Serm. de 7. gradib. Confess.

THESIS IX. Tu quis es? Joan. Humilitas.
B I. v. 21.

I. v. 21. I. Esse bonum, & videri bonum res est periculosa. II. videri bonum, & non esse bonum, hypocrisis est vitiosa. III. Esse bonum, & non videri bonum, est conditio optima, & status humilium. *Crasset.*

Vox. THESIS X. *Vox clamantis.* Joan. I. v. 23. Triplex vox nos vocat ad pœnitentiam. I. una è Cælo, qua Beati testantur, se non nisi duce Pœnitentiæ ed pervenisse. II. Altera ex Sepulchro, qua mortui nos instruunt de vanitate earum rerum, quæ nobis impedimento sunt ad agendam pœnitentiam. III. Tertia ex Inferno, qua Dammati nobis significant, se non alia de causa æternum infelices esse, quàm quòd pœnitentiam agere neglexerint.

Impedimenta vocis. THESIS XI. *Vox clamantis.* Joan. I. v. 23. Quatuor impedimenta sunt, ne vox aliqua audiatur. I. Si organum auditûs destructum est. II. Si aures digito obturantur. III. Si interlocutores adsunt. IV. Si strepitus, vel tumultus excitetur. Primum fit, si in loquente non consideratur Deus; secundum, per carnalia desi-

desideria; tertium per respectum humanum; quartum per curas, & animi perturbationes.

THESIS XII. *Vox clamantis.* Joan. *Vox.*
 r. v. 23. Peccator omnis econtra
 habet vocem feræ. I. Superbus vo-
 cem Leonis. II. Avarus vocem Mil-
 vi. III. Luxuriosus vocem Porci.
 IV. Iratus vocem Serpentis. V. In-
 vidus vocem Draconis. VI. Gulo-
 sus vocem Lupi. VII. Piger vocem
 Onagri. *Vide le Blanc in Ps. 76- v. 2.*
tom. 4. sect. 1. Art. 1.

THESIS XIII. *Non sum.* Joan. *Deceptio*
 i. v. 21. Aliqui non sunt in se, nec *hominum.*
 sunt apud alios Boni. II. Aliqui
 non sunt in se, sunt tamen in opi-
 nione aliorum Boni. III. Aliqui
 sunt in se, & non sunt apud alios
 Boni. IV. Aliqui sunt in se, &
 sunt apud alios Boni. Ita nempe
 Mundus vult decipi: non ita res ha-
 bet apud Deum. *Craffet.*

THESIS XIV. *Medius autem ve-*
strum stetit, quem vos nescitis. Joan. i. *Deus qua-*
 v. 26. I. Maxima pars hominum non *rendus.*
 verè quærun Deum. II. Vel ibi
 B 2 quæ-

quærunt, ubi non est, neque esse potest, scilicet in peccato, vita delicio-
sa &c. Sunt quidam quærentes Deum
per exteriora, deserentes interiora sua,
quibus Deus interior est. *S. Aug. de
Spir. & Anima c. 51. Quærite, quod
quæritis, sed ibi non est, ubi quæritis eum,
id. 4. Conf. 12.*

*Peccator.
infelix.*

THESIS XV. *Medius autem ve-
strum stetit. Joan. I. v. 26. Infe-
licitas Peccatorum ex duplici fonte
promanat. I. Quia non cogitant,
quod Deus ipsis præsens sit. II. Quia
non cogitant, quod ipsi Deo sint præ-
sentes. P. Nemyen in Cogit. Christian.
11. Febr.*

superbus.

THESIS XVI. *Tu quis es? Si-
cut tempore Belli, nemo ab Excubiis
interrogatus: Quis? responder: Ho-
stis; sic nullum ab Ecclesia interro-
gatus: Tu quis es? responder: Ho-
mo peccator sum. Interroga per o-
mnes status, infantem, puerum,
invenem virum, senem, omnes su-
perbè respondent: Non sum.*

Honor.

THESIS XVII. *Non sum ego Chri-
stus. Joan. I. v. 20. Verus modus*

acquirendi honorem est illum contemnere, uti videre est in Moyse coronam Ægypti recusante: Constitui te Deum Pharaonis. I. Qui mundi gloriam ardentem quærit, ipsam non invenit. II. qui verò eam contemnit, ipsam adipiscitur. Gloriam enim contemnere est ipsam obtinere, *Hector Pintus in c. 16. Ezech. Bern. Finetti. Confid. Moral. hic.*

THESIS XVIII. *Rectas facite semitas.* Matth. 3. v. 3. Vide infra Dom. 4. post Pascha. Thesi 1. de Semita peccatorum.

Semita peccatorum.

THESIS. XIX. *Non sum.* Joan. 1. v. 21. Disce à S. Joanne non usurpare titulos tibi non debitos. Non sum ego Christus: II. abscondere etiam congruos: Propheta es tu? & respondit: non. Confiteri humiles: Ego vox. *Durand. Doct. Theol.*

Humilitas

DOMINICA IV. ADVENTUS.

THESIS I. *Prædicans Baptismum* Pœnitentia.
B 3 Pœ-

Pœnitentiæ. Luc. 3. v. 3. Omnia quæ videmus supra nos, intra nos, circa nos, prædicant nobis Pœnitentiam. I. *Super nos*: Deus consulit, præcipit, instruit suo exemplo, ut ita dicam, Miserendo iterum hominis, quem è paradiso eiecerat. II. *Intra nos*: Miseria ipsa, quæ premit, peccatorem ad pœnitentiam inducit, ut eâ liberetur. III. *Circa nos*: Dies è tenebris noctis emergens; Stellæ lumen, amissum in die, noctu reparantes; Arbores, prata, horti, deperditum in hyeme decorem recuperantia; Mundus totus ex sepulchro nivium, tenebrarum &c. resurgens.

*Fructus
Pœnitentiæ.*

THESIS II. *Facite Fructus dignos pœnitentiæ.* Luc. 3. v. 8. I. Primus fructus est, ut quis *punitat* in se, quod comisit. II. Secundus, ut *fugiat* peccata, & occasiones peccati. III. Tertius est, ut tantum *Studeat* ad bene agendum, quantum studuit ad peccandum. S. Thom. Aquin. in Matth. 3. Huc illud S. Remigij ad Clodoveum: *Adora, quod incendisti; incende, quod adorasti.*

THESIS III. *Facite Fructus dignos Pœnitentiæ.* Luc. 3. v. 8. Vel *Baptismum*

primum Pœnitentiæ. Qui bene exprimitur illo versiculo: Asperges me hyssopo & mundabor, lavabis me, & super nivem dealbabor. Ps. 50. I. Incipientium est *aspergi*. II. Proficientium *lavari*. III. Perfectorum super nivem *dealbari*. Primum fit per Gratiâ justificantem mediante Confessione: Secundum fit tollendo reliquias peccati condonati, Tertium fit inducendo virtutes contrarias peccatis præteritis. *Alexander Diotallevi in Ps. Misere citato versu.*

THESIS IV. *Facite fructus dignos pœnitentiæ.* Luc. 3. v. 8. Ille omnis fructus, ut auferatur peccatum Isai. 27. Ad veram pœnitentiâ requiritur. I. Ut *Cor* peccata detestetur. II. Ut *Lingua* peccata confiteatur. III. Ut *Manus* pro peccatis satisfaciât. Seu, quod idem est Cordis dolor, Oris confessio, & Manûs satisfactio sunt tria ad veram pœnitentiâ necessaria. *La Selve Conc. 10. in Adventu.*

THESIS V. *Facite fructus dignos Gratia.* pœnitentiæ. Luc. 3. v. 8. Ad hoc, ut quis pœnitentiâ agat, debet habere

Tempus, Gratiā, & Voluntatem pœnitendi. I. Incertitudo temporis. II. Incertitudo gratiæ. III. Incertitudo voluntatis sunt tria Motiva non differendi pœnitentiam. *La Selve fer. 4. post Dom. I. Quadrages.*

Tempus. THESIS VI. *Facite fructus dignos pœnitentiæ.* Luc. 3. v. 8. Qui ritè pœnitentiam agit, nullum tempus perdit. I. Non *Præteritum*, quod restaurat, recogitans annos suos in amaritudine animæ suæ. II. Non *Præsens*, quod tenet per exercitium boni operis. III. Non *Futurum*, quod disponit per constantiam boni propositi. *S. Bernard. lib. Sent.*

Pœnitentia. THESIS VII. *Facite fructus dignos Pœnitentiæ.* Luc. 3. v. 8. Dico tibi, quòd omnia te impellant ad agendam Pœnitentiam: I. Deus, qui hanc præcipit. II. Mundus, qui te decipit. III. Tempus, quod elabitur. IV. Mors, quæ appropinquat. V. Æternitas, quæ instat. VI. Libri, qui nos monent. VII. Concionatores, qui nobis minantur. VIII. Confessarii, qui nos urgent. IX. Christus deni-

denique ipse, qui quâ verbis, quâ minis salutem nostram intendit.

THESIS VIII. *Prædicans Baptis- Confessio:*
mum Pœnitentiæ. Luc. 3. v. 3. Nisi enim pœnitentiam egeris, dubium, an semper præsto tibi? I. *Tempus*, quod nunc habes. II. *Gratia*, quæ modò tibi offertur. III. *Voluntas*, quam modò sentis. Accedit, quòd, qui tempore abutitur, illo priveretur: qui gratia abutitur, illâ priveretur: qui libertate abutitur, illa quoque priveretur.

THESIS IX. *Videbit omnis Caro Salutare Dei. Luc. 3. v. 6.* Qui in peccato mortali existens hoc sacratissimo tempore animum Confessione non expiat. I. Christum advenientem cum Bethleemitis excludit. II. Cum Herode Infantem persequitur. III. Præsepe Domini in Calvaria montem vertit.

THESIS X. *Videbit enim omnis Nativitas Caro Salutare Dei. Luc. 3. v. 6.* Tri-
Christi.
 plicem Nativitatem habet Christus: I. Æternam in sinu Patris. II. Temporalem in terris ex MARIA. III. In cordibus hominum per verbum Dei.

Filioli, quos iterum parturio, donec formeretur Christus in vobis. Pater ergo cœlestis, MARIA, & Concionarores pariunt.

Inspiratio, THESIS XI. *Prædicans.* Luc. 3. v. 3. I. Inspiratio Divina est gratia occulta, dum recipitur. II. Fit publica, quando illam homo sequitur.

Pœnitentia. THESIS XII. *Baptismum Pœnitentiæ.* Luc. 3. v. 3. I. Pœnitentia reditur impossibilis, si amor peccati eam differre facit. II. Inutilis, si interrumpitur per peccatum. III. Scandalosa, si fit cum peccato. *Diction. Apost.*

Pœnitentia. THESIS XIII. *Prædicans Baptismum Pœnitentiæ.* Luc. 3. v. 3. I. Non est Tempus, in quo pœnitentia non sit necessaria, cum Joannes tempore, quo Christus Redemptionem ipse instituit, eam annunciârit. II. Non est Persona à pœnitentia exempta, cum ipse Joannes in Deserto eam susceperit. III. Non est Locus, ubi pœnitentia non sit necessaria, cum eam Joannes circa Jordanem, fluvium sacrum, prædicavit. *Durand. in Caract. Sanctor. p. 2. hic.*

Necessaria omnibus. THESIS XIV. *Facite fructus dignos Pœnitentiæ.* Luc. 3. v. 8. *Evangelium*

lium loquitur de triplici genere hominum. I. Eorum, qui non cognoscunt Deum, neque illi serviunt, quales sunt Pagani, Tiberius, Pilatus, Lyfanius; hi indigent pœnitentiâ, ut de sua Infidelitate ad frugem redeant. II. Secundò: Eorum, qui cognoscunt, & tamen non serviunt, vel malè serviunt Deo, quales sunt Annas, & Caiphas; Hujusmodi indigent Pœnitentiâ, ut peccata sua deleant. III. Eorum, qui cognoscunt Deum, & bene ei serviunt, quales sunt Joannes, Zacharias; hi indigent pœnitentiâ, ut Innocentiam suam conservent. id. ibid.

DOMINICA post NATIVITATEM.

THESIS I. *Serviens Die, ac No-* Deo omni
cte. Luc. 2. v. 37. Per Diem feli- tempore
tas & prosperitas, per Noctem ad- serviendâ.
versitas & tribulatio intelligi potest,
atque exinde concludi, quòd illa ani-
ma non verè servit Deo, quæ non
omni tempore, & in quovis statu re-
rum Deo servit, sicut hæc Vidua, quæ
die

die ac nocte, hoc est in utroque tempore tam Conjugij, quàm Viduitatis, tam in prospera, quàm in adversa fortuna in servitio, & obsequio Divino constanter permanit. Bernard. Finetti in Reflexionib.

*Christus
Signum.*

THESIS II. In Signum, cui contradicetur. Luc. 2. v. 34. I. Christus Signum est in sua Nativitate, in sua Passione, in sua Resurrectione. II. Cui contradicetur à mundo per sua axiomata contraria, & vitam Doctrinæ suæ oppositam. III. Atque hinc est, quòd Christus pluribus in Ruinam fit, veluti occasio, & per justam subtractionem suarum gratiarum.

Devotio.

THESIS. III. Non discedebat de templo. Luc. 2. v. 37. Non omnis Devotio vera Devotio est: Datur enim I. Hypocritica, quæ simulata est. II. Heteroclitica, quæ à communi regula recedit. Anomala, quæ singularitatem præ se fert. Qualis est illorum, qui pridie Festum ad sacram Synaxin, non ipso Festo accedunt, ne cum plebe id commune habeant; qui non stant ad lectionem Evangelij, nec genua flectunt ex more Ecclesiæ, &c.

THE.

THESIS IV. *Puer autem crescebat, & confortabatur.* Luc. 2, v. 40. *Parentes quid filii?*
Parentes filiis præstare debent. I. *Vitræ Subsidium*, Patris cœlestis exemplo, animalium irrationalium studio, Naturæ suffragio. II. *Educationis Studium*, suadet dilectio paterna, societas humana, Providentia Divina. III. *Salutis Auxilium*, per Disciplinæ Christianæ instructionem, Exempli ædificationem, justam Correptionem. *Vivien. in Tertul. Prædic. verbo Justitiæ Lex.*

THESIS V. *Et hæc vidua.* Luc. *vidua.* 2, v. 37. A trina servitute liberatur Vidua. I. A studio viro placendi. II. Cura prolis educandæ. III. Sollicitudine providendi domui necessaria. *Tertull. Prædic. Vivien p. 2. Conc. 3. verbo Causæ fit. vidual.*

THESIS VI. *Et hæc vidua.* Luc. *Sterilitas.* 2, v. 37. Triplex sterilitas invenitur. I. Una *Naturæ* ex defectu prolis. II. Alia *Fortunæ* ob defectum Bonorum. III. Alia *Gratiæ* ex defectu consolationum spiritualium. *Crasset in Confid. festo S. Annæ.*

THESIS VII. *Non discedebat de templo, jejuniis & obsecrationibus serviens nocte*

nocte ac die. Luc. 2. v. 37. I. Devotio debet proficisci ex perfectione statûs interni. II. Devotio debet apparere in omnibus externis actionibus. III. Devotio debet se separare à creaturis.
Dictionar. Apost.

Vidua. THESIS VIII. *Et hæc Vidua.* Luc. 2. v. 37. I. Vidua debet esse modesta in suo vestitu. II. Debet esse cauta in suis visitationibus. III. Debet esse tranquilla in suis Negotijs. *Dict. Apost.*

THESIS IX. *Et hæc vidua.* I. A Meditatione mortis Christi solatium quærat in morte Mariti sui. II. Consideratio mortis Mariti sui ipsam ad mortem suam disponat. III. Cogitatio de morte ipsam mundo mortuam ostendat. *ibid.*

Imitatio. THESIS X. *Puer autem crescebat.* Quatuor in Evangelio hodierno comparent Personæ. I. *JESUS* adhuc *Infans*; imitentur Christiani Christum Infantem, & crescant in sapientia, & virtute. II. *MARIA* *sexdecim annorum*; imitentur Virginem, in juventute sua conservando puritatem. III. *Jo-*

Joseph in virili etate; imitentur Josephum, vivendo pariter in perfecta Justitia. IV. Simeon senex; imitentur Simeonem perseverando usque in finem in laude Dei. Durand. in Charact. Sanctor. part. 2. hinc.

DOMINICA I. post EPIPHAN.

THESIS I. Dolentes querebamus *Quomodo*
te. Luc. 2. v. 48. Notandum, tres *quar-*
esse causas, quæ quærentes frustrare so- *antur?*
lent. I. cum scilicet aut non in tempo-
re quærent. II. Aut non, ubi oportet,
quærent. III. Aut non, sicut oportet.
S. Bern. Serm. 75. in Cant. P. Wesp. in
Moral. Evangelico.

THESIS II. JESUS annorum *Christus in*
duodecim. Luc. 2. v. 42. Christus si- *nobis cre-*
cut in illo ipso Homine, quem gessit, *scat.*
ita in nostris mentibus quosdam gra-
dus corporeæ ætatis exequitur: I. Na-
scitur. II. Crescit. III. Roboratur.
IV. Senescit: sed orandus, ne in nobis
diu, aut jugiter Parvulus, aut infirmus,
&

& pauper sit. *S. Paulin, ep. 3. ad Severum.*

THE SIS III. *Proficiebat Sapien-
tia, & etate. Luc. 2. v. 52. Quomodo
crescere possumus I. ad ipsum. II.
cum ipso. III. in ipso? scilicet extir-
patione vitiorum, acquisitione virtu-
tum, Unione. Segneri Manna 26. Aug.*

*Status A-
nima.*

THE SIS IV. *Remansit Puer in
Jerusalem. Luc. 2. v. 43. Triplex
status animæ, Possidentis, Perdentis, Inve-
nientis DEUM. I. Extrema conso-
lacio animæ justæ, quæ possidet Deum
suum. II. Extrema desolatio animæ,
quæ per peccatum perdidit Deum su-
um. III. Extrema sollicitudo animæ
pœnitentis, quæ, ut iterum inveniat,
anxia est. Dion Capucin.*

*Christus
perditus.*

THE SIS V. *Non invenientes,
Luc. 2. v. 45. I. Anima elongat se à
Deo Infidelitate. II. Deserit obli-
vione, tepiditate, negligentia. III.
Incipit perdere peccato veniali. IV.
Omnino perdit peccato mortali. Cras-
set. in Confid.*

THE SIS VI. *Quærebamus te.
Luc. 2. v. 48. Tripliciter Deus quæ-
rendus*

rendus est. I. *Veraciter*, id est vera fide. II. *Ferventer*, id est ferventi animo. III. *Perseveranter*, id est firma fide. *Hugo Cardinal.*

THESIS VII. *Quid est, quod me quærebatis?* Luc. 2. v. 49. *Quærendus.* Tripartitum est genus quærentium Deum. I. Alii quærun-
t, & non inveniunt. II. Alii quærun-
t, & inveniunt, sed non retinent, quia non quærun-
t, ut habeant, sed vendunt. III. Alii quærun-
t, & inveniunt, & retinent. Primi quæ-
rentes nullo modo inveniunt; Secundi
vivum inveniunt, & occidunt; Tertii
mortuum quærun-
t, & vivum inveni-
unt. *Hugo à S. Victore.*

THESIS VIII. *Dolentes quærebamus te.* Luc. 2. v. 48. Christum quæ-
renti quatuor condiciones observandæ
sunt. I. Temporis opportunitas. II.
Loci congruitas. III. Quærentis hu-
militas. IV. Quæriti Utilitas. *S. Bonavent. Serm. 5. Dom. infra Octav. Epiph.*

THESIS IX. *Quid est, quod me Christus quærebatis?* Luc. 2. v. 49. *Christus docens.* Ex hodie-
na Christi concione habent, quod di-
scant; I. Parentes. II. Liberi. III.
C Con-

Conjugati. IV. Cognati. V. Clerici. VI. Omnes. *Math. Faber hic Cong.*
8.

THESIS X. *Invenerunt illum.*
Luc. 2. v. 46. Præstat non inveni-
endo invenire Deum, quàm inveni-
endo non invenire. I. Primi sunt, qui in-
veniunt Deum in desolatione, in tri-
bulatione, utpote quem habent, & non
vident. II. Secundi sunt, qui per-
dunt Deum in consolatione, utpote
nihil vel parùm agendo eum dimittunt.
Juxta illud S. Augustini: *Si quis non in-
telligat te, gaudeat, & sic amet non inveni-
endo invenire te potius, quàm inveni-
endo non invenire.* L. I. Confess. c. 6.

*Christus
ubi quaerendus?*

THESIS XI. *Requirebant eum
inter cognatos, & notos.* Luc. 2. v. 44.
I. Noli quærere Deum in *Familia*: Di-
scordia eum ibi arcer. II. Noli quæ-
rere Deum in *Cœtu* hominum: Male-
dicentia eum ibi excludit: III. Noli
quærere Deum in *Negotio*. Amor pro-
prius, seu studium Commodi privati
eum ibi expulit.

Dies Fest.

THESIS XII. *Factum est post tri-
duum, invenerunt illum.* I. Nihil faci-
lius, quam Deum *Perdere*. II. Nihil diffi-

difficilius quàm perditum *Invenire* I. Jacturæ seu perditionis Gratiæ sex causæ sunt : 1. in die Festo perditus est Christus, quia in eo plura peccata fiunt. 2. Quia plurimi, ut templo exeunt, fervorem deserunt. 3. Quia mundanis rebus infixi obliviscuntur Dei. 4. Quia se miscent cum aliis pravis sociis. 5. Quia non agnoscunt, nec intelligunt Gratiam, quid sit. 6. Quia non evitant pericula. II. Difficilis inventionis rationes sunt. I. Quia homo plurimis obstaculis resistere debet, & ea superare, ut inveniat. 2. Non cessare, neque defatigari in quærendo, & implorando gratiam. 3. Adhibere multa pia, & bona opera Confessionis, jejunii &c. *Non invenitur in terra suaviter viventium. Job. 28. v. 13. Bretteville.*

THESIS XIII. *Remansit Puer* JESUS. Luc. 2. v. 43. Qui perdit Christum per peccatum, non potest ipsum invenire nisi post triduum. I. *Triduum.* Contritionis. II. Confessionis. III. Correctionis. *S. Vincent. Ferrer. Serm. 4. Dom. inf. Octav. Epiphan.*

THESIS XIV. *Quærebamus te. Christus* Luc. 2. v. 28. Corde toto quærendus *quærendus.*
C 2 est

est Deus tripliciter : I. sine Intermif-
fione. II. Sine Remiffione. III. Sine
Divifione. *Le Blanc. in Pſal. 118. v. 2.*

*Chriſtus,
B. V.*

THESIS XV. *Erat ſubditus illis.*
Luc. 2. v. 51. Utrunque miraculum,
I. Quòd Deus Fæminæ obtemperet :
Humilitas ſine exemplo. II. Et quod
Deo Fæmina principetur : *Sublimitas
ſine Socio.* *S. Bern. Serm. 2. ſuper miſſus
eſt.*

Parentes.

THESIS XVI. *Erat ſubditus illis.*
Luc. 2. v. 51. Parentes tria debent
filiis : I. *Vitæ ſubſidium* 2. *Educatio-
nis ſtadium.* 3. *Salutis auxilium* I.
Primum, Patris cœleſtis exemplò, Ani-
malium irrationalium ſtudiò, Naturæ
ſuffragiò. II. Secundum ſuadet Dile-
ctio paterna, Societas humana, Provi-
dentia Divina. III. Tertium, per
disciplinæ Chriſtianæ Inſtructionem,
Exempli ædificationem, juſtam Corre-
ptionem. *Vivien in Tertull. Prædic. ver-
bo Lex Juſtitie. Vid. indic.*

Feflum.

THESIS XVII. *Secundum conſuetu-
dinem diei Feſti.* Luc. 2. v. 42. Profanatio
dierum Feſtorum ſeptem modis contin-
git : I. Alii oriantur. II. Alii laborant.
III. Alii choreas agunt. IV. Alii taber-
nao

nas frequentant. V. Alii ludis vacant.
VI. Alii nundinantur. VII. Alii lu-
xum vestium adornant. *Faber. Dom.*
16. post Pentec.

THESIS XVIII. *Dolentes quæ Parentes.*
rebamus te. Luc. 2. v. 48. I. Multi pa-
rentes aliquando dolentes quærent a-
missos liberos suos, quos educârunt jux-
ta Mundi placita. II. In contemptu
Virtutum. III. In aversione Crucis. IV.
In oblivione Dei. V. in neglectu Ec-
clesiæ. VI. In amore Libertatis. *Di-*
ction. Apost.

THESIS XIX. *Erat subditus illis.*
Luc. 2. v. 51. Boni Parentes educant
Filios suos I. in amore Veritatis. II. in
aversione Mundi. III. in exercitio
Mortificationis. *Id.*

THESIS XX. *Erat subditus illis. Obligatio*
Luc. 2. v. 51. I. Filii tenentur abscon- *filiorum.*
dere defectus, & peccata Parentum.
II. Filii tenentur ferre illorum impa-
tientiam, & genium contrarium. III.
Filii tenentur ipsos solari in senectute,
& in morbo succurrere. *Diction. Apo-*
stolic.

Liberi. THESIS XXI. *Erat subditus illis.* Luc. 2. v. 51. I. Liberi vel solatium, vel crux Parentum. II. Hæredes eorum vel virtutum, vel viriorum sunt. *Ibid.*

Festum. THESIS XXII. *Secundum consuetudinem Diei Festi.* Luc. 2. v. 42. I. Festi dies sunt *Dies quietis*, hinc nos à strepitu mundi elongare decet. II. Sunt *Dies instructionis*, hinc occasione intenti esse debemus suscipiendæ doctrinæ, & Veritatis Christianæ. III. Sunt *Dies Sanctitatis*, hinc conjunctionem cum Deo quærere oportet relictis creaturis. *Ibid.*

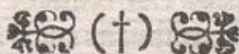
Obedientia. THESIS XXIII. *Erat subditus illis.* Luc. 2. v. 51. I. Obedientia *prima* virtus est, quam Deus ab homine petiit, & quam homo Deo recusavit. II. Obedientia *secunda* virtus est, quam Christus in Lege sua à nobis petit, & quam plurimi transgrediuntur. III. Obedientia *postrema* virtus est, quæ debet finire Sacrificium nostrum in morte, quam nemo potest detrectare.

Amisio Dei. THESIS XXIV. *Quærebamus te.* Luc. 2. v. 48. I. Perdimus Deum, quan-

quando dimittimus *Obsequium Dei* propter *Obsequium hominum*. II. *Amitimus Deum*, quando *coeptum bonum Opus* relinquimus imperfectum. III. *Amitimus Deum*, quando *Causam Dei* in occasione data non protegitur. *Diction. Apost.*

THESIS XXV. *Remansit Puer*. Luc. 2. v. 43. I. Quando Deum perdimus propter *Liberalitatem suam* erga nos, *ingratitude* enormis est. II. Quando dimittimus Deum propter *Castigationem promeritam*, *rebellio obstinata* est. *Id.*

THESIS XXVI. I. *Querebamus te. Periculū*. Luc. 2. v. 48. In hoc mundo nec *Sanctitas Personæ* securos nos facit, ne perdamus Deum: *Joseph cum esset justus: en Sanctitas Personæ*. II. *Nec Sanctitas Temporis*: Secundum consuetudinem *Festi*, en *Sanctitas Temporis*. III. *Nec Sanctitas Loci*: *Remansit Puer JESUS in Jerusalem, Civitas sancta*, en *Sanctitas Loci*. *Durand. in Character. Sanctior, part. 2. hic.*

DOMINICA II, post EPIPHAN.

Conjugiū.

THESIS I. *Nuptie factæ sunt.*
Joan. 2. v. 1. Honorabile connu-
bium in omnibus *Hebr. 15.* & quidem
honorabile in *Natura*, & secundum se
spectatum, & honorabile in suis *circum-*
stantiis. I. Ex parte Authoris, qui
est Deus, qui instar Paranymp̄hi ad-
duxit eam ad Adam. *Gen. 2.* II. Ex
parte Loci, ubi institutum fuit, nempe
in Paradiso, loco deliciarum & bene-
dictionum. III. Respectu Temporis,
quod erat adhuc Innocentiæ, & inte-
gritatis Naturæ. Atque ita ratione
Principii, Loci, Temporis, quin etiam *Finis,*
qui est, ut Electos cælo gignat, honora-
bile est. *P. Wesp̄in s. J.*

*Conjugium
infelix.*

THESIS II. *Nuptie factæ sunt.*
Joan. 2. v. 1. Cùm Deus instituerit
Matrimonium, eique benedixerit, un-
de fit, ut tot Conjugia sint infelicia?
nempe, quòd, antequam inearur, tri-
bus malis *Consiliariis auris & fides præ-*
beat,ur.

beatatur, hi sunt. I. *Ambitio*, quæ inæqualia Conjugia suadet. II. *Avaritia*, quæ divitiis solum inhiat. III. *Sensualitas*, quæ per scelera eò tendit, eaque quærit. *Idem.*

THESIS III. *Nuptiæ factæ sunt. Sanctum.*

Joan. 2. v. 1. Sacramentum hoc magnum est, designans tres ineffabiles Uniones velut toridem Conjugia. I. Unionem Verbi æterni cum nostra *Natura* in *Mysterio* Incarnationis. *Simile . . . Homini Regi, qui fecit Nuptias Filio suo. Matth. 22.* II. Unionem *JESU* Christi cum *Ecclesia*, quam sibi desponsavit Sanguine suo: seipsum tradidit pro ea, ut sit *sancta, & immaculata* Ephes. 5. III. Unionem deniq; *Sancti Spiritûs* cum *anima* fidei per *Gratiam*, juxta illud: *Sponsabo te mihi in Justitia. Ose. 2. Idem.*

THESIS IV. *Nuptiæ factæ sunt. Joan. Bonum.*

2. v. 1. Matrimonii bonum tripartitum est: *Fides, Proles, Sacramentum.* I. In *Fide* attenditur, ne præter vinculum conjugale cum altera vel altero concumbatur. II. In *Prole*, ut amantet suscipiatur, benignè nutriatur, religiosè edu-

educetur. III. In Sacramento, ut conjugium non separetur, & dimissus aut dimissa, nec causâ prolis, alteri conjungatur. *S. Aug. l. 9. de Genes. ad litteram.*

Bonum.

THESIS V. *Nuptiæ factæ sunt.* Joan. 2. v. 1. Matrimonii Bona tria sunt. I. *Fides*: hæc sacra est, quia 1. promissa 2. in facie Ecclesiæ jurata. 3. Christi sanguine stabilita. II. *Proles*: ordinata, ut 1. proles concipiatur 2. concepta nascatur. 3. Nata rectè educetur. III. *Sacramentum*: Hoc causat 1. Unitatem carnis. 2. Unitatem cordis. 3. Unitatem habitationis. *Vivien Tertull. Predic. p. 1. de Adulterio. c. 2.*

*Officium
Mariti.*

THESIS VI. *Nuptiæ factæ sunt.* Joan. 2. v. 1. Bonus Maritus, ut exprimat similitudinem Amoris JESU Christi erga Ecclesiam Sponsam suam 1. Defectus conjugis æquo animo perfert. II. Eam amat unicè. III. Totum cor fideliter ipsi servat. *Nicolaus Dion Capucin.*

*Quomodo
ineundum?*

THESIS VII. *Nuptiæ factæ sunt.* Joan. 2. v. 1. Tria nos compellunt, ut,

ut, antequam contrahantur Nuptiæ, ad Deum recurramus. I. Ipse status Matrimonii difficultatibus plenus. II. Animus malè ordinatus, & intentio mala, ut ea evitemus. III. Obligatio, vel virtutes, quas oportet exercere in hoc statu. Quia scilicet Matrimonium jugum, spinæ. Virtutes sunt honor, amor, fides, patientia, modestia, auxilium. *Nubant semper invocantes Dominum ut mediator adsit. S. Chysost. serm. 28. de divers.*

THESIS VIII. *Nuptiæ factæ sunt.* *Conjugium infelix.*
Joan. 2. v. 1. Matrimonia persæpe infelicia sunt ex triplici causa. I. Quia non invitatur ad ea Christus. II. Quia Benedictio à Cælo non petitur, seu attrahitur. III. Quia in eo non purè vivitur, ut status requirit. *Bretteville.*

THESIS IX. *Nuptiæ factæ sunt.* *Difficile.*
Joan. 2. v. 1. I. Conjugium difficile est Viris. II. Difficilius Fœminis. III. Longè verò difficillimum Fœminis devotioni deditis, quæ, quod patiantur, habebunt quotidie, & quidem injustè.

THESIS X. *Nuptiæ factæ sunt.* *Perfectū.*
Joan. 2. v. 1. Tria constituunt Matrimonium in Christo perfectum I. Unionio

nio voluntatis utriusque, ecce *Fides*.
 II. Communio bonorum & malorum,
 ecce *Amor*. III. Fructus Deo, conse-
 crandus ad obsequium, ecce *Finis*.

Peccator. THESIS XI. *Vinum non habent.*
 Joan. 2. v. 3. Peccator in hoc mundo
 verum gaudium non habet. *Segneri*
Manna 15. Feb. *Paciuchelli in Jonam.*
Lect. 14. §. 9.

*Bona tem-
 poralia.* THESIS XII. *Aquam vinum fa-
 ctam.* Joan. 2. v. 9. Homines mun-
 dani, etiam dum possident bona tem-
 poralia, infelices sunt: quia bona hæc
 pervertunt, naturamque illorum de-
 struunt, aspiciendo illa velut æterna,
Tribulatio. cum sint transitoria. II. Christiani ve-
 ri econtra etiam in tribulationibus &
 ærumnis felices existunt, quia illas in
 bona commutant sibi, aspiciendo illas
 velut media ad evitandum peccatum,
 acquirendam virtutem, imitandum
 Christum, promerendum cœlum. Ita-
 que sicut Mundani ex ipsis bonis sibi
 faciunt mala, ita Christiani mala con-
 vertunt in bona. *Bretteville.*

Preces B. V. THESIS XIII. *Dicit Mater JESU*
ad eum. Joan. 2. v. 3. Intercessio MA-
 RIÆ

RIÆ obtinet ; quod sæpe intercessio
Sanctorum non obtinet ; ita ut verba
ipsum in vinum abeant , dum verba
illorum veluti aqua dilabantur.

THESIS XIV. *Aquam vinum fa-* *Miracula.*
Etam. Joan. 2. v. 9. Christus *Aquam*
mutavit in Vinum , & *Vinum in Sangui-*
nem , illud in prandio , istud in cœna ;
prius in Cana , posterius Jerosolymis ,
ut ostenderet : aquam tribulationis in
vinum consolationis , & vinum con-
solationis in Sanguinem tribulationis
(utpote qui in cruce effusus est) mu-
tatum iri.

THESIS XV. *Cum inebriati fue-* *Ebrietas.*
runt. Joan. 2. v. 10. I. Ebrietas est
Mater Paupertatis. II. Mater Infirmi-
tatum. III. Mater vitiornm. *La*
Selye, hic.

THESIS XVI. *Vocat Sponsam . . .* *Uxor.*
& dicit ei : Joan. 2. v. 9. Diligite u-
xores vestras , quod autem hæc volun-
tas Dei sit ; constat I. quia Deus mu-
lierem formavit de *costa viri*. II. Quia
noluit formare de *pede*. III. Sed nec
de *capite*. Unde S. Hieronymus ait :
Dominus non de pede , sed de *costa* for-
mavit

mavit mulierem, ne à viro contemneretur, non de capite, ne nimium vellet dominari.

Matrimonium.

THESIS XVII. *Nuptiæ factæ sunt.* Joan. 2. v. 1. Tria genera Matrimoniorum sunt. I. Solùm *Carnalia*, in quibus non nisi conjunctio carnis, sine unione animorum. II. Solùm *Spiritualia*, in quibus sola unio animorum sine conjunctio corporum. III. *Carnis & spiritus*, ubi sancta traditio corporis, & perfecta unio animorum invenitur. *Nicol. Düon Capuc. hic.*

Nuptiæ felices.

THESIS XVIII. *Vocatus est autem & JESUS.* Joan. 2. v. 2. Ad omnes Nuptias vocandus est JESUS. I. Ut purificet *Amorem*. II. Ut stabiliat *Fidelitatem*. III. Ut roboret *Patientiam*. *Diction. Apostolic.*

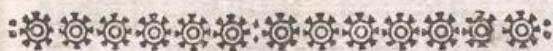
Infelices.

THESIS XIX. *Nuptiæ factæ sunt.* Joan. 2. v. 1. I. Nuptiæ funestæ sunt, ac improperæ, quæ cum præcipitatione fiunt, cum coactione, & inter dissimiles. II. Nuptiæ felices sunt, quæ cum præparatione fiunt, sine proprio studio, ac commodo, & cum honestate. *id. Ibid.*

Felices.

THE-

THESIS XX. *Vocatus est autem*
& JESUS. Joan. 2. v. 2. Vocandus est
nempe JESUS. I. in Electione. II.
in Desponsatione. III. in Societate. *id.*
Ibid.

DOMINICA III. post EPIPHAN.

THESIS I. *Domine non sum dig.* *Humilitas.*
nus. Matth. 8. v. 8. Humilitas
habet vim. I. Attrahendi. II. Au-
gendi. III. Conservandi Gratiam.
Vivien. Tertull.

THESIS II. *Domine si vis, potes.* *Fiducia.*
Matth. 8. v. 2. Tria requiruntur ad
fundandam spem, & fiduciam in aliquo.
I. Quòd possit. II. Quòd sciat. III.
Quòd velit juvare. hæc omnia utique
in Deo videmus.

THESIS III. *Accessit ad eum Cen-* *Charitas*
turio. Matth. 8. v. 5. In Domo Dei *proximi.*
qui alienum, idem proprium negoti-
um curat; sibi enim invenit, qui aliis
quæ-

quærit. *Didacus Nissen. feria 3. post Cineres, Perioch. 2. & 3.*

Perfectio. THESIS IV *Non inveni tantam fidem Matth. 8. v. 10. Tria signa dantur magni in via Virtutis profectus. I. Sicut Viatores, quantum in itinere processerint, ex eo metiri solent, si locus, à quo discesserunt, ipsis minor appareat, e contra locus, ad quem properant, major oculis suis videatur; ita sibi Creatura, à qua discedis, minor, & Deus, ad quem accedis, major tibi appareat, multum viæ in perfectione confecisti. II. Sicut pulsus arteriæ ordinatus vitæ sanitatem indicat, ita idem vitæ ordinatæ tenor, sibi in bono semper constans, Perfectionem. III. Sicut emplastrum, quò difficilius abstrahitur, arctiorem adhæsiõnem, quam habuit, demonstrat, ita, quò difficilius animus ab oratione & devotione ad Mundi negotia abripitur, tanto majorem cum virtute conjunctionem exhibet.*

Humilitas. THESIS V. *Domine non sum dignus. Matth. 8. v. 8. Diversa genera sunt sese humiliantium. Est, qui nequiter humiliat se Eccl. 19. v. 23. I. Aliqui sunt*

sunt humiles, quando illis omnia bene succedunt, si autem tetigerit eos manus Domini, excandescunt, & statim ponunt os suum in coelum. II. Sunt, qui se humiliant, ut ascendant. III. Aliqui se humiliant, ut evadant: impetu enim venti quercus frangitur, quem calamus evadit. IV. Aliqui se humiliant verè, & semper. Prima ergo humilitas est domestica; secunda erratica; tertia Sophistica; quarta Dominica. Item 1.ª Naturalis. 2.ª Volatilis; 3.ª Versipellis; 4.ª Admirabilis. *Petrus Bles.* Sermon. 3. in Festo S. Nicolai.

THESIS. VI. *Domine non sum dignus.* Matth. 8. v. 8. *Communio.* I. Sunt, qui prætextu, quòd non sint digni, se indignos quotidie faciunt Sacrae Communionis. II. Alii sunt, qui eo sensu, quòd non sint digni, se dignos faciunt Sacrae Communionis. *Dicendo se indignum, præstitit dignum.* S. Aug. Sermon. 6. de Puero Centurionis Matth. 8.

THESIS VII. *Domine non sum dignus.* Matth. 8. v. 8. Quasi diceret: non sum dignus, ut intres sub tectum meum: propter quod & me ipsum non dignus.

D

dig-

dignum sum arbitratus, ut venirem ad te. Luc. 7. Hinc colligo, aliud esse I. hominem esse dignum, ut Christus veniat ad ipsum, II. & aliud, ut ipse veniat ad Christum. Primum ex his nunquam erit; alterum tamen erit, si sit in statu Gratiæ; in quo non videretur fuisse Centurio adhuc Ethnicus, sicut nec illa, cui Christus dixit: non esse bonum sumere panem filiorum, &c.

*Accessus
ad Christi-
stum.*

THESIS VIII. *Accessit ad eum Centurio.* Matth. 8. v. 5. Triplex via accedendi ad JESUM. I. Prima est Oratio, Rogans eum. II. Secunda est Humilitas, Domine non sum dignus, &c. III. Tertia est Fides, tantum dic verbo, & sanabitur. Prima via ad liberalitatem; *Veniam, & curabo.* Secunda ad laudem: *Non inveni tantam fidem in Israel.* Tertia ad familiaritatem ducit: *Dixit JESUS ad Centurionem.* Durand. Doct. Theol. in Charact. Sanctor. part. 2.

DO.

DOMINICA IV. post EPIPHAN.

THESIS I. *Motus magnus factus est in mari, Matth. 8. v. 24.* *Afflictio.* Quid faciendum tempore afflictionis? I. Patientiae scutum objiciendum. II. Sperandum in Domino. III. Pro viribus agendum. IV. Expianda à peccatis anima. V. Invocandus Deus. *Faber Conc. 4. hujus Dominicae.*

THESIS II. *Quid timidi estis mortificæ fidei, Matth. 8. v. 26.* *Tribulatio.* Qua ratione Christus sit cum servis suis Justis? I. Per singularem directionem. II. Per singularem Protectionem. III. Per Consolationem in tribulationibus. IV. Per Amorem & Benevolentiam. V. Per paternam Correctionem. VI. Per sufficientem Sustentationem. *Faber Feste SS. Trinit. Conc. 9.*

THESIS III. *Ipsè verò dormiebat, Matth. 8. v. 24.* *Providentia.* Dei Providentia conciliatur. I. Cum hominis Libertate. II. Cum Impij Prosperitate. III. Cum Justis

Justi Adversitate. / Vivien Tertull. Prædic.
verbo Deus.

Fiducia.

THESIS IV. *Modicæ fidei.* Matth.
8. v. 26. I. Nunquam magis speran-
dum, quàm cum omnia videntur de-
sperata. II. Nunquam minùs timen-
dum, quàm cum omnia videntur esse
timenda. III. Nunquam plus permit-
tendum Deo, quàm cum à Deo de-
relictus quis esse viderur. Nam si ho-
mo confidit in homine, cadere potest,
non item, si in Deo; Major etiam ac-
cedit Deo gloria, si solus juvet; majus
etiam meritum hominis, ejùsque vir-
tutis actus. Lege sis in hunc finem c.
18. *Judic.* Cur Deus noluerit juvare
Gedeonem. *Crasset. Confid. die Jovis post*
Dom. 18. Pent.

THESIS V. *Ipse verò dormiebat.*
Matth. 8. v. 24. Deus est erga nos,
quales nos erga Deum; teste D. Ambrosio
l. 4. in *Lucam* Dominum dormire, ait,
Trepididis, vigilare Perfectis. *Vide Paciu-*
chelli in Jonam. Sic tu nos visitas,
sicut te colimus. *S. Thom.*

Tentatio. THESIS VI. *Ecce motus magnus.*
Matth. 8. v. 24. Tentatus faciat, quod
Nauta

Nauta in tempestate. I. Vela contrahat. II. Tendat in altum. III. Merces projiciat. IV. Modos omnes indaget ad evitandum periculum. *Corn. à Lap. in c. 8. Matth. fol. 200. col. 2.*

THESIS VII. *Motus magnus Fa. Conscientia est in mari. Matth. 8. v. 24. Impii tia mala.*
Conscientia, ipsa est Testis, ipsa Judex, ipsa Tortor *S. Bern. lib. de Conscient.*
Scilicet I. est *Testis importunus*, qui peccatores accusat nunc, & acrius accusabit in morte. II. Est *Judex Severus*, qui peccatores condemnat nunc, & severius condemnabit in die Judicii. III. est, *Carnifex crudelis*, qui peccatores torquet nunc, & terribilius torquebit in Inferno. *La Selve hic tom. 1. fol. 129.*

THESIS VIII. *Ecce motus magnus. Peccator.*
Quatuor elementa contra Peccatorem. Vide P. Abraham à S. Clara p. 1. fol. 380. Judas causa periculi Apostolicæ navis. Creatura enim tibi Factori deserviens exardescit in tormentum adversus injustos. *Sap. 16. v. 14.*

THESIS IX. *Ascendente JESU in vita hominis.*
naviculam. Matth. 8. v. 24. Vita hominis.
minis est navigatio ad coelum, in qua
D 3 litrus

littus terra, iter mare, portus cœlum est, simulque docet I. in littore non hærendum. II. in viâ pericula evitanda. III. in portum merita invehenda esse. *Diarium Sanctorum P. Grossez. 12. April.*

Periculum hominis ubique.

THESIS X. *Ecce motus magnus.* Matth. 8. v. 24. I. Nec homo est, qui non sit in periculo salutis suæ, etiam si sit Apostolus. II. Nec Societas aliquem securum facit salutis, etiam Christi præsentia. III. Quævis creatura potest hominem perdere, vel ventus. Ita Apostolos in præsentia Christi ventus in periculum adduxit. *Durand Doct. Theol. hic part. 2. Character. Sanctor.*

DOMINICA V. post EPIPHAN.

Judicium temerarium.

THESIS I. *Zizania in medio tritici.* Matth 13. v. 25. Judicium temerarium est illicitum, & injustum. I. Ex defectu Authoritatis, & Jurisdictionis: temerariè enim judicans offendit Deum, cujus Authoritatem sibi arrogat;

gar: offendit proximum, quem in sua mente diffamat; offendit semetipsum, nam aliorum iudicio, & insuper pœnæ se mancipiat. II. Ex defectu Notitiæ, & Cognitionis: temerariè enim iudicans actiones indifferentes sinistrè interpretatur; dubias malas suspicatur; bonas de prava intentione culpate conatur. III. Ex defectu Probitatis, & Dilectionis: nam iudicandi temeritas oritur ex præsumptione & superbia; animadversione & invidia; perversitate & malitia. Vivien. Tertul. Prædic. verbo *Judicium temer.*

THESIS II. *Cùm autem dormirent homines.* Matth. 13. v. 25. Nullum periculum maximum periculum. I. Quia in hoc statu nullus timor apud Bonos: Multi enim res adversas timent, res prosperas non timent, cùm periculosior est res prospera animo, quàm adversa... adulterium enim simul & homicidium non fecit David, cùm persecutorem Saulem pateretur, S. Aug. hom. 21. ex quinquaginta. II. Nulla castigatio apud Malos: nam ut S. Chrys. hom. 6. ad Popul. Advertit: Peccator tunc maximè miser est, cùm non punitur, & grave nihil patitur. Peccatum sanies est,

poena ferrum medicinale, sicut igitur
saniem habens & si secatur, malè ha-
bet, & cùm non secatur, est in mayo-
ribus malis. ita ille.

*Cur mali
tolerati?*

THESIS. III. *Zizania in medio tri-
tici.* Matth. 13. v. 25. Hanc permix-
tionem Deus permittit, ut inde maxi-
mè eluceant ipsius I. *Misericordia*, quæ
tolerat peccatores, ut ad frugem re-
deant. II. *Providentia*, quæ bonis exer-
citium virtutis inde suppeditat. III.
Iustitia, quæ quò seriùs, hòc acriùs, &
majori ex dilatione apparatu se osten-
dat. *Wespin.*

Diabolus.

THESIS IV. *Inimicus homo ho-*
fecit. Matth. 13. v. 28. I. Diabolu-
plus nocet, cùm minùs nocet. II. E-
vehementer, cùm latenter. prius patet
quòd homines minora damna non ap-
prehendant; posterius, quòd minùs
resistendum sint parati.

*Homo Dia-
boli instar.*

THESIS V. *Inimicus homo ho-*
fecit. Matth. 13. v. 28. Homo locu-
tenens diaboli. I. Sunt homines, qui
tentant more diaboli. II. Qui peccant
more diaboli. III. Qui prosequuntur
Justos more diaboli: ut bene S. Chry-
solomus

*solog. de Herode dicat : Sciebat diaboli re-
nere locum, implere personam. Lege sis
Didac. Nyssen. Dom. 3. Quadrag. S. 7. & 6.*

THESIS VI. *Cum dormirent ho-* **Somnus:**
mines. Matth. 13. v. 25. A somno pec-
catorum excitare nos deberent I. Somni
vanitas. II. Tempus Gratiae. III.
Hostium insidiae. IV. Propinquitatis
mercedis. V. Praesens calamitas. *Fa-
ber Dom. 1. Advent. Conc. 1.*

THESIS VII. *Cum dormirent ho-*
mines. Matth 13. v. 25. I. Est som-
nus corporis. II. Est somnus animae.
Audi verba S. Augustini: Quid est vi-
gilare? Utrique non dormire; quid est
dormire? est somnus animae, est somnus
corporis. Somnum corporis omnes
debemus habere, quia si non habea-
tur somnus corporis, deficit homo,
deficit ipsum corpus. Illud autem ca-
vere debemus, ne ipsa anima nostra
dormiat, malus enim est somnus ani-
mae. Bonus somnus corporis, quo
reparatur valetudo corporis; somnus
autem animae est oblivisci Deum suum,
*Quaecunque anima oblita fuerit Deum su-
um, dormit. ita August. tom. 8. in Psal.
Deus Deus meus ad te &c.*

D 5

THE

*Peccatorū
catena.*

THESIS VIII. *Alligate ea in fasciculos. Matth. 13. v. 30. O quot fasciculi peccatorum connexorum; I. Filia superbè ornata. II. Et Mater, quæ eam ornavit. III. Et Juvenis, quia illam amavit. IV. Et ancilla, quæ suavit. V. Et Pater, qui non corripuit. VI. Et Concionator, qui non redarguit. En qualis cumulus peccatorum! Faber, in Sylva nova hinc Them. 5. n. 7.*

Cur mali?

THESIS IX. *Usque ad Messem. Triplex quæstio formari debet. I. Cur Deus malos in hoc mundo diu vivere sinat? R. ut Deus Clementiam suam commendet; Justitiam suam manifestet; Potentiam suam patefaciat. II. Cur Deus malos in hoc mundo Bonis commistos esse velit? R. ut per Bonos Mali convertantur; ut per Malos Boni exerceantur; ut inter malos boni, qui perseveraverint, gloriosius coronentur. III. Quomodo se gerere debeant Boni, qui in hoc mundo inter malos mixti sunt? R. debent lucere iis verbo, & exemplo; cavere, ne & ipsi mali fiant; fugere, si periculum casus prævideant. La Selve hinc tom. 1. fol 145.*

THE-

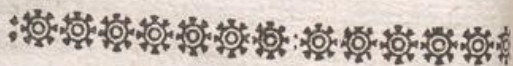
in fa
ot fa
; I.
ater,
enjs,
illa,
cor-
non
cca-
m.5.
ffem.
Cur
vere
nam
ife-
iat.
ndo
ur
per
na-
io-
se
noc
pe.
o;
re,
La
E-

THESIS X. *Vis, imus. Matth. Desideriū
nimium.*
13. v. 26. Desiderium quidem bonum,
I. sed vehementia desiderii mala est. I.
Nam turbat pacem animæ motu nimio
cogitationum. II. Extinguit Grati-
am præcipitando illius actus. III. Im-
pedit Deum, ne nobiscum agat, tur-
bando ipsius actiones. IV. Ostendit,
quòd agamus solo imperu Naturæ, de-
struendo bonam intentionem. *Cras-
set. Confid. feria 5. post Dom. 5. Epiph.*

THESIS XI. *Inimicus homo. Diabolus.*
Matth. 13. v. 28. I. Non est peior
Diabolus, quàm *Diabolus-Homo*. II.
Immo plus timendus diabolus in hu-
mana specie, quàm homo diabolum
indutus, quia Diabolus-homo (ini-
micus homo) tanta malignitate, tan-
tòque nocendi studio se gessit, ut se-
metipsum superasse, & à dæmone in
hominem transisse videatur. *Anton. Ve-
lasquez Annot. 1. in ep. 1. ad Philipp. Sa-
tyra sanctificata P. Ferri Discurs. 2.*

THESIS XII. *Cùm autem dormi- Occasio
rent. Matth. 13. v. 25. Somnus hic mala.*
occasionem præbuit inimico. I. Qui
occasiones malas timent, merentur ab
iis præservari. II. Qui eas querunt,
me-

merentur à Deo desereri. III. Qui sine
sua culpa in eas incidunt, & Dei misericordiam
ricordia & hominum commiserationem
sunt digni. *Diction. Apost.*

DOMINICA VI post EPIPHAN.

*Peccatum
Veniale.*

THESIS I. *Minimum quidem est
in omnibus seminibus. Matth. 13. v. 31.*
Peccatum Veniale ex triplici argumen-
to vitandum est. I. Quia disponit ad
peccata mortalia. II. Quia Christus
afficit tormentis omnibus, excepta
morte. III. Quia meretur poenas Pur-
gatorii. *Grossez S. J. Diar. Sanctor. 13
Sept.*

THESIS II. *Minimum quidem est
Matth. 13. v. 32.* Ita videtur pecca-
tum Veniale; & tamen Peccata Venialia
I. Animam maculant. II. Multis bo-
nis privant. III. Disponunt ad gravio-
ra. IV. Poenam inferunt. V. Deum
offendunt. VI. Animam obruunt mul-
titudine. *Faber; Dom. 5. post. Pent. Conc. 3*

THE

THESIS III. *Minimum.* Matth. 13. v. 32. Plus timendum est peccatum Veniale, quàm Mortale : quia Deus punit peccatum Veniale sæpe permissione Peccati Mortalis : peccatum verò Mortale solùm punit pœnis Inferni, quæ sunt minora mala, illò malò.

THESIS IV. *Cùm autem creverit, majus est omnibus.* Matth. 13. v. 32. *Peccatum quomodo contingat.* Visum sequitur cogitatio ; cogitationem delectatio ; delectationem consensus ; consensum Opus ; Opus consuetudo ; consuetudinem necessitas ; necessitatem desperatio ; desperationem damnatio. *Glossa in Job.*

THESIS V. *Minimum quidem est omnibus seminibus, cùm autem creverit, majus est omnibus Oleribus.* Matth. 13. v. 32. I. Paulatim à bono receditur. II. Paulatim acceditur ad malum. *Crasset. Confid. feria 4. post Dom. 20. Pent. part. 4. fol. 121. item Manna P. Segneri. 8. Aug.* *Sensum peccator.*

THESIS VI. *Eruclabo abscondita.* Matth. 13. v. 35. *Malum.* Mala eveniunt vel I. ab hominibus, qui horum sunt Causæ secundæ. II. Vel ab adversis accidentibus, quæ eorum sunt Instrumenta.

menta. III. Vel à Deo, qui illorum est Causa primaria, & Universalis Res jam in eo consistit, qualiter nos gerere debeamus erga hæc Agentia? *Wespin. Dom. 6. post Epiph.*

Sinapi.

THESIS VII. *Grano Sinapis.* Matth. 12. v. 31. Sinapi caliginem oculorum detergit. II. Servit contra tinnitum aurium. III. Vim ignitam habet, & artus accendit. IV. Stomacho utilissimum est, pulmonibusque. V. Caput purgat, & excreationes promovet. VI. Lethargicos excitat, & appetitum provocat. Hæc omnia, suo modo facit Verbum Dei. *Faber hic Conc. 6.*

*Judicia
hominum.*

THESIS VIII. *Simile est Regnum Cælorum grano Sinapis.* Matth. 13. v. 35. Hujus vitæ labores sunt apparentes, parvi & momentanei, & tamen, si pro Dei gloria suscipiantur hæc. I. Apparentibus datur merces *Vera.* II. Parvis datur merces *Magna.* III. Momentaneis datur merces *Æterna.* *L. Selve Conc. 15. in Advent. fol. 279.*

*Peccatum
Veniale.*

THESIS IX. *Minimum quidem est.* Matth. 13. v. 32. Quod non tantum malum sit à Dæmone obsideri, quam *Pec-*

Peccatum Veniale committere. *Me-
noch, Centur. 6. c. 67.*

THESIS X. *Minimum quidem est. Fuga pec-
catorum.* Matth. 13. v. 32. Sic unum peccatum,
sicut omnia peccata, vitandum. *Paciu-
chell. in Jonam Lect. 53. §. 9.*

THESIS XI. *Minimum quidem est. Peccatum
remissum.* Matth. 13. v. 32. Quò sæpius pecca-
tum aliquod est remissum, hòc minùs
meretur illud remissionem; Nam I.
peccata antea ex fragilitate commissa
sunt postea peccata ingratitude,
contemptùs, & malitiæ notâ insignita.
II. Peccata priùs vehementiâ passionis
alicujus admissa, subin peccata impœ-
nitentiæ, & ex cordis duritia profecta.
III. Peccata primùm defectus veniâ
digni, dein crimina inexcusabilia, &
immedicabilia apparent. Ita ut po-
steriora non solum pejora, quin &
peccata naturam suam mutare videan-
tur.

THESIS XII. *Minimum.* Matth. *Purgato-
rium.* 13. v. 32. I. Facile aliquis pœnas
Purgatorij incurrit. II. Facile etiam
iisdem eximi potest. Ad illud sufficit
unum, & id minimum, peccatum Ve-
niale,

niale, ad hoc sæpè unus Actus Virtutis, vel bonum aliquod opus; frigida amore Dei pauperi, vel proximo, potest recta. Vide *Exhortationes meas de Purgat.* 3. & 4.

Ex minimo Cælum, Infernum.

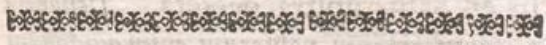
THESIS XIII. *Minimum est.* Matth. 13. v. 32. I. Minimum est, ex quo sæpe pendet æterna Cæli felicitas. II. Minimum sæpe est, ex quo oritur Damnatio, seu æterna hominum infelicitas.

THESIS XIV. *Simile est Regnum cælorum fermento.* Matth. 13. v. 33. I. Doctrina Evangelica est fermentum, quod purificat Scientias humanas. II. Quod perficit Doctrinam Prophetarum. III. Quod sapere facit omnes Veritates. *Dictionar. Apost.*

Peccata Venial.

THESIS XV. *Minimum quidem est.* Matth. 13. v. 32. Peccata venialia summè evitanda sunt: I. Quia, quàm leves etiam sint ex eis vulnerationes, robur tamen amoris nostri erga Deum diminuunt. II. Quàm parvæ etiam sint maculæ, pulchritudinem animæ nostræ obfuscant. III. Quàm remissibiles sint eiusmodi errores, seu

verè tamen à Deo puniuntur. *Dictio-
nar. Apostolic.*

DOMINICA SEPTUAGESIMÆ.

THESIS I. *Pares illos nobis fecisti. Invidia.*
Matth. 20. v. 12. I. Invidus à
à Christo separatur. II. Cœlesti feli-
citate privatur. III. Inferni doloribus
cruciatur. *Vivien. Tertull. Præd.*

THESIS II. *Hi novissimi una hora Opera.*
fecerunt. Matth. 20. v. 12. *Operarius*
ille *Segnis* est, cujus plura opera plus
unò non valent. II, Ille verò *Strenuus*,
cujus unum Opus pluribus par est. *Dí-
dac. Niss. l. 11. Vit. Abraham. c. 1.*

THESIS III. *Exiit primò manè con- Labor.*
ducere *Operarios*. Matth. 20. v. 1. Non
possumus nos eximere à labore quâ
Homines, quâ *Peccatores*, quâ *Christiani*.
Quatuor causæ nos ad agendum nego-
tium Salutis nostræ compellunt, & qui-
dem sine intermissione. I. *Locus*, in
quo degimus. II. *Gratiæ* in hunc finem
à Deo nobis concessæ. III. *Præmium*
E labori

labori nostro destinatum. IV. Supplicia otiosis in re tanti momenti, qualis est Salus nostra, decreta. *Desiderii occidunt pigrum, noluerunt enim quidquam manus ejus operari. Prov. 21. Bretevilis.*

Avaritia. THESIS IV. *Quòd plus essent accepturi. Matth. 20. v. 10. Avarus Omnia Mandata Dei transgreditur, quae præcipiunt Pietatem erga Deum, Sobrietatem erga semetipsum, Equitatem erga Proximum. II. Omnes Virtutes aggreditur, tres Theologicales, quatuor Cardinales, Morales. III. Omnia Vicia prosequitur, nam divitiæ considerari possunt, antequam comparantur, dum comparantur, postquam sunt comparatæ, avarus autem peccat in quovis hoc triplice statu. Vivian. Tertull. Prædic. Verb. Avarus.*

Avarus. THESIS V. *Quòd plus essent accepturi. Matth. 20. v. 10. Avarus est Idololatra. I. Nam propter divitias Deum contemnit; cum mandata transgreditur, beneficijs abutitur, Divinas Personas aggreditur. II. Divitias Deo preponit; dum divitias plus, quàm Deum æstimat; in divitiis plus, quàm in Deo sperat; divitias plus, quàm Deum*

Deum amat. III. Divitias religiosè
colit; quia divitijs obtemperat, divi-
tias adorat, divitijs sacrificat. *Id.*
ibid.

THESIS VI. *Tota die otiosi.* *Matth. Otium,*
20. v. 6. Depravatur Tempus I. Ma-
lè agendo. II. *Nihil agendo.* III.
Aliud agendo. *Id. verbo Christianus. Conc.*
5. part. 2.

THESIS VII. *Amice, non facio* *Judicia*
tibi injuriam. *Matth. 20. v. 13. Apo-* *Divina.*
logia Divinorum Judiciorum. Vide
Juglarem feria 4. post Dom. Passionis.

THESIS VIII. *Voca Operarios.* *Labor.*
Sacra Scriptura dicit I. quòd in Baby-
lonia aliqui laborent instar *Aranearum:*
Telas aranearum texuerunt. *Isai. 59.* hi
sunt comptuli, fæminæ, qui plures
horas infumunt, sese ornando. II.
Alii laborent veluti *tinea:* *edificavit si-*
cut tinea domum suam, *Job 27.* hi sunt A-
vari. III. Alii laborent ut *Muli mo-*
lam trahentes in molendino: in circui-
tu impii ambulant. *Pf. 11.* hi sunt Ama-
tores.

THESIS IX. *Misit eos in vineam.* *Vinum.*
Matth. 20. v. 2. *Anacharsis dicere*
E 2 soli

solitus est ; Vitem quatuor proferre
 uvas. I. Primam ad Sanitatem. II.
 Secundam ad Ebrietatem. III. Ter-
 tiam ad Infirmi- tatem. IV. Quartam
 ad Paupertatem.

*Pauci ele-
 cti,*

THESIS X. *Pauci verò electi*, Matth.
 20. v. 16. Hæc veritas tenet in tripli-
 ci consideratione. I. Nam ex omni-
 bus omnino *Hominibus* Pauci electi. II.
 Ex omnibus *Christianis* Pauci electi. III.
 Ex omnibus *Catholicis* adultis Pauci e-
 lecti. *La Selve hîc tom. I. fol. 177.*

Invidia,

THESIS XI. *Pares illos nobis fecis-
 sti*, Matth. 20. v. 12. Invidia tres
 gradus habet. I. Primus est, quando
 quis invidet proximo *Bonum Tempora-
 le*. II. Secundus, quando quis invi-
 det *Bonum Spirituale*, puta ingenium,
 Scientiam &c. III. Tertius, quando
 quis invidet Bonis proximi *Supernatu-
 ralibus*, qualia sunt *Gratia*, *Virtus*,
Perfectio, *Sanctitas*. *Craſet. Confide-
 feria 4. post Septuages.*

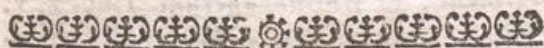
Labor.

THESIS XII. *Voca Operarios, &
 redde illis mercedem*, Matth. 20. v. 8. I.
 Sunt *Operarii*, qui laborant solùm pro
 mercede terrena. II. Sunt, qui infe-
 liciter

liciter laborant pro peccato obrinendo. II. Sunt, qui pro terra & cœlo simul laborare non cessant.

THESIS XIII. *Murmurabant.*
 Matth. 20. v. 11. I. Murmurationes *Egenorum* sunt oppositiones *Gratiæ Paupertatis*. III. *Agrorum* oppositiones *Gratiæ Martyrij*. *Diction. Apost.*

THESIS XIV. *Tota die otiosi.* *Tempus.*
 Matth. 20. v. 6. I. Oportet non *profanare Tempus*, quod Deo debemus. II. Oportet non *suffurari Tempus*, quod proximo debemus. III. Oportet non *dilapidare Tempus*, quod nobis concessum est pro Salute æterna. *Diction. Apostolic.*

DOMINICA SEXAGESIMÆ.

THESIS I. *Qui habet aures au-* *Concio.*
diendi, audiat, Luc. 8. v. 8. Quatuor sunt Auditorum differentiæ. I. Quidam *Audiunt*, sed non retinent, ut *obliviosi*. II. Quidam *Audiunt, & Retinent*, sed non faciunt, ut *Desidios.*
 E 3 III.

III. Quidam audiunt, & retinent, & faciunt, sed non complent, ut Negotiosi. IV. Quidam audiunt, retinent, faciunt, & Complent, & hi sunt Studiosi & Virruosi. S. Bonav. in c.2. Luc.

THESIS II. *Qui habet aures audiendi, audiat.* Luc. 8. v. 8. Auditorum mira diversitas: I. Aliqui non adfunt, sed tantum audita ab alijs audiunt. II. Aliqui adfunt, sed non attentè audiunt. III. Aliqui attentè audiunt, sed non credunt. IV. Aliqui credunt, sed non retinent. V. Aliqui retinent, sed non redigunt in praxin.

*Verbum
Dei.*

THESIS III. *Audientes Verbum retinent, & fructum afferunt.* Luc. 8. v. 15. Verbum Dei auditum. I. Illuminat intellectum. II. Roborat mentem spe. III. Accendit charitatem. IV. Præservat à vitijs. V. Provocat ad pœnitentiam. VI. Incitat ad virtutem. VII. Solatur in tribulationibus. Faber. Conc. 6. Dom. 6. post Epiph.

THESIS IV. *Corde bono & optimo audientes.* Luc. 8. v. 15. I. Verbum Dei retinendum, II. Verbo Dei credendum.

dendum. III. Verbo Dei obediendum. *La Selve hic tom. I. fol. 193.*

THESIS V. *In spinas cecidit. Luc. Divitiæ.*
8. v. 14. Spinæ utique sunt divitiæ, quæ I. cum acquiruntur, pungunt per laborem. II. Cum habentur, pungunt per timorem. III. Cum perduntur, pungunt per dolorem. *Hugo de S. Caro in Ps. 51.*

THESIS VI. *Cum turba plurima Concio.*
convenirent. Luc. 8. v. 4. Ex protracto Christi Sermone triplex oriri potest quæstio. I. An expediat breves, vel longas. II. Lenes, an severas. III. Ingeniosas, an simplices habere conciones?

THESIS VII. *Venit Diabolus & Concionator tollit Verbum. Luc. 8. v. 12.* I. Quod ^{tor.} Concionator Sermone carpat Auditores, mirum non est. II. Quod verò Auditores agant in Concionatorem, hoc certè mirum est. III. Et quod clam loquantur contra eum, qui palàm ipsis locutus est, hoc summè mirum est.

THESIS VIII. *Exiit, qui seminat, qui seminare. Luc. 8. v. 5.* Sicut in agrorum cultura I. Bonam esse imprimis

mis terram oportet. II. Tum seminandum peritum *Agricultor*. III. Denique bonum *Semen*: pari modo Terræ filium, *Agricultor* Præceptorem, Seminibus institutiones, & præcepta assimilabis. *Plutarchus de tract. de liberis educand.*

Concionis fructus.

THESIS IX. *Corde bono & optimo audientes.* Luc. 8. v. 15. I. Per Prædicationem Verbi Dei nata est Ecclesia. II. Per Prædicationem Verbi Dei debet nutriri Ecclesia. III. Per Prædicationem Verbi Dei foecunda redditur Ecclesia. *Dict. apost.*

DOMINICA QUINQUAGES.

Cæcus.

THESIS I. *Domine, ut videam.* Luc. 18. v. 41. Duo Cæcitatibus Spiritualis genera mundus nobis exhibet. I. Primum illorum, qui *nihil* vident. II. Secundum illorum, qui *nihil* vident. Sen: Primum illorum, qui *vident, quæ non sunt*, & quæ non oportet videre: v. g. vident in bonis *tem:*

temporalibus felicitatem, quæ non est; in peccato aliquam innocentiam, quæ non est; in Deo aliquam misericordiam, quæ non est. Secundum illorum, qui non vident, quæ sunt. Priores malè, hi nihil vident, cujus cœcilitatis causa est fumus superbiæ, item pulvis terrestrium bonorum; de quibus Isaias: Educ foras populum cœcum, & oculos habentem, & Apocalypsis: occisa est tertia pars hominum de igne, & de fumo. Item Baruch: oculi eorum pleni sunt pulvere, & sic in tenebris, quasi in luce ambulant. Job. 24. verè cœci, qui cœlestia non videntes, & tenebris ignorantia circumfusi, terrena & fragilia venerantur, ait Lactant. Firm. l. 4. de vera Sapientia c. 26. Atque ita, ut cum Tertulliano loquar, Cœcilitatis duæ species facile concurrunt, ut qui non vident, quæ sunt, videre videantur, quæ non sunt. Bretteville de Dom. Adv.

THESIS. II. Domine, ut videam, Bacchanalia.
 Luc. 18. v. 41. I. Factæ sunt tenebræ horribiles in Univerſa terra Ægypti tribus diebus Exodi. 10. II. Ubi-
 que autem habitabant filii Iſraël, lux erat. ibid. Tenebræ ſcilicet Memoræ, In-
 E s tellectus,

tellectus, & Voluntatis. Dein, boni in templo coram Sanctissima Eucharistia habitantes, id est, non tantum semel atque iterum praesentes, sed saepe invisentes, & ibi se se derinentes hisce diebus, in quibus potestas tenebrarum est, clara luce gaudent.

Cæcus.

THESIS III. *Cæcus quidam sedebat secus viam.* Luc. 18. v. 35. Sedebat fortè, quia nemo illum ducebat. Cæci enim triplici modo incedere valent. I. Cum Scipione in manu. II. Ducti à cane. III. Porrectâ eis manu vel ab infante, vel alio homine. Primi sunt Regentes, qui sceptrum in manu habentes merita illorum, quos promovent ad dignitates, & officia, nec intuentur, nec explorant: illi, qui à cane ducuntur, animali lascivo, sunt Sensuales homines, cupiditate & carnalibus desideriis excœcati: Postremi, qui ab Infante, saepe proprio, ducuntur, sunt Parentes liberorum nimio amore capti. *Mench. Centur. 11. c. 93.*

Voluntas.

THESIS IV. *Ut videam.* Luc. 18. v. 41. Omni modo vult visum à Christo habere; scilicet; qui propria

voluntati insistit, nulla quiete fruitor,
sed infernum paritur. *Paciuchelli in
Jonam. Lect. 5. §. 9. fol. 114.*

THESIS V. *Ut videam.* Luc. 18. *Cæcitas.*
v. 41. Oculis apertis esse cæcum est
maxima cæcitas, talis fuit in Adam &
Eva. Aperti sunt oculi, ad quod ante
non patebant, inquit *S. Augustinus apud
Vivien serm. de Lacrymis S. Petri. item
part. 1. fol. 194.*

THESIS VI. *Domine, ut videam.* *Cæcitas.*
Luc. 18. v. 41. Tenebræ metuendæ
sunt morum, non oculorum: & si o-
culorum, non externorum, sed inter-
norum, unde discernitur non album
& nigrum, sed justum & injustum. *S.
Aug. tract. 25. in Joan.* Hinc duplex
datur cæcitas spiritualis. I. Eorum,
qui malè vident. II. Eorum, qui nihil
vident. illi vident, quod non est, item
quod non deberent videre: isti non vi-
dent, quod est, item, quod deberent
videre. Quæ omnia in bonis terre-
nis, in peccato, respectu Dei, &c. &c.
juxta diversum intuitum parent. verè
cæci sunt, qui cœlestia non videntes,
& tenebris ignorantiae circumfusi ter-
rena & fragilia venerantur, inquit
Lactant.

Lactant. Firm. l. 4. de vera Sapient. c. 26. Cœcitatæ duæ species facillè concurrunt; ut qui non vident, quæ sunt, videre videantur, quæ non sunt, inquit pariter Tertullianus. Breteville. Dom. 3. Advent.

Bacchanalia.

THESIS VII. Cùm audiret turbam prætercurrentem, interrogabat, quid hoc esset? Luc. 18. v. 36. Aliis diebus pederentim, hisce diebus præcipitanter homines tendunt ad Infernum. Causæ autem ruinæ sunt tres: I. Orium. II. Occasio III. Exemplum malum.

Perspicienda.

THESIS VIII. Domine ut videam. Luc. 18. v. 41. Homo quinque debet contemplari: I. Peccata, quæ commisit, ut doleat. II. Supplicia, quæ meruit, ut timeat. III. Beneficia, quæ Deus contulit, ut gratias agat. IV. Mandata, quæ præcepit, ut impleat. V. Præmia, quæ præmisit, ut comprehendat. S. Thom. in c. 22. Isai.

Voluntas.

THESIS IX. Quid tibi vis, faciamus. Luc. 18. v. 41. I. Velle, quod deletur, est sensuale. II. Velle, quod gloriam parit, est læculare. III. Velle,

le, quod decet, est humanum. IV.
Velle, quod Deo placet, est Sanctum,
& Divinum.

THESIS X. *Secus viam.* Luc. *Bacchana-*
18. v. 35. Iniquitas autem eorum *lia.*
mea doctrina est, verba sunt S. Ignatii
Mart. de decem Leopardis loquentis.
Sic iniquitas Peccatorum hoc tempore
nostra doctrina est: I. Ne peccemus,
sicut ipsi. II. Ut tantò magis Deo ser-
viamus. III. Ut pro illis oremus.

THESIS XI. *Cæcus quidam.* *Peccator*
Luc. 18. v. 35. Cæcitas Peccatoris *cæcus.*
est terribilis runc, quando illam *mere-*
tur. II. Cæcitas Peccatoris est terri-
bilis, quando illam *ignorat.* III. Cæ-
citas Peccatoris est terribilis, quando
illam *amat.* *Diction. Apost.*

THESIS XII. *Secus viam.* Luc.
8. v. 35. I. Insensibilitas erga gra-
tias JESU Christi ostendit nos esse Cæ-
cos. II. Erga commoda proximi *Stu-*
pidos. III. Erga nostram salutem *In-*
sensatos. *Ibid.*

THESIS XIII. *Cæcus quidam.* Luc. *Cæcitas*
18. v. 35. Duplex cæcitas est, *duplex.*
Spiritalis una, Corporea alia; illa hodie
Apo-

Apostolorum : ipsi autem nihil horum intellexerunt : ecce cœcitas mentis ! ista hujus hominis secus viam : Cœcus quidam sedebat secus viam. Ecce cœcitas corporis ! Discrimen est : I. Quod homo iste corporaliter cœcus sensit suam cœcitatem ; Domine ut videam, agere tulit eam ; JESU Fili David miserere mei ; eam se expedit ; & confestim vidit. II. Non ita mente cœci, qui non sentiunt suam cœcitatem ; neque ea ipsis displicet ; neque ea liberari petunt. Durant. Doct. Theolog. in Character. Sanctior, part. 2. hic.

Voluntas.

THESIS XIV. *Quid tibi vis, faciam.* Luc 18. v. 45. I. Aliqui volunt, ut DEUS faciat voluntatem eorum. II. Alii volunt facere voluntatem Dei. Ex illis fuit hic cœcus ; ex istis ille alius, qui dixit : Domine si vis, potes, &c.

DO.

DOMINICA I. QUADRAGES.

THESIS I. *Hec omnia tibi dabo.* ^{Bona terrena.}
Matth. 4. v. 9. Bona terrena in triplici statu considerari possunt. I. In seipsis, & sic *Vana* sunt. II. In existimatione mundanorum, & sic *Imaginaria* sunt. III. In ore dæmonis, & sic *Falsa* sunt. Econtra Bona Cœlestia ^{Cœlestia.} eodem modo considerari possunt. I. In seipsis & sic non vana, sed *Solida* sunt. II. In existimatione Sapientum, & sic non imaginaria, sed *Realia* sunt. III. In ore Dei, & sic non falsa, sed *Vera* sunt. Vivien. in Tertull. prædicante. verbo Bona.

THESIS II. *Cum jejunasset.* ^{Pœnitentia.} Matth. 4. v. 2. Omnia, quæ videmus, vel ea, quæ sunt supra nos, vel ea, quæ sunt intra nos, vel ea, quæ sunt circa nos, invitant nos, ut redeamus pœnitentes ad Dominum, & ad pristinam libertatem. Et quidem I. Quæ *Supra nos*: ita Deus suadet, jubet, instruit, & quasi exemplo præit, dum peccatorem e paradiso ejectum recipit. Cum rursus ad

ad misericordiam suam maturuisset, in se ipso Pœnitentiam dedicavit. Tertull. de Pœnit. c. 2. II. Quæ Intra nos: ita ipsa miseria, in qua post peccatum vivimus, nos urget. III. Quæ Circa nos: ita omnia nos ad Deum revocant: Dies è tenebris renascens, Stellæ recipientes splendorem nocturno, arbores, prata, horti post hyemem revirescentes; mundus è nivibus, & tenebris quasi recreatus &c.

Panis.

THESIS. III. *Non in solo Panis* Matth. 4. v. 4. Panis Propitiationis, sive Salutis, triplex est: *Panis Angelorum*, id est Eucharistia, de quo dictum est: Panem Angelorum manducabit homo. II. *Panis Filiorum*, id est Verbum Doctrinæ, de quo dictum est: Non est bonum sumere Panem filiorum, & dare canibus. III. *Panis Amicorum*, id est Exemplum vitæ, de quo dicitur: Amice commoda mihi tres panes. Propter hunc triplicem Panem dictum est ter Petro: *Pasce oves meas*, ac si diceret ei Dominus: *Pasce Eucharistiâ, pasce Doctrinâ, pasce Bonâ vitâ.* Petrus Blessens. Serm. 44.

Jeiunium.

THESIS IV.

Cùm jejunasset quadraginta

draginta diebus. Matth. 4. v. 2. Duæ classes sunt eorum, qui contra Jejunium Quadragesimale peccant, I. Aliqui hoc tempore non jejunant. II. Aliqui malè jejunant. Illi jejunium destruunt, isti fructum & meritum impediunt. Sanctificate jejunium Joël. 1. Non os tantum jejunet, sed & oculus, & auris, & manus, & omnia corporis nostra membra jejunent &c. s. Chrysoft. hom. 3.

Tentatio.

THESIS V. Ut tentaretur à diabolo. Matth. 4. v. 1. Diabolus decipit homines quatuor modis. I. Persuadendo bonum propter malum. II. Suadendo malum sub specie boni. III. Disuadendo bonum tanquam nocivum. IV. Disuadendo malum, ut ducat ad pejus. s. Bonav. lib. 2. Compend. Theol. verit. c. 27.

Mensa.

THESIS VI. Postea esurit. Matth. 4. v. 2. Est triplex mensa: I. Mensa Naturæ. II. Mensa Scripturæ. III. Mensa Eucharistiæ. Hugo Card. in Eccl. 6. 31.

THESIS VII. Assumpsit eum diabolus. Matth. 4. v. 5. Diabolus, Mundus, & Caro Salutis animarum procuratores,

Dæmon,
Mundus,
Caro.

F

ratores,

ratores. Et quidem I. *Diabolus*: au-
gendo per tentationes suas nostra me-
rita; per suam ruinam absterrendo nos
à peccato; persecutionibus suis impel-
lendo nos ad orationem, aliáque bona
opera. II. *Mundus*: ipse jam, & i-
quibus amatur, amarus est S. Greg.
hom. 4. in Evang. Ipse Mundus mit-
tit nos ad Christum, quando nos arti-
plius juvare non potest; ut ipse non
jam Mundus mittat ad Deum S. Greg.
hom. 28. in Evang. Ipsæ ruinae ejus
prædicant, quòd amandus non est. S.
Greg. hom. 4. in Evang. III. *Caritas*.
Per infirmitates nos instruit; mortifica-
tioni inservit; sensibus suis virtutem
promovet, species corporis simula-
crum est mentis &c. Templum Dei
& Spiritus Sancti &c. Ecce! Salutem
ex inimicis nostris, & de manu om-
nium, qui oderunt nos Luc. 1. *Alexand.*
Pellegrinus S. J. in Paradoxis.

Danson.

THESIS VIII. *Vade Sathana.* Matth.
4. v. 10. Miser diabolus, si homines
eum non juvent, & potentem efficiant.
Nam I. Ipsi homines ad eum vadunt.
II. Auxilium petunt ab ipso. III.
Suam ei operam addicunt. IV. Ad-
vocant & invocant, séque ei sociant.

THE.

THESIS IX. *Ut tentaretur à diabo. Tentatio.*
lo. Matth. 4. v. 1. Diabolus incessanter pios persequitur, & tantò periculosius, quantò occultius, inquit S. Anselmus. Quale remedium? I. Recordatio Præcepti Divini. II. Evitatio periculi. III. Rejectionis dæmonis, vel fuga. Bresteville Dom. I. Quadrag.

THESIS X. *Mitte te deorsum. Tentatio.*
Matth. 4. v. 6. In uno eodémque opere malo I. Diabolus suggerit, II. Homo consentit, III. Deus deserit. S. Aug. contra Faustum.

THESIS XI. *Ut tentaretur à diabo. Tentatio.*
lo. Matth. 4. v. 1. Deus permittit nos tentari: I. Ad explorandam nostram fidelitatem. II. Ad castiganda nostra peccata. III. Ad augenda nostra merita. IV. Ad procurandam humilitatem. V. Ad provocandam Orationem.

THESIS XII. *Ut tentaretur. Matthi. Tentatio.*
4. v. 1. Utrùm conveniens fuerit Christum tentari? de Loco, Tempore, Modo, & Ordine tentationis. Lege sis S. Thom. p. 3. q. 41. a. 1. & seqq.

THESIS XIII. *Ductus est JESUS soliendo.*

in desertum. Triplex Solitudo invenitur. I. *Corporis.* II. *Mentis.* III. *Cordis.* Prima vacat à societate hominum ; altera à consortio cogitationum ; postrema à communione affectionum. Prima Bona, secunda Melior, tertia Perfectissima. *Crasset in Confid. ser. 6. post Dom. 23. Pentec.*

Quadragesima.

THESIS XIV. *Ductus est JESUS in desertum à spiritu.* Matth. 4. v. 1. *Quadragesima I.* Tempus *sanctitatis*, hinc omnes peccati occasiones fugiendæ. II. Tempus *Recollectionis*, hinc omnes animi dissipationes evitandæ. III. Tempus *Satisfactionis*, hinc opera *Pœnitentiæ* exercenda. *Diction. Apost.*

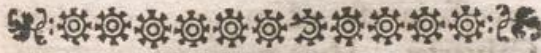
Pœnitentia.

THESIS XV. *Ductus est JESUS in desertum.* Matth. 4. v. 1. I. Non est tam idoneum *Tempus* agendi *Pœnitentiam*, quàm *tempus Jejunii.* II. Non est *Locus* aptior ad agendam *Pœnitentiam*, quàm *Desertum*, seu *Solitudo.* III. Nemo magis consulendus est super instituenda *Pœnitentia*, quàm qui maximè à peccato abhorret. *Diction. Apostolic.*

Tentatio.

THESIS XVI. *Ut tentaretur.* Matth.

Matth. 4. v. 1. I. Oportet humiliare se, ad vincendas tentationes contra *Fidem*. II. Oportet mortificare se, ad vincendas tentationes contra *Puritatem*. III. Oportet separare se, ad vincendas tentationes contra *Charitatem*. *ibid.*

DOMINICA II. QUADRAGES.

THESIS I. *Dicebant Excessum ejus.* *Excessus.*
 Luc. 9. v. 31. De quadruplici Excessu Christi. I. Humilitatis. II. Charitatis. III. Liberalitatis. IV. Patientiæ. *Vide Fabrum, hic Conc. 5.*

THESIS II. *Transfiguratus est ante Transfigurationem.*
 Matth. 17. v. 2. I. JESUS transfiguratus est in monte Thabor. II. Transfiguratus est in monte Calvariæ. III. Transfiguratus est in Altari. Ita ut prima sit Transfiguratio Gloriæ, secunda Transfiguratio Ignominia, tertia Transfiguratio Amoris. *Crasset, Confid. pro Dom. II. Quadr.*

Thabor.

THESIS III. *Duxit illos in montem.*
 Matth. 17. v. 1. I. Non patet via ad
 montem Thabor sine monte Calvaria.
 II. Neque possumus adire montem
 Calvaria sine monte Thabor. Nam
 tribulationes Calvaria necessariae sunt,
 ut mereamur gloriam in monte Tho-
 bor, & gloria montis Thabor omnino
 necessaria est ad mitigandos dolores
 Calvaria. Hinc pertingit in via mo-
 rali mons Calvaria usque ad montem
 Thabor, & mons Thabor vicissim per-
 tinet ad montem Calvaria.

*Transfigu-
ratio.*

THESIS IV. *Transfiguratus est.*
 Matth. 17. v. 2. Quadruplex est ho-
 minum Transfiguratio. I. De Statu
 Gratia in peccatum. II. E Statu pec-
 cati in Statu Gratia. III. Ab huius
 saeculi deliciis in Gehennam. IV.
 E Miseriis huius vitae in caelestem
 Gloriam. *Faber Hic Conc. 6.*

*Taberna-
culum.*

THESIS V. *Tria Tabernacula.*
 Matth. 17. v. 4. Ejusmodi tria aedi-
 ficavit sibi Deus. I. Primum non nisi
 si Umbra sine Veritate exhibuit in Le-
 ge veteri. II. Secundum Umbra
 cum Veritate in Lege Nova. III.
 Tertium sine Umbra Veritatem in
 Caelo.

THE

THESIS VI. *Tria Tabernacula. Taberna-*
Matth. 17. v. 4. Eorum tria sunt *culum.*
multum inter se distantia. I. Cae-
lum. II. Calvaria. III. Mundus.
Primum est Beatorum ; Secundum est
Iustorum ; Tertium est Peccatorum.
In primo Electi transfigurantur in
Deum gloriae ; In secundo Christiani
induunt formam Dei Patientis : In ter-
tio figuram assumunt bestiarum & dae-
monum homines Mundani.

THESIS VII. *Transfiguratus est. Transfigu-*
Matth. 17. v. 2. I. Splendorem *ratio.*
Transfigurationis suae opponit Christus
Obscuritati Nativitatis suae. II. Infa-
miam Crucis occupat gloria Transfigu-
rationis suae. III. Quidquid in Resur-
rectione sua pulchri est , pulchritudine
Transfigurati Corporis sui exhibet.
Dict. Apost.

THESIS VIII. *Transfiguratus est.*
Matth. 17. v. 2. I. Transfiguratio
nostra Mala est, quando Peccatum nos
transfigurat ; bona , quando Gratia.
II. Mala, quando Corpus transfigurat
animam ; bona , quando Anima corpus.

F 4 DO.

tum malum esse à dæmone obsideri, quàm peccato veniali inquinari. *Lege Menoch. Cent. 6. c. 67.*

THESES IV. *Locutus est mutus, & Confessio.*
admiratæ sunt turbæ. Luc. 11. v. 14.
 Confessio quinque stupendas operatur mutationes. I. Mutat Peccatorem. II. Mutat Peccatum. III. Mutat Deum. IV. Mutat Cælum. V. Mutat denique Infernum. Scilicet Peccatorem ex inimico in amicum Dei; Peccatum ex nocivo in non nocivum; Deum ex irato in placatum; Cælum ex clauso in apertum; Infernum ex aperto in clausum. *Thomas Reina in Quadragesimali Dom. 3.*

THESES V. *Spiritus immundus. Luxuria.*
Luc. 11. v. 24. I. Quando homo contrahit peccatum *Superbiæ*, peccat sicut Angelus. II. Si se permittit *Avaritiæ*, peccat, ut homo. III. Si se coinquinat peccato *Immunditiæ*, peccat, ut bestia. *Comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis. Ps. 48. S. Bern.*

THESES VI. *Immundus Spiritus.*
Luc. 11. v. 24. Cor impurum viva imago Inferni, seu damnationis, quæ
 F 5 qua-

quatuor in se continet : I. *Tenebras horribiles* : Mittite eum in tenebras exteriores Matth. 22. II. *Perturbatio*. Nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat Job. 10. III. *Servitus perpetua* : Pluet super peccatores laqueo Ps. 10. IV. *Vermis* : Vermis eorum non moritur Marc. 9.

Confessio.

THESIS VII. *Locutus est mutus*. Luc. 11. v. 14. Diabolus nostræ salutis inimicus, cum nôsset, quia peccatum *verecundiam* habet, Pœnitentia *fiduciam*, ordinem reprobis permutavit, & invertit : Pœnitentiæ dedit *verecundiam*, fiduciam Peccato S. Chrysoft. Procem. in Isai. In Judicio confundentur perniciosè, qui non volunt confundi salubriter. S. Aug. (sup. Ps. 85. Breteville hic.

Mutus.

THESIS VIII. *Et illud erat mutum*. Luc. 11. v. 14. Tria genera sunt mutorum inter Christianos. I. Primi sunt *Timidi*, qui muti sunt, cum publica peccata deberent reprehendere. II. Secundi *Superbi*, qui muti sunt, cum peccata sua, maxime impudica, deberent confiteri. III. Tertij *Impij*, qui muti sunt, cum deberent laudes Dei can-

cantare, & orare. Primi Muti Christiani violant præceptum fraternæ Correctionis; Secundi profanant Sacramentum Pœnitentiæ; Tertij desunt Officio suo colendi Deum, seu Religionis. *Nicolaus de Dijon Capucin.*

**DOMINICA IV.
QUADRAGES.**

THESIS I. *Unde ememus panes?* *Solicitudo.*
Joan. 6. v. 5. Est enim Sollicitudo, quæ decet. II. Sollicitudo, quæ prodest. III. Sollicitudo, quæ nocet.

THESIS II. *Cùm vidissent, quòd* *Miraculū.*
JESUS fecerat signum. Luc. 6. v. 14. Miracula quotidiana in Ecclesia sunt; I. Eucharistia. II. Confessio. III. Gubernatio Mundi &c. Sed quia quotidiana, jam non sunt in consideratione apud homines &c. *Vide sis Lectiones III. Noctur. in hodie. Brev.*

THESIS III. *Sequebatur eum multi-* *Commodè*
tudo magna. Luc. 6. v. 2. I. Magna *proprium.*
pars

pars hominum sequitur Deum tantum propter bona Temporalia, & honores mundanos. II. Alia pars hominum alijs non benefaciunt, nisi ob proprium Commodum, & rationem Politicam. *Quæritis me, non quia vidistis signa, sed quia manducastis ex panibus, & saturati estis.* Joan. 6. v. 26. Quam multi non quærent JESUM, nisi ut faciat illis bene: impletur quotidie talibus Ecclesia, vix quæritur JESUS propter JESUM. S. Aug. c. 6. tract. 23. in Joan. Bretteville. hîc.

*Auxiliū
Dei.*

THESIS IV. *Ipse enim sciebat, quid esset facturus.* Luc. 6. v. 6. Deus in se perfectè confidentibus I. vel immediate per se ipsum, multiplicando eis gratias. II. Vel per alios, quibus suam voluntatem aperit, & incitat ad benefaciendum ijs. III. Vel per ipsosmet benedicendo illorum labores, fructusque, subvenit. Quæritur enim quomodo & quando, & ubi quinque panes fuerint multiplicati? S. Augustinus tract. 24. in Joan. putat, id contigisse intra manus Christi. S. Chrysostomus credit, accidisse id intra manus Discipulorum, cum distribuerent. hom. 14. S. Hilarius hom. 3. de Trinit. tener, id evenisse.

nisse intra manus discumbentium, & frangentium. Certamen fit inter Panes, & Homines, homines manducant, panes crescunt; vincunt panes, homines superantur, illi sufficiunt, isti deficient. Euseb. Emisenus hic.

THESIS V. *Panes non sufficiunt* *Fiducia in*
eis, ut unusquisque modicum quid accipiat. *Deum.*

Luc. 6. v. 7. De Dei Providentia non esse Dubitandum, non Murmurandum, non Diffidendum; Sunt enim I. *Dubitantes increduli.* II. *Murmurantes imprudentes, & ingrati.* III. *Diffidentes timidi & pusillanimes.*

THESIS VI. *Impleti sunt.* *Luc. Mensa.*

6. v. 12. Tribus adducti rationibus possumus ire in Suspiria Job: Dum comedo, suspiro: I. *Quia comedendo assimilamus nos brutis animalibus.* II. *Occasionem tentationibus ponimus.* III. *Proferendo vitam incolatum prolongamus.*

DO.

DOMINICA PASSIONIS.

*Peccatum
mortale.*

THESIS I. *Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum.* Joan. 8. v. 59. Peccatum Mortale I. *Christo*, II. *Anima*, III. *Bonis Operibus* mortem infero. Vivit enim *Christus*, vivit *Anima*, vivunt *Bona Opera*, & ita vivunt, ut immortalitatis quemdam præferant characterem. Istis omnibus peccatum Mortale mortem parat. *La Selve Conf. 4. in Adventu.*

*Peccatum
mortale.*

THESIS II. *Quis ex vobis arguet me de peccato?* Joan. 8. v. 46. I. Peccatum Mortale *Admisse* profus horrendum est. II. *Peccando Consuescere* longè horribilius: III. *Indurescere* in peccato res omnium horribilissima est. *Vide Fullon. in I. Mach. Exkursu 3. in c. 4. fol. 201.*

*Peccatum
occultum.*

THESIS III. *Quis ex vobis arguet me de peccato?* Joan. 8. v. 46. Peccata occulta sunt quadruplicia. I. *Quæ*

Quæ paucis Hominibus conscijs sunt. II. Quæ soli Deo, Angelis, & Homini peccanti cognita sunt. III. Quæ soli Deo, & Homini peccanti cognita sunt, ut cogitationum peccata. IV. Quæ soli Deo cognita sunt, non homini ipsi, qui commisit, nempe occulta. *Vide Fullonium loco superiori sol. 206. col. 2.*

THESIS IV. *Si veritatem dico, Veritas. non creditis mihi? Joan. 8. v. 45. I. Veritas quidem odium parit apud ple-rosque hominum, maximè si contraria est illorum opinioni, quam veram putant, vel eorum animi affectionibus, vel corporis sensibus. II. Tamen dicenda est à Concionatore Fortiter, Constanter, Prudenter. Bretteville hic.*

THESIS V. *Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum. Joan. 8. v. 59. Cor. Quid faciam populo huic? adhuc paululum, & lapidabit me. Exod. 17. v. 4. Tanquam homo à lapidibus fugit, sed vae illis, à quorum lapideis cordibus Deus fugit. S. Aug. tract. 43, in Joan. Idem dic de lapideis manibus, lapideis verbis &c.*

THE-

*Peccatum
quid sit?*

THESIS VI. *Quis ex vobis arguet me de peccato?* Joan. 8. v. 46. Peccatum est I. Opus diaboli, qui illud suggerit. II. Ruina hominis, dum consentit. III. Pœna Dei, qui illud sæpenumero propter præcedens peccatum permittit.

Deus.

THESIS VII. *Exivit de Templo.* I. Quando nos deserimus Deum, merito Deus queritur de nobis, quòd ipsi nos relinquamus. II. Quando Deus nos deserit, injustè nos querimur, quòd ille nos deserat.

*Terror
peccati.*

THESIS VIII. *Quis ex vobis arguet me de peccato?* Joan. 8. v. 46. Ad fugiendum peccatum oportet recordari. I. Quæ & quanta eapropter oportuerit Christum pati. II. Quæ & qualia perferre debeant ipsi Peccatores, dum committunt. III. Quænam denique cogantur subire mala Dammati. *Di. Etion. Apost.*

*Discessus
Dei à
peccatore.*

THESIS IX. *Exivit de Templo.* Joan. 8. v. 59. Discessus hic terribilis est, quem Christus eod. cap. Joannis aliis verbis expressit. Ego vado, & quæretis me, & in peccato

vestro moriemini. Quærit peccatores, peccatores eum fugiunt, denique se elongat à peccatoribus. I. Quòd quærat Deus peccatores, *Excessus Amoris est.* II. Quòd peccatores Deum fugiant, *Excessus Ingratitudinis est.* III. Quòd Deus discedat, & se elonget à peccatoribus, *Tristis affectus Vindictæ est.* Unde patet *Difficultas*, quam habet Deus nos deserendi; *Violentia*, quam ei facimus, ut nos deserat; *Miser Scelus*, in quo sumus ab eo deserti. *Scientia universalis pro Cathedra, seu Dictionarium Morale.*

DOMINICA PALMARUM.

THESIS I. *Solvite, & adducite mihi.* Peccator
hi. Matth. 21. v. 2. I. *Ani-* *conversus.*
 ma peccatoris *ligata est.* Afina est a-
 nima alligata multis vinculis peccato-
 rum, inquit S. Hieronymus. Vincu-
 lum nostrum avaritia est, vinculum no-
 strum ebrietas est, vinculum nostrum
 G con-

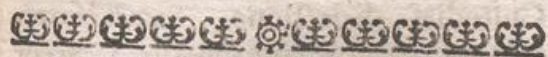
concupiscentia est, vinculum nostrum
superbia est: Sunt & diaboli vincu-
la: Scriptum est enim: *Hanc filium
Abrahae alligavit Sathanas decem & octo
annis* S. Ambros. in Pl. 118. Item ma-
habitus, & passiones vincula sunt.
Solvitur per Confessionem à Sacerdote
item per Contritionem in ejus absentia
III. Adducitur ad Deum per Verbum
Dei, per bona exempla &c. *Brevi-
ville.*

Peccatum. THESIS II. *Cùm appropinquasset
JESUS Jerosolymis, & venisset Bethphage
ad montem Oliveti.* Matth. 21. v. 1.
Passio Christi ostendit, quàm grande
malum peccatum sit. *Vide Segue
Christianum institutum in sua Lege. par.
2. Discurs. 21.*

*Triumphus
Christi.* THESIS III. *Osanna Filio David
vid.* Matth. 21. v. 9. I. Christus
Redemptor noster triumphat moriens
II. Mundus triumphans infert morti
tem. *Reina Dom. Palm.*

*Tempus
Sacrum.* THESIS IV. *Cùm appropinquasset
JESUS Jerosolymis.* Matth. 21. v. 1.
Hebdomas Major, quemadmodum
semper in summa veneratione ac
veneratione à primis Christianis transacta
fuit

fuit, ita etiam nunc à nobis coli oportet. I. Mortificatione Corporis. II. Abdicatione omnis generis Deliciarum, III. Purgatione animæ à Peccatis. IV. Cessatione, quantum fieri potest, à Labore manuali. *Faber hic Conc. 3. item Kybler tom. 2. fol. 843.*

DOMINICA RESURRECTION.

THESIS I. *JESUM queritis Nazarenum Crucifixum: Surrexit.* Marc. *vita crucifixa.*

16. v. 6. Deus Christo in Resurrectione sua cumulatè restituit I. *Vitam Naturalem*, quam in Passione sua perdidit. II. *Vitam Civilem*, id est honorem, quem ipsi Judæj abstulerunt. III. *Vitam Moralem*, qua vivebat in corde hominum, qui ipsum deseruerunt. *Andreas Caviari part 2. Exercit. 24.*

THESIS. II. *Surrexit.* Marc. *Resurrectio.*
16. v. 6. I. Resurrexit in eo *Mundus*. II. Resurrexit in eo *Cælum*. III. Resurrexit in eo *Terra*. Erit enim *Cælum novum, & Terra nova.* *S. Ambrosius*

G 2

prof. lib. de Fide Resurrectionis. Vide
Breviario Dom. 5. post Pascha. Lect. 6. No
Aurni secundi.

Resurre-
ctio Pecca-
toris.

THESIS III. Surrexit. Marc.
16. v. 6. Veritas Resurrectionis Do-
minicæ probatur I. Ex Terræ concu-
sione. II. Lapidis revolutione. III.
Custodiæ disiectione. Sic Resurre-
ctio vera Peccatoris probatur I. Si co-
dolore concussus. II. Si tumultus
pertus est per Confessionem. III.
Si pravi habitus recesserunt. Vivien-
Tertul. Predic. Verbo Christus resuscita-
tus.

Mutatio
Vitæ.

THESIS IV. Surrexit: Novus
hic. Marc. 16. v. 6. Resurrectio
Christi duo includit: I. Mutationem
statûs prioris. II. Constantiam in novo
statu. Quid prodest, quia humiliati
ni, si non mutamini? S. Aug. Chri-
stus resurgens ex mortuis, jam non mor-
ritur mors illi ultra non dominabitur.
Ita & vos Rom 6. Ut quomodo Chri-
stus resurrexit à mortuis, ita & nos
novitate vitæ ambulemus. Rom. 6.
Nepveu. Medit. Fer. 3. Paschatis.

Resurre-
ctio.

THESIS V. Surrexit: Novus
hic.

hic. Marc. 16. v. 6. Christus per Resurrectionem immutatus est I. Ab humili forma servi ad Dei Sublimitatem. II. Ab ignominia forma ad Gloriam & honorem. III. A passibili & mortali forma ad Impassibilitatem, & Immortalitatem. *Vivien. in Tertull. Verbo Christi resuscit.*

THESIS VI. Surrexit verè. Ec ^{Resurre-}_{ctio.}
cles. Tria Resurrectionum genera in Scriptura reperire est. I. Prima *Apparenter* facta, qualis fuit illa Samuëlis per Magicas artes Sauli exhibita. II. *Secunda Vera, sed Imperfecta* Lazari, qui iterum mortuus est. III. *Tertia Vera & Constantis* Christi, qui resurgens jam non moritur. Ita habet se etiam Resurrectio diversa Christianorum. Aliqui tantum resurgunt apparenter, qui tantum ex necessitate, vano respectu, vel consuetudine in Pasce accedunt ad Confessionem. Aliqui resurgunt per Penitentiam verè, sed tantum ad tempus, postea redeunt ad peccata. Aliqui resurgunt verè, & constanter, qui non amplius peccant. *Didacus Niss. in Serm. Quadrag. Serm. ultimo, seu Periocha 6. item Nepveu. ser. 3. Pasce.*

Premium.

THESIS VII. *Surrexit.* Marc. 16. v. 6. Quatuor sunt emolumenta in Resurrectione, opposita damnis in Passione. I. *Gaudium* locò tristitiæ, quo etiam veluti spiritali fruitur anima resurgens. II. *Honor* locò opprobrij infinitè major; item *Excellentia* locò humiliationis, quæ etiam anima pœnitenti accedit per *Gratiam*. III. *Pulchritudo* locò deformitatis sanguinolentæ. IV. *Vita* locò Mortis æternæ. Quæ omnia ornamenta Anima acquirit per *Gratiam*.

Victoria.

THESIS VIII. *Surrexit.* Marc. 16. v. 6. I. Christus reviviscens vicit *Elephantem*, scilicet Mundum. II. Christus reviviscens vicit *Leonem*, scilicet Diabolum. III. Christus reviviscens vicit *Crocodyllum*, scilicet Mortem. De triplici hac *Victoria* vide *Drexelum* de Christo Resurg. c. 9.

Vita triplex.

THESIS IX. *Surrexit.* Marc. 16. v. 6. Triplici Resurrectione triplicem vitam recipit Christus Resurgens. I. Primò recipit *Vitam Naturalem* resuscitando seipsum; Gloriosior ista, quàm illa *Nativitas*; illa enim

corpus mortale genuit , hæc dedit immortale. S. Aug. Serm. de tempore 129. II. Recipit *Vitam Civilem*, se resuscitando in Existimatione Hominum, quam reparavit gloriosissimè ; Fecit transitum à supplicijs reorum ad frontem Imperatorum. S. Aug. loquens de Cruce. III. Recipit *Vitam Moralem*, se suscitando per gratiam suam in corde suorum Apostolorum ; Resurrexit propter Justificationem nostram Rom. 4. Hiuc Tertullianus bellè nominat Mortuos, qui cum Christo resurrexerunt è tumulis : Appendices Resurrectionis. *Jacobus Biroat. Ord. Cluniac.*

THESIS X. Surrexit. Marc. 16. Resurrectio Christi est I. Defunctis *Vita*. II. Peccatoribus *Venia*. III. Sanctis *Gloria*. *Eusebius Emis. hom. 2. de Symbolo.*

THESIS XI. Surrexit : Non est Sepulchrū. *hic*. Marc. 16. v. 6. Corpus Christi I. fuit in Sepulchro sine ulla corruptione. II. Surrexit è Sepulchro sine ullo auxilio, III. Vivit extra Sepulchrum sine omni Periculo , ut remoriatur. Non ita Lazarus &c. *La Selve hic tom. 2. fol. 317.*

*Resurre-
ctio.*

THESIS XII. *Surrexit.* Marc. 16. v. 6. Resurgentium tria genera. I. *Fictum.* II. *Verum.* III. *Perfectum.* Vide *Didac. Nissen. ser. 2. post Pascha. S. uti supra.*

Mors.

THESIS XIII. *Surrexit.* Marc. 16. v. 6. Mors imposterum non nisi Somnus. Christus nempe primitiae dormientium 1. Cor. 15. v. 20. Qui dormierunt in Christo. *ibid.*

*Resurre-
ctio.*

THESIS XIV. *Surrexit.* Marc. 16. v. 6. I. Promptitudo Resurrectionis Christi fortissimum *Potentia* sua argumentum est. II. Fidelitas in Resurrectione sua certissimum testimonium est prae dicatae *Veritatis.* III. Fructus Resurrectionis suae evidens pignus est *Misericordiae* suae. *Dict. Apost.*

THESIS XV. *Surrexit.* Marc. 16. v. 6. I. Nullus hominum seipsum à morte suscitavit, quàm Christus. II. Nullus etiam suscitatus est, ut non amplius moreretur. III. Nullus denique suscitabit omnes homines, quàm Christus. *Durand.*

THE

THESES XVI. Surrexit. Marc. Resurre-
 16. v. 6. I. Resurrexit Christus : ab-
 soluta res est. Corpuserat, Caro erat;
 pependit in cruce, emisit animam :
 posita est Caro in sepulchro ; exhibuit
 illam vivam, qui vivebat in illa ...
 Deus est, qui fecit. S. Aug. Serm. 137.
 de tempore. II. Sed etiam absoluta
 res est ex parte nostra, Redempti su-
 mus à peccatis ; evasimus tyrannidem
 Diaboli ; resurgemus in hac ipsa carne,
 qua viximus.

DOMINICA I. post PASCHA.

THESES I. Ostendit eis manus, & ^{vulnera}
 latus. Joan. 20. v. 20. Christus ^{Christi.}
 I. Vulnera passus est. II. Vulnera o-
 stendit. III. Vulnera retinuit. Pri-
 mum scilicet, ut nos æterno Patri re-
 conciliaret, à dæmonis servitute re-
 dimeret, Paradisi portas aperiret. Se-
 cundum, ut suum Apostolis manife-
 staret amorem, ut eos in Fide firmaret,
 ut eos ad Patientiam excitaret. Ter-
 tium

rium, ad suam Gloriam, ad nostrum bonum, ad reproborum confutionem, *La Selve h'c. tom. 1. fol. 333.*

*Præsentia
Dei.*

THESIS II. *Stetit in medio.* Joan. 20. v. 20. Gemina Peccatorum infelicitas est. I. Prima earum est, quod non cogitent, Deum ipsis præsentem esse. II. Secunda, quod non cogitent, se Deo præsentem esse. *Nepra II. Febr.*

Fides.

THESIS III. *Nisi videro, non credam.* Joan. 20. v. 25. Ad Curiositatem in rebus Fidei tollendam tria maxime concurrunt. I. *Humanæ Mentis imbecillitas.* Homo enim sua intelligentia nequit attingere, quæ sunt supra ipsum, infra ipsum, intra ipsum. II. *Divinorum Mysteriorum Sublimitas.* Nam intellectus humanus Divina non potest cognoscere mysteria ob eorum magnitudinem, subtilitatem, & occultationem. III. *Curiosorum lapsus, & infelicitas.* Pæssæpe enim curiosi labuntur in errorem, hæresin, Atheismum. *Vivien. in Tertull. Prædic. verbo Fides.*

THESIS IV. *Noli esse incredulus, sed fidelis.* Joan. 20. v. 27. I. *Etsi Catholicus*

tholico maxima sit consolatio, quod certus sit, se in Fide non errare, nec decipi. II. Tamen Credenda credere, & vitam Fidei contrariam vivere terro-ri esse potest. Ita enim Credere, & ira Vivere est Chimæra, & non Chimæ-ra hujus Sæculi. Vide Juglarem in Qua-
dragesimali Conc. 2.

THESIS V. *Dominus meus.* Joan. *Peccatum.*
20. v. 27. Ex plenitudine Domini, quod Deus habet in Homines, gravitas Peccati mortalis colligi poterit. *Segneri in Christiano p. 2. Disc. 2.*

THESIS VI. *Affer manum tuam, & Vulnere.*
mitte in latus meum. Joan. 20. v. 27. A-
spectus Vulnerum Christi Resuscitati tres admirabiles effectus in anima S. Thomæ produxit. I. Nam ex con-
spectu eorum *Intellectus* ipsius recepit lumina Fidei, quæ in eo erant obscu-
rata. II. *Voluntas* inflamata est igne Amoris, qui extinctus erat. III. *Me-
moria* in Mentem revocavit bonum Magistrum suum, cujus oblitus est. Sic perdidisti in triduo memoriam Magistri, ut non crederes Omnipotentia Christi? S. Aug. Serm. 159 de temp. *Quid si ista Vulnere cum cæteris abolita fuissent, quod peri-*

periculum Fidei tuæ curiositas ista peperisset? S. Chrysol. Serm. de S. Thoma. Dicitur Capuc. Festo S. Thom.

Pax. THESIS VII. *Pax vobis.* Joan. 20. v. 21. Peccator trina fruitur inordinata Pace, scilicet cum Mundo, Diabolo, & Seipso. I. *Cum Mundo*, quia nulla Mundi adversitate gravatur. II. *Cum Diabolo*, quia nulla Diaboli tentatione pulsatur. III. *Cum Seipso*, quia nullis conscientie stimulis cruciatur. *Vivien. Tertul. Prædic.*

Misericordia Dei. THESIS VIII. *Venit JESUS janua clausis.* Joan. 20. v. 26. Dens bonus erga Peccatores. I. *Illos Exspectat.* II. *Quærit.* III. *Illos Recipit.* Ecce Patientia Dei, Sollicitudo Dei, Affectus Dei erga peccatores. *La Selve Conc. in Advent. fol. 82.*

Pax. THESIS IX. *Pax vobis.* Joan. 20. v. 21. Datur Pax mala, quam Scelerati faciunt I. ad Errorem inducendum. II. ad Justum persequendum. III. ad Crimen committendum.

Quinque sensus. THESIS X. *Gavisi sunt ergo Discipuli viso Domino.* Joan. 20. v. 20. *Quintus*

tunc in omnibus corporis sensibus singulararem consolationem experiebantur. I. *In Auditu*, audiendo ipsum loquentem. II. *In Visu*, aspiciendo, & contuendo ipsum oculis suis. III. *In Tactu*, palpando manus, & latus. IV. *In Gustu*, manducando cum ipso. V. *In Odoratu*, quando per halitum insufflavit eis Spiritum Sanctum. De his omnibus Scriptura testatur: I. Dixit eis. 2. Videte manus meas &c. 3. Palpate, mitte manum tuam &c. 4. Sumens reliquias dedit eis. 5. Insufflavit. *Joan. 20, Caviari. part. 2. Exercitio 25.*

THESIS XI. *Beati, qui non viderunt, & crediderunt.* *Joan. 2. v. 29.* *Fides.*
I. Fidei lumina omnium sunt pulcherrima, dum in hac terra vivimus. II. Fidei lumina faciunt, ut incipiamus jam hic in terra positi videre, quæ in altera vita visuri sumus. III. Fidei lumina nos in statu collocant promerendi lumen Gloriæ. *Diction. Apost.*

THESIS XII. *Neti esse incredulus.* *Incredulus.*
Joan. 20. v. 27. I. Incredulus non audit vocem Simplicium. II. Est surdus

us ad vocem Miraculorum. III. Persequitur eos, qui testimonium exhibent Veritati. *Ibid.*

*Vulnera
Christi.*

THESIS XIII. *Ostendit eis manus & latus.* Joan. 20. v. 20. I. Christus ostendendo nobis Vulnera sua, curare cupit Vulnera nostra. II. Ostendendo nobis Vulnera sua, vulnerare cupit Cor nostrum. III. Ostendendo nobis Vulnera sua, impedire vult nos, ne infligamus ei nova Vulnera, *Dict. apud*

DOMINICA II post PASCHA.

Ovis.

THESIS I. *Ego sum Pastor bonus.* Joan. 10. v. 11. An Christus plus candidas, quàm nigras, hoc est, plus innocentes quàm pœnitentes oviculas foveat? Problema esto. *Vide Segueri in Quadrages. Conc. 32. n. 6.*

THESIS II. *Cognoscunt me meæ.* Joan. 10. v. 14. Signa Ovium Boni Pastoris sunt. I. Quòd oves eum cognoscant, scilicet Dignitatem ipsius pro
ven-

eneratione. II. Quòd ipsum audi-
ant, scilicet Vocem ejus, ut obediant.
III. Quòd ipsum sequantur, scilicet Vi-
tam ejus pro imitatione. *Nicolaus Diion
Capuc.*

THESIS III. *Mercenarius autem* *Amor per-*
fugit. Joan. 10 v. 13. *S. Egidius Socius* *fectus.*
S. Franc. Seraph. Beatum illum dicebat.
I. Qui amat, & non desiderat amari. II.
Qui servit, & serviri sibi non cupit.
III. Qui se bene erga alios gerit, non
tamen eo fine, ut se erga illum vicissim
bene gerant.

THESIS IV. *Mercenarius autem* *Pastor,*
fugit. Joan. 10. v. 13. O quàm diverse *Mercena-*
operantur Pastor, Mercenarius, & fur. *rius, Fur.*
I. Fur rapit, & mactat. II. *Mercena-*
rius permittit, neque defendit. III.
Pastor suâ vitâ contemptâ ovium saluti
invigilat, & dat animam pro eis. *Vide*
Breviar. Festo S. Thomæ Cantuar. Noct. 3.
Lect. 7. ex Chrysof.

THESIS V. *Illas oportet me ad-* *Pastor*
ducere. Joan. 10. v. 16. Triplici *bonus.*
modo Bonus Pastor perditam oviculam ad-
ducere solet. I. *Sola voce*, sicuti Mat-
thæum, II. *Per Canem*, sicuti Pe-
trum

trum, ubi gallus instar canis erat. *Vingá*, sicuti Paulum, quem cecitas percussit, & Filium prodigum &c. *de Benign. Kyblerum tom. 1. fol. 440. tom. 2. fol. 893.*

THESIS VI. *Vocem meam* *dient. Joan. 10. v. 16.* I. Oportet Hereticos allicere *suaviter.* II. Expectare *Patienter.* III. Recipere *Amante.* Hac via etiam trahuntur Peccatores.

Mansuetudo.

THESIS VII. *Vocem meam* *dient. Joan. 10. v. 16.* I. Qui *Mitis* est, Homo est; qui *Asper*, & furiosus *Bestia* est. II. Qui *Mitis* est, Rex est; qui furiosus & durus, *Mancipium* est. III. Qui *Mitis* est, *Christianus* est, qui iracundus, *Paganus*, seu *Barbarus* *Craſet. Conſid. feria 5. hebdom. 5. post Pentecostam.*

Pastoris officium.

THESIS VIII. *Ego sum Pastor bonus. Joan. 10. v. 11.* Pastor bonus *regit* gregem suum. I. *Pascere Verbo.* II. *Præire Exemplo.* III. *Curare Subsidio.* *La Selve hic. tom. 1.*

THESIS IX. *Ego sum Pastor bonus. Joan. 10. v. 11.* Bonus Pastor *noſcit* vias, per quas ad Deum tendere possumus. II. *Edocet* semitam

Justitiæ. III. Præcedit in via suo exemplo. IV. Juvat, & faciliat iter, imò portat per Gratiã.

THESIS X. *Ego sum Pastor bonus.* Joan. 10. v. 11. Officium boni Pastoris est: I. Ducere oves suas. II. Pascere. III. Ponere vitam pro ovibus suis.

THESIS XI. *Ego sum Pastor bonus.* Joan. 10. v. 11. I. Pastor bonus debet gregem suum pascere, non seipsum. II. Debet gregem suum defendere, non fugere. III. Debet vitam suam exponere pro grege suo, non gregem suum pro vita sua.

THESIS XII. *Qui non est Pastor.* *Electio Pastoris.*
Joan. 10. v. 12. Qui indignis in procuranda dignitate favent, illos juvant &c. Sunt injusti. I. *Erga Digniores*, quibus indignos præponunt, vel per electionem, vel per resignationem, vel per nominationem. II. *Erga Rempubicam* præficiendo illos, qui eam non erudiunt ob ignorantiam; non custodiunt ob negligentiam; non ædificant ob malitiam. III. *Erga Indignos*, quos ludibrio, & damnationi expo-

H po-

eundem finem revocantis, se unum, ac suos seponi velit? inquit Seneca. Ut Christianus. Pudeat sub spinoso capite esse membrum delicatum. S. Bernardi verba sunt. Nicol. Caussin, in Anno Saero.

THESIS II. *Tristitia vestra vertetur in gaudium.* *Tristitia.* Joan. 16. v. 20. I. Veri Christiani non vivunt sine lacrimis, & tristitia. II. Sed has lacrimas, & tristitiam istam sequitur lætitia, & consolatio æterna. Homines mundo dediti non nisi lætitiã captant; econtra veri Christiani suam felicitatem in Afflictione constituunt, cujus triplicem fontem Christianus habet, quorũ I. Peccatum. II. Dæmon. III. *Iustitia Divina est.* Unde tibi lætitia? Nunquid jam diabolum vicisti? Nunquid jam inferni pœnas evasisti? Nunquid jam de exilio ad patriam venisti? Inquit S. Aug. de *Conflictu vitiorum, ac virtutum. c. 21.* Mundani verò homines putant se hęc, & sibi deliciis affluere posse. Sed frustra: qui habet requiem suam in hoc mundo, ne speret, æternam requiem se posse consequi. Ait S. Athanasius de *Virg. Peccata nemo luget, quod lugere non*
H 2 jube.

jubemur, id lugemus. *S. Chrysof. hom. 61. in c. 11. Joan. Bretteville.*

Modicum. THESIS III. *Modicum.* Joan. 16. v. 19. Septem Modica pro septem diebus hebdomadæ consideranda proponi possent; scilicet: I. *Modicum Temporis.* II. *Modicum Servitium* quod Deo impendimus. III. *Modicum Vitia* à nobis deposita. IV. *Modicum Bona*, quæ fecimus. V. *Modicum Electorum numerus.* VI. *Modicum*, quod requiritur ad *Damnationem.* VII. *Modicum*, quod requiritur ad parandam *Beatitudinem.* *Faber hic Conc. 2.*

Gaudium præsens. THESIS IV. *Modicum.* Joan. 16. v. 16. Quam modicum sit gaudium Malorum in hoc Sæculo, scilicet I. *In ipso spectatum.* II. *Comparatione* solidorum gaudiorum. III. *Respectu brevis Durationis.* IV. *Ratione Injustitiæ* secuturæ. *Faber hic Conc. 4.*

Adversitas. THESIS V. *Modicum.* Joan. 16. v. 16. Quam modicum tribulationis I. *Si comparatur cum Peccato.* II. *Si conferatur cum Demeritis nostris.* III. *Si conferatur cum Malorum Prosperitate.* IV. *Si conferatur cum Tribulationibus*

liorum. V. Si conferatur cum Pœnis damnatorum VI. Si conferatur cum æterna Gloria. Faber hic. Conc. 5.

THESIS VI. Modicum, & jam non videbitis me, & iterum modicum, & videbitis me. Joan. 16. v. 16. Deus quandoque se subtrahit & Bonis, & Malis, Justis & Peccatoribus, sed aliter his, aliter illis: I. Absentia apud Justos non diu durat, quia citò cum ipso in gratiam redeunt. II. Sed & Præsentia illius apud peccatores non diu durat, quia citò ad peccatum redeunt. Ad punctum in modico dereliqui te, & in miserationibus magnis congregabo te: in momento indignationis abscondi faciem meam parumper à te, & in misericordia sempiterna miserus sum tui. Dixit Redemptor tuus Dominus. Isai. 54. v. 7. Textus hic.

THESIS VII. Modicum. Joan. 16. v. 16. I. Peccatoribus unum peccatum velut nullum peccatum, Modicum est. II. Cum tamen reapse unum peccatum non unum peccatum est, sed plùs quàm unū, & nisi statim deleatur, alterum post se trahit; peccatum in se, & peccati sequentis causa est, atque

H 3 que

que ira peccatum consequentiæ simul
& peccatum in se est.

Voluptas.

THESIS VIII. *Modicum.* Joan
16. v. 16. Voluptates Mundi revert
in se Modicum sunt. I. *Mentiantur.* II. *Mor
riuntur.* III. *In mortem trahunt.*
Aug. Quàm stultum ergo illas sectari

*Vita Sen
sualis.*

THESIS. IX. *Iterum videbitis me*
Joan. 16. v. 16. I. Aliqui tantum
Credunt, quod vident; Sperant, quod
ipsis possibile est; Amant, quod ipsis
gratum est. Hæc utique *Vita Sensualis*
est, credere in lumine, sperare in vir
tutibus, amare in consolatione. II. Ali
qui credunt, quod non vident, sperant
quod vires superat, amant in tribulatio
ne: Hæc utique *Vita Spiritualis* est.
Crasset in Confid. Dom. 2. Epiph. ser. 6.

Gaudium.

THESIS X. *Gaudebit cor vestrum*
Joan. 16. v. 22. Verum gaudium
consistit I. in Deo, II. in Christo
III. in Fide Catholica, IV. in bona
Conscientia, V. in Spe Mercedis fu
turæ. VI. in Tribulationibus. *Factum
Dom. 3. post Pasch. Conc. 7.*

THESIS. XI. *Gaudebit cor vestrum*

tia sua. II. Quando recedit cum Fide sua. III. Cùm hominem incorrigibilem deserit. IV. Cùm in Iudicio recedet à Damnatis. *Faber hic Cont.*
4.

THESIS III. *Expedit vobis, ut ego vadam.* Joan. 16. v. 7. Subinde expedit, ut *Nos à Deo.* II. Subinde expedit, ut *Deus à nobis vadat.* Primum scilicet, ut relinquamus Deum propter Deum: Secundum, ut diligamus Proximum in opere: Semper enim dulciter adhærendo Deo, nunquam negotium Proximi curaremus. Expedit ergo subinde, ut Deus hominem propter hominem, & homo Deum propter Deum tantisper dimittat.

THESIS IV. *Expedit vobis, ut ego vadam.* Joan. 16. v. 7. Idque propter sex causas, quas videre est infra Festo Ascensionis, Thesi. 8.

Mundus, THESIS V. *Spiritus Veritatis* Joan. 16. v. 13. *Mundus totus est Mendacium.* I. In suis *Cogitationibus.* II. In suis *Verbis.* III. In *Operibus* suis. P. *Wespin, Dom. 1, Quadrag. Part. 2.*

THE

THESIS VI. *Tristitia implevit cor vestrum.* Joan. 16. v. 6. *Tristitia tres Medicos habet.* I. *Primo Tempus.* II. *Secundo Rationem.* III. *Tertio Deum.* Dixit quidam apud Rodriguez tract. de Tristitia part. 2. tract. 6.

Tristitia bona.

THESIS VII. *Tristitia implevit cor vestrum.* Joan. 16. v. 6. *Tristitia, quæ secundum Deum est, in Justis producit I. Collectionem animi.* II. *Compunctionem cordis.* III. *Tranquillitatem conscientia.* Quæ enim secundum Deum tristitia est, pœnitentiam in Salutem stabilem operatur. 2. Cor. 7. *Tristitia bona, inquit Cassianus l. 9. c. 10. obediens est, affabilis, humilis, mansueta, ac patiens, utpote ex charitate Dei descendens, & ad omnem dolorem Corporis, ac Spiritûs contritionem infatigabiliter semetipsam, desiderio Perfectionis, extendens.* P. Texier. hęc.

THESIS VIII. *Tristitia implevit cor mala vestrum.* Joan. 16. v. 6. *Tristitia, quæ secundum Mundum est, producit I. Dissipationem Spiritûs.* II. *Obdurationem Cordis.* III. *Perturbationem Conscientia.* Sæculi autem Tristitia mortem operatur. 2. Cor. 7. *Utilis*
H 5 no.

nobis una re tantum Tristitia iudicanda est, cum hanc pœnitentia delictorum concipimus. S. Aug. l. 9. Conf. c. 10. Tristitia mala asperissima est, impatiens, dura, plena mœrore infructuoso, ac desperatione pœnali. . . à salutaris dolore revocat, Orationum efficaciam intercipit, fructus Spiritus Sancti evacuat. *Cassian, l. 9. c. 10. Textus hic.*

Effectus.

THESIS IX. *Tristitia implevit cor vestrum.* Joan. 16. v. 6. Tristitia est Deo, Proximo, & sibi molestus. I. Deo, quem inhonorat, & quasi non Providum ignorantia, & injustitiæ accusat. II. Proximo, quem scandalizat à virtute, & servitio Divino averterendo; familiam ex conversatione tædium afficit, eique gravis fit, tam superiori quam inferiori se molestus. III. Sibi dum se consummit mœrore, vitam corporis decurtat, animam conficit, se ad omnia officia ineptum reddit. *Crasse in Confid. Fer. 2. Pasch.*

Peccator tristis.

THESIS X. *Tristitia implevit cor vestrum.* Joan. 16. v. 6. Peccator non habet gaudium: I. In Conscientia. II. In Corde. III. In Anima. IV.

In Morte. V. In Deo. VI. In ipso Peccato, *Non est Pax impijs.* Vel, ut Septuaginta legunt: *Non est gaudere impijs.*

THESIS XI. *Tristitia implevit cor vestrum.* Joan. 16. v. 6. *Plorabitis, & flebitis.* Fontes flendi in hac lacrimarum valle sunt: I. Peccata nostra præterita, II. Obstacula Salutis, III. Interdictio Salutis, IV. Vallis lacrimarum ista, V. Mors, Judicium, Infernus, VI. Gloria non sine fletu obtinenda, *Faber Dom. 3. post Pasch. Cont. 7.*

*Tristitia
Causæ*

THESIS XII. *Arguet Mundum.* *Fides.* Joan. 16. v. 8. Spiritus Sanctus hodie dum magnam Christianorum partem arguit: I. *De Peccato*, scilicet Infidelitatis. Sunt enim, qui solum in speciem, alij, qui nihil credunt. II. *De Justitia*, seu Virtute, quæ apud plures Christianos non nisi externa, & humana invenitur. III. *De Judicio*, quia sunt, qui Judicium Dei vel non credunt, vel si credunt, non timent, vel si credunt, & timent, non student evitare. *Breveteville hic.*

THE-

Peccatum. THESIS XIII. *Arguet mundum de peccato.* Joan. 16. v. 8. Scilicet I. Injurioso Patri. II. Injurioso Filio. III. Injurioso Spiritui Sancto. Vide Crasset. *Consid. ser. 6. post Dom. IV. Pasce.*

Miseria. THESIS XIV. *Tristitia implet cor vestrum.* Joan. 16. v. 6. Nemo est Miser, nisi talis esse velit. *Juglaris Conc. ser. 6. post Dom. I. Quadrages.*

Felicitas. THESIS XV. *Expedit vobis, ut egrediamini.* Joan. 16. v. 7. Ut felix quis evadat, necesse est I. Adhærere Christo, & ire, quod ipse ivit. II. Ut hoc fiat, oportet Christum sequi, & premere ipsius vestigia. III. Hoc ut fiat, oportet abnegare se, & ferre Crucem post eum.

Sensus. THESIS XVI. *Quia non crediderunt in me.* Joan. 16. v. 9. I. Credere solum, quod vides. II. Sperare solum, quod tibi possibile est. III. Amare solum, quod tibi gratum accidit, omnino vita sensuum, seu sensualis est. *Crasset. Consid. ser. 6. post Dom. 2. Epiph.*

Tristitia. THESIS XVII. *Tristitia implet cor vestrum.* Joan. 16. v. 6. I. Oportet

ret timere Tristitiam, quæ oritur ex Gaudio. II. Oportet amare Tristitiam, quæ producit Gaudium. *Dict. Apost.*

THESIS XVIII. *Quò vadis?* Joan. *Via.* 16. v. 5. Quatuor sunt Viæ hominis; I. *Via Infirmittatis*, & hæc est Jerichuntina, per quam homo transit in imagine Dei more fluentis aquæ. II. *Via Necessitatis*, & hæc est via universæ carnis, scilicet mortis. III. *Via Vanitatis*, & hæc est vita in peccatis. IV. *Via Veritatis*, & hæc est Charitas. *Petr. Bless. Serm. 2. in Adventu.*

DOMINICA V. post PASCHA.

THESIS I. *Petite, & accipietis.* *Atten*
Triplex in Oratione attentio est *in Orat.*
procuranda. I. *Prima ad Verbum.* II. *Secunda ad Sensum.* III. *ad Objectum.*
Bona quidem est attentio prima, melior secunda, tertia optima reputatur. *S. Bernardin. Sen. de Oratione & Attentione.*

THE.

*Oratio
bona.*

THESIS II. *Petite, & accipietis.*
Rectè fit Oratio, si non peccat I. *In Modo*, scilicet si intenta. II. *In Persona*, scilicet si pura. III. & *in Re*, scilicet si iusta sit. Hinc quia Deus peccatorum non audit, Propheta ei objicit mugitus animalium: *Ingemuit animal, mugierunt greges armenti* Joël 1. Nempe dignior peccatore bestia, & ut notat Chryostomus, efficaciam Orationis quam non habet ipse, ab animalium gemitibus conatur mutuari, quæ nunquam peccaverunt; Intercessores adhibet pecudes, petitque per Prophetam sibi ignosci, quia bruta secum lugent, quæ nunquam peccavêre.

Oratio.

THESIS III. *Petite, & accipietis.*
Orationis exercitiô I. Nihil magis *Necessarium*. II. Nihil magis *Utile*. III. Nihil magis *Amabile*. *La Selve hîc tom*
I.

THESIS IV. *Petite, & accipietis.*
Orare facillimum, & difficillimum; hoc sine, illud adhibito remedio.
I. Difficile, ob præcedentes distractiones; Remedium. II. Propter occupationes, & curas familiæ; Remedium.
III. Affectus inordinatos erga creaturas;
Re

Remedium. IV. Corporis indispositiones ; Remedium. V. Oblivionem Dei præsentis ; Remedium. VI. Humanam fragilitatem ; Remedium. VII. Loci incommoditatem ; Remedium. VIII. Consuetudinem inveteratam ; Remedium. IX. Diabolum infestantem ; Remedium. *Faber hic Conc. 7.*

THESIS V. *Petite , & accipietis. Bona.*
 Condiciones bonæ Orationis sunt. I. Status Gratia. II. Fiducia in Deum. III. Humilitas. IV. Attentio. V. Perseverantia. *Faber. Diebus Rogat. Conc. 1.*

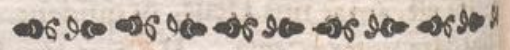
THESIS VI. *Ipse enim Pater amat* *Amor*
 vos. Ita est, amat nos Deus, & quidem *Dei erga*
 I. *Sine data nostra Causa.* II. *Sine Mo-* *nos.*
 do, & sine. III. *Sine Commodo , &*
 redhibitione.

THESIS VII. *Petite , & accipietis. Oratio.*
 I. Gratia, quam à Deo petimus, exigit à nobis *in Petendo Patientiam.* II. Gratia, quam à Deo petimus, exigit à nobis *in Suscipiendo Submissionem.* III. Gratia, quam à Deo petimus , exigit à
 no-

nobis post Susceptionem Gratitude[m],
Eion, Apost.

*Pater
Triplex.*

THESIS VIII. Ipse enim Pater
mat vos. Joan. 16. v. 27. Sunt eni
tres Patres hominis : I. Primus Pater
est Homo, qui notatur ibi : Crescite
& multiplicamini. Gen. 1. 11. Secun
dus Pater est Diabolus, qui notatur ibi
Vos ex Patre Diabolo estis. Joan.
III. Tertius Pater est Deus, qui notatur
ibi : Pater noster, qui es in Caelis.
Matth. 6. Sub Primo sumus; sub Secun
do male sumus; sub Tertio bene
sumus. Petr. Bless. Sermon. 51. de Virgini
nib. ad Moniales.

DOMINICA VI post PASCHA.

Peccatum.

THESIS I. Venit hora, ut omnes
qui interficit vos &c. Joan. 16.
2. I. Aliqui ex nullo peccato peccatum
sibi constituunt. II. Alij ex vero peccato

ro nullum peccatum statuunt. III. Alij peccatum velut bonum Opus committunt.

THESIS II. *Docebit vos omnem Veritatem.* Joan. 16. v. 13. I. Est Veritas Vitæ. II. Veritas Doctrinæ. III. Veritas Justitiæ. Card. Hugo.

THESIS III. *Quem ego mittam vobis à Patre Spiritum Veritatis.* Joan. 15. v. 26. I. Homo mendax est Hostis Dei, quia Deus Veritas est. II. Hostis Naturæ, utpote quæ linguam cordi affixit. III. Hostis Reipublicæ, quæ inde patitur, imò evertitur.

THESIS IV. *Venit hora, ut omnis Martyr qui interficit vos &c.* Joan. 16. v. 2. In hoc Mundo vel Martyres, vel Tyranni vivunt; elige sis, qualis eorum esse velis? I. Primum difficile est, sed magni Meriti. II. Alterum facile est, sed magni Supplicii. Crasset. *Consid. feria 2. post Dom. 6. post Pasch.*

THESIS V. *Cum autem venerit Spiritus Paraclytus,* Joan. 15. v. 26. Ad accipiendum fructuosè Spiritum Sanctum quatuor advertenda sunt, juxta præparata.

rationem ipsorum Apostolorum. Separatio per hos dies à creaturis: *Cum introissent in Cœnaculum.* II. Frequens & fervens Oratio: *Erant perseverantes in Oratione.* III. Pax tranquilla cum Proximo, & semetipso: *Unanimiter.* IV. Recursus ad Beatam Virginem pro cordis dispositione: *Cum MARIÆ Matre JESU.* P. Alexand. Diotallevi. *tenimento 27.*

Mendaciū. THESIS VI. *Spiritum Veritatis.* Joan. 15. v. 26. Aliquod Mendacium non esse peccatum ingens Mendacium. I. Sive illud *jocosum.* II. Sive *Utile.* III. Sive *Honorarium* appellatur.

THESIS VII. *Spiritum Veritatis.* Joan. 15. v. 26. Mendacium est Naturæ dedecorosum. II. Viro honesto intolerandum. III. Conscientiæ summæ contrarium. Verbum mendax Justus detestabitur. Non decet *Principem Labium mentiens.* Prov. 17.

DO

DOMINICA PENTECOSTES.

THESIS I. *Spiritus Sanctus, quem mittet Pater in nomine meo.* Joan. 14. v. 26. *Commercium inter Cœlum & Terram diu Perditum, mutuis Obfidibus datis Restitutum (scilicet Christo à Terra, Paracleto à Cœlo) arque per hoc Omne Bonum Mundo inuectum est.* *Mundi Innovatio.*

THESIS II. *Paracletus autem Spiritus Sanctus.* Joan. 14. v. 26. *Tribus formis advenit Spiritus Sanctus. I. Venti, pro Incipientibus. II. Columba, pro Proficientibus. III. Ignis, pro Perfectis. Vide Fullonium in 2. Mach. I. fol. 56.* *Adventus Spiritus S.*

THESIS III. *Ille vos docebit omnia, & suggeret vobis.* Joan. 14. v. 26. *Triplex virtus, seu fortitudo in Apostolis emittit: I. In Efficacia Concionum. II. In Libertate agendi, & impios arguendi. III. In Miraculis patrands: Et hæc* *Effectus Spiritus S.*

1 2 omnia

omnia dedit eis Spiritus Sanctus. Vide
Le Blanc. tom. 4. in Ps. 67. v. 13. n. 5.
fol. 323.

*Donna Spi-
ritus S.*

THESIS IV. *Suggeret vobis*
omnia. Joan. 14. v. 26. De Septem
Donis Spiritus Sancti. Vide Paulus
Segneri. Manna 9. Jun. item Fabrum serm.
2 Pentec. conc. 3.

*Gratia
spiritus S.*

THESIS V. *Suggeret vobis omnia*
Joan. 14. v. 26. Spiritus Sancti Gra-
tia I. Est Bonum à Deo enixè petendum
II. Est Motus, cui non resistendum, III.
Est Auxilium, cui cooperandum. Vide
Selve Conc. 9. in Adventu. fol. 159.

*Infusio
spiritus S.*

THESIS VI. *Accipite Spiritum San-*
ctum. Joan. 20. v. 22. Richardus
de S. Vict. Serm. de Missione S. Spi-
ritus tres in eo gradus distinguit: nimirum
I. Spiritus Sancti Infusionem, II.
Diffusionem III. Effusionem. Infusio est
cùm suam Gratiam Animæ infundit
etiam si eam non expleat, sicut cùm in
nunc vasi infunditur usque ad vasis
medium. Diffusio est, quando per totam
tam Animam diffunditur, ita ut nullam
ejus partem vacuum relinquat. Effu-
sio est, quando illam ita replet, ut

FINIS

pereffluat, eamque in alios effundat, sicut Apostolos repleffe scribitur Act. 2. Qui gratiam ejus in alias gentes effuderunt. Vide Justin. Michoviensem in Litan. Discurs. 66. n. 11. fol. 175.

THESIS VII. Spiritus Sanctus, *Missio Spiritus S.*
quem mittet Pater. Joan. 14. v. 26. I. Processio. II. Missio. III. Operatio Spiritus Sancti videri potest in Tertull. Prædicante Vivien. Conc. 6. in Verbo Deus. fol. 583.

THESIS VIII. Quem mittet Pater. *Exclusio Spiritus S.*
Joan. 14. v. 26. I. Spiritus Sanctus non Agnoscitur. II. Spiritus Sanctus non Recipitur. III. Spiritus Sanctus Ejicitur. Vide Tertull. Prædic. verbo Deus. Conc. 6. fol. 586.

THESIS IX. Spiritus Sanctus, *Operatio Spiritus S.*
quem mittet Pater. Joan. 14. v. 26. In igne descendens à Coelo I. Lumine suo intellectum Apostolorum illustrat. II. Calore suo eorum corda inflammat. III. Activitate sua eorum sensus purificat. Primum per Veritatem, Secundum per Amorem Divinum, Tertium per Unctionem Gratiæ internæ efficiens. Dijon. Capuc.

Confora-
tio Spiri-
tus S.

THESIS X. *Spiritus Sanctus quem mittet Pater.* Joan. 14. v. 26. Spiritus Sanctus descendit super Apostolos, atque etiam nunc descendit super Christianos per suam gratiam. Ut *Spiritus Luminum, & Veritatis*, ad hoc, ut eum sequamur. II. Ut *Spiritus Gratiae, & Sanctitatis*, ad hoc, ut ei cooperemur ad nostram Salutem. III. Ut *Spiritus Charitatis*, ad hoc, ut corda nostra incalescant ad pervincendas omnes difficultates in via Salutis. *Jacobus Beoal.*

Conversio
tio Spiri-
tus S.

THESIS XI. *Spiritus Sanctus, quem mittet Pater.* Joan. 14. v. 26. Tristitiam affert Spiritui Sancto duplex eilata injuria: I. Quando Peccator occludit aditum in cor suum, vel negat. II. Quando novo peccato ipsius inde eiecit, vel excludit. *Idem.*

Officium
Spiritus S.

THESIS XII. *Spiritus Sanctus quem mittet Pater.* Joan. 14. v. 26. Spiritus Sanctus etiam nunc arguit multos Christianos. I. de Peccato. II. de Injustitia. III. de Judicio. *Vide sup. Dom. 4. post Pascha Thes. 12. fol. 123.*

THESIS XIII. *Spiritus Sanctus*, *Communio*
quem mittet Pater. Joan. 14. v. 26. *catio Spi-*
 Triplex Discrimen est I. Inter animam, *ritus S.*
 quæ Spiritum Sanctum *habet*, & inter
 animam, quæ non *habet*. II. Inter a-
 nimam, cui Spiritus Sanctus *est acceptus*,
 & inter animam, apud quam non *est ac-*
ceptus. III. Inter animam, quæ Spi-
 ritum Sanctum *retinet*, & inter animam,
 quæ eum non *retinet*.

THESIS XIV. *Spiritus Sanctus.* *Definitio*
 Joan. 14. v. 25. *Spiritus S.* Quid sit Spiritus San-
 ctus I. In SS. Trinitatis Mysterio. II.
 In Ecclesiæ Sinu. III. In hominis
 Justi anima? *La Selve. hic.*

THESIS XV. *Spiritus Sanctus.* *Nomen-*
 Joan. 14. v. 26. *clatio Spi-*
 Triplicem Spiritum *ritus*
 perit à Deo David, PL. 50. I. *Rectum*,
 qui intentione recta in solum Deum
 semper tendat. II. *Sanctum*, qui virtu-
 tibus, in quibus Sanctitas consistit, or-
 natus sit. III. *Principalem*, qui imper-
 territus in Officio persistat, nec amore,
 nec timore rerum mundanarum mo-
 veatur; Cuncta in nobis præstat Spi-
 ritus Divinus.

*Beneficia
S. Spiritus.*

THESIS XVI. *Spiritus Sanctus*
quem mittet Pater. Joan. 14. v. 26.
Homo spectatus in Statu Naturæ, Gra-
tiæ, & Gloriæ à S. Spiritu Bona acci-
pit. I. Nam in Statu Naturæ tan-
quam *Creator* Spiritus facit Homines
respirare. II. In Statu Gratiæ tan-
quam *Sanctificator* facit Christianos
suscipere. III. Ad Statum Gloriæ tan-
quam *Glorificator* facit Prædestinatos
aspicere. *Durand. Charact. Sanctior. 1.
May.*

DOMINICA I. post PENTECOST.

Spes.

THESIS I. *In Nomine Patris, &
Filij, & Spiritus Sancti.* Matth.
28. v. 19. *Spes* ponenda est I. In Pa-
tris Pietate. II. In Filij Charitate.
III. In Spiritus Sancti Liberalitate. *V.
rien. Tertull. verbo Spes.*

*Mysterium
Trinitatis.*

THESIS II. *In Nomine Patris, &
Filij, & Spiritus Sancti.* Matth. 28. v. 19.
Longè diversa Dei, Mundique Disci-
plina

plina est. I. In Schola Mundi initium doctrinae fit à rebus obvijs ac communibus, à quibus pergitur ad difficiliora, & magis ardua scitu. II. In Schola Christi aliter proceditur, nam prima lectio est de Mysterio SS. Trinitatis, Incarnationis &c. Rationem dat S. Chryostomus, eò quòd in Schola Christiana nos non Discipuli Hominum, sed Dei sumus.

THESIS III. *In Nomine Patris &c.* Matth. 28. v. 19. Triplici de causa manifestavit nobis Deus Sanctissimum Trinitatis Mysterium. I. Revelavit nobis ejus Veritatem, atque hinc debemus ei Sacrificium nostri *Intellectus* per Fidem. II. Proposuit nobis ejusdem in nos derivata Beneficia Creationis, Redemptionis, Sanctificationis, atque sic debemus ei Sacrificium nostrae *Memoriae* pro gratitudine. III. Ostendit nobis ejusdem Perfectiones Divinas ad imitationem: *Perfecti estote &c.* Exemplum dedi vobis &c. atque ex hoc ei debemus Sacrificium *Cordis* per voluntatem. *Nicolaus Dijon Capucin.*

THESIS IV. *Docete omnes gentes Perfectio: Baptizantes.* Matth. 28. v. 19. *Qua- nes Dei*
 l s tuor

tuor sunt inter alia , quæ conveniunt
soli Deo , I. Immensitas Potentiæ. II.
Æternitas Permanentiæ. III. Incom-
descriptibilitas Continentiæ. IV.
Incomprehensibilitas Notitiæ. Be-
nignus Pisan. in Pantheologia de Esse Dei
2.

*Trinitas
varia.*

THESIS V. In Nomine Patris
& Filij, & Spiritus Sancti. Matth. 28.
19. I. Trinitas Sanctissima est Pater
Filius, & Spiritus Sanctus. II. At-
tamen Trinitas scelestissima est Diabolus
Caro, Mundus, Diabolum Pater
Mundum Filius, Carnem vicit Spiritus
Sanctus.

*Operatio
Trinitatis.*

THESIS VI. In Nomine Patris
& Filij, & Spiritus Sancti. Matth. 28. v. 19. Trina sunt, quæ
deducunt ad sanctissimam Trinitatem
Potestatis, Velle, Facere. I. Potestatis habet
à Patre, ex quo omnia. II. Velle à Filio
per quem omnia. III. Facere à Spiritu
Sancto, in quo omnia.

*Cognitio
Trinitatis.*

THESIS VII. In Nomine Patris
& Filij &c. Matth. 28. v. 19. Patrem
namque, & Filium cum Sancto Spiritu
tu cognoscere I. Vita est æterna. II.

Beatitudo perfecta. Ill. Summa Volupras. S. Bern. in Meditationibus.

THESIS VIII. In Nomine Patris, & Filij &c. Matth. 28. v. 19. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto, sicut erat in Principio, & Nunc, & Semper, & in secula seculorum. Lege sis Explanatōnem illius apud Mazarini super Ps. 50. item apud Fornerum super eund. Ps. in fine.

Gloria Patri &c.

THESIS IX. In Nomine Patris &c. Matth. 28. v. 19. I. Quomodo Pater Filium, & Spiritum Sanctum honoret? II. Quomodo Filius Patrem, & Spiritum Sanctum? III. Quomodo Spiritus Sanctus Patre & Filium? Hinc Gloria Patri à Filio, & Spiritu Sancto, Gloria Filio à Patre & Spiritu Sancto, Gloria Spiritui Sancto à Patre & Filio, sicut erat in principio, & nunc, & semper.

THESIS X. Baptizantes eos in Nomine Patris &c. Matth. 28. v. 19. Atheismi quinque species Garassus noster enumerat. I. Atheismus Furiosus & rabidus. II. Libertinus. III. Profanationis. IV. Fluitans, seu dubitans. V. Brutus & stupidus. Vide D'oultreman de Amore increato fol. 832.

Atheismus.

THE,

*Beneficia
Trinitatis.*

THESIS XI. *In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti.* Matth. 28. v. 19. Quidquid es, quidquid potes, debes *Creanti*, II. *Redimenti*, III. *Vocanti*. S. Bern. Scilicet Patri, Filio, Spiritui Sancto; & hi tres unum sunt, si divideres affectum.

*Injuria
Trinitati
facta.*

THESIS XII. *In Nomine Patris &c.* Matth. 28. v. 19. Demonstratur Injuria singularis, quæ per peccatum irrogatur Sanctissimæ Trinitati. *Paulus Segneri in Christiano Instructo in Lege. part. 2. discurs. 4.*

*Trinitas
varia.*

THESIS XIII. *Docete omnes gentes.* Matth. 28. v. 19. Quinque sunt Trinitates. I. Est *Trinitas*, à qua homo cecidit: Pater, Filius, & Spiritus Sanctus. II. Et est *Trinitas*, quæ cecidit: Intellectus, Memoria, & Voluntas. III. Et est *Trinitas*, in quam ista cecidit: Impotentia, Ignorantia, & Concupiscentia. IV. Et est *Trinitas*, per quam Trinitas cadens resurgit ad Trinitatem, de qua cecidit: scilicet Fides, Spes, Charitas. (O me Beatam, quæ tribus Filiabus SSS. Trinitatem honorare non rui! inquiebat S. Sophia ad suas tres Filias.)

Filiis, nomine Fides Spes, Charitas, ad
Martyrium à tyranno raptas.) Hugo
Card. in Gen. 6. 5,

THESIS XIV. *In Nomine Patris, Misericordi-
& Filij, & Spiritus Sancti. Matth. 28. aia Dei
v. 19. I. Pater Misericordiam Pater- triplex.*
nam ostendit, & exhibet hominibus
tanquam Filijs. II. Filius utitur Mi-
sericordiâ *Fraternâ* erga Christianos, qui
sunt Fratres ipsius. III. Spiritus San-
ctus demonstrat Misericordiam *Spiritua-*
lem Peccatoribus, qui sunt Inimici ejus.
Hanc triplicem Misericordiam imitari
nos decet erga Pauperes, & Inimicos
nostros, exhibendo nos velut eorum
Patres, Fratres, & Amicos. *Texier.*

THESIS XV. *Docete omnes gen- Dei exis-
tes. Matth. 28. v. 19. Dei existen- stentia.*
tia impiè, & irrationabiliter negatur,
culpabiliter ignoratur, innegabiliter
probat. Nam I. *Negantes* redar-
guuntur unanimi hominum confes-
sione; pulchra Mundi molitione; Virtu-
tis remuneratione. II. *Ignorantes*, quia
non debet ignorari, non potest ignora-
ri, nequit inculpabiliter ignorari. III.
Probat. *Scripturarum oraculo, Crea-
tura*

rarum deposito, Naturali Animæ testimonio. *Tertull. Prædic. Vivien.*

Fides Catholica.

THESIS XVI. *Docete omnes gentes.* Matth. 28. v. 19. Catholica maxima est consolatio, quod certus sit se in Fide non errare, nec decipi: quod consolatione caret, quisquis non est Catholicus. *Juglaris Cont. 2. Quadragesimali.*

Nomen Trinitatis.

THESIS XVII. *In Nomine Patris & Filij, & Spiritus Sancti.* Matth. 28. v. 19. In hoc triplici Nomine percipiuntur in Ecclesia, quæ omnium maximi momenti existunt, ac fiunt. I. Ego te Baptizo in Nomine Patris &c. II. Ego te Absolvo in Nomine Patris &c. III. Proficiscere Anima Christiana ex hoc Mundo in Nomine Patris &c.

Mysterium Trinitatis.

THESIS XVIII. *In Nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti.* Matth. 28. v. 19. I. Scrutari Trinitatem merito est. II. Credere pietas est. III. Cognoscere vita æterna. *S. Bern. l. 5. de Consid. vide supra Thes. 7.*

Cultus Trinitatis.

THESIS XIX. *In Nomine Patris &c.* Matth. 28. v. 19. Mens imago Dei est, in qua tria sunt: Memoria

ria, Intellectus, Voluntas. Per Memoriam Patri similes sumus; per Intelligentiam Filio; per Voluntatem Spiritui Sancto. S. Bern. l. I. Medit. Igitur tribus Personis tres animæ nostræ Potentiæ dedicandæ sunt. I. *Memoria Patri* perpetuâ Beneficiorum recordatione, quæ sunt effectus Potentiæ Patri attributæ. II. *Intellectus Filio* Acceptatione Veritatis, & dogmatum Sapientiæ Christianæ, quorum ipse est Principium. III. *Voluntas Spiritui Sancto* eam ipsi offerendo, ejusque ardoribus charitatis. *Wespin tom. fol. 28.*

THESIS XX. *Vide inferiùs Dom. 18. post Pentecost. Thes. 7. de Fide triplice.*

THESIS XXI. *Docete omnes gentes. Fides.* Matth. 28. v. 19. I. *Fidei Necessitas* in eo consistit, ut Homo Deum agnoscat, ut Deo placeat, ut ad Deum vadat. II. *Fidei Præstantia* in eo se ostendit, quia omnia potest, omnia obtinet, de omnibus triumphat. III. *Fidei Qualitas*: debet esse humilis, ardens, efficax, fœcunda. *La Selve ser. 5. ante Dom. I. Quadrag.*

THE.

THESIS XXII. *Docete omnes gentes.* Matth. 28. v. 19. I. *Fides Diabolica*, quia dæmones credunt, & contremiscunt, ita Peccatores multi credunt, & tamen in peccato persistunt. II. *Fides Mortua*, scilicet illa, quæ est sine operibus. III. *Fides Vana*, illorum nempe, quorum vana est religio,

Deus.

THESIS XXIII. *Docete omnes gentes.* Matth. 28. v. 19. Quid doceant? nempe, quòd sit Deus, I. Cujus Natura Bonitas. II. Cujus Voluntas Potentia. III. Cujus Opus Misericordia. S. Leo. Serm. 2. de Nativ. Domini.

Providentia Dei.

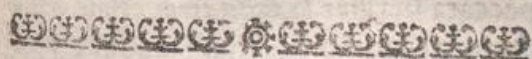
THESIS XXIV. *Docete omnes gentes.* Matth. 28. v. 19. I. Providentia conciliatur cum Hominum Libertate. II. Conciliatur cum Imperiorum Prosperitate. III. Conciliatur cum Justorum Adversitate. Tertull. Prædic. ad Paganos. *rien. verb. Deus.*

Atheistæ.

THESIS XXV. *Docete omnes gentes.* Matth. 28. v. 19. Atheistæ, & contemnitur illis Libertini I. non habent aliam Libertatem, quàm suam Voluntatem. II. Non habent alium Deum, quàm suam Voluptatem. III. Non habent aliam

Celum, quàm hunc Mundum, *Di-*
cton. apostolic.

THESIS XXVI. *Ecce ego vobiscum* *Præsentia*
sum. Matth. 28. v. 20. I. Præsentia *Dei.*
Dei inhiher peccata, II. Consolatur
afflictos, quia Pater, quia Testis, quia
Socius in tribulatione. III. Inflammat
Perfectos; *Oculi mei semper ad Dominum.*
Chappuis. Medit. 17. Nov.

DOMINICA II.

post PENTECOST.

THESIS I. *Cœperunt simul omnes* *Excusatio*
excusare. Luc. 14. v. 18. I. A- *peccati.*
liqui afferunt excusationes ad dimi-
nuenda peccata sua; & hi offendunt
Sanctitatem Dei offensi. II. Alij alle-
gant excusationes pro liberatione sua
ab obligatione; & hi ejus *authorita-*
tem lædunt. III. Alij excusationes
proferunt, quibus sibi licere volunt
persistere in occasione peccandi proxi-
ma, & hi *Sapientiam* offendunt læsi Nu-
minis. *Dicton. Apost.*

K

THE.

THESIS. II. *Cœperunt sum-
omnes excusare.* Luc. 14. v. 18. I.
Alij excusant sua peccata per *Traditio-
nes* humanas, jam pridem à Christo
damnatas, & nullius auctoritatis. II.
Alij excusant peccata sua per *Mala Ex-
empla* Grandium, non considerantes
se in eadem cum iis damnatione apud
Deum esse, vitiis que inde nullam acco-
dere auctoritatem. III. Alij excusant
peccata sua per *Fragilitatem* etiam San-
ctorum, qui in ejusmodi quoque pec-
cata prolapsi sunt, posthabentes eorum
inde susceptam Pœnitentiam. *ibid.*

THESIS III. *Cœperunt sum-
omnes excusare.* Luc. 14. v. 18. I.
Excusationes ipsos arguunt *Injustitia*,
cùm peccata sua levia reputant, que
tamen in Proximo grandia statuunt, &
enormia. II. Excusationes eorum
produnt *Superbiam*, quando peccata sua
tribuunt malo aliorum exemplo, & im-
portunitati provocantium, seu complu-
cum. III. Excusationes eorum de-
monstrant *Ingratitudinem*, quando pec-
cata sua conjiciunt in correctionem al-
lorum, qui ea amoliri, lapsus que im-
pedire voluerunt. *ibid.*

THE

THESIS IV. *Habe me excusatum.* *Excusatio à frequen- ti Commu- nione.*
 Luc. 14. v. 18. Fuitiles causæ à fre-
 quenti Communione se excusantium
 sunt: I. Non extare Præceptum. II.
 Se esse indignos. III. Fieri ex hoc
 consuetudinem. IV. Requirit aliam
 vitam. *Crasset.*

THESIS V. *Judicium sibi man- ducat & bibit.* *Commu- nio indig- na.*
 I. Cor. 11. Eucharistia
 indigna Sumptio immutat I. in mor-
 tale venenum Alimentum vitæ. II.
 In tribunal Justitiæ thronum Gratia.
 III. In Viaticum Damnationis æternæ
 Viaticum Felicitatis æternæ. *Vivien.*
verbo Euchar.

THESIS VI. *Fecit Cœnam magnam.* *Euchari- stia.*
 Luc. 14. v. 16. Contra Veritatem
 Sacramenti argumenta I. Judæi. II.
 Gentilis. III. Hæretici. IV. Philo-
 sopher. V. Politici. VI. Devoti.
 VII. Diaboli examinata, eadẽmque
 confutata. *Vieira Serm. p. 1. fol. 47. n.*
 7.

THESIS VII. *Fecit Cœnam ma- gnam.* *Hæretici.*
 Luc. 14. v. 16. Duplex genus
 Hæreticorum invenitur in Ordine ad
 Sanctissimam Eucharistiam; scilicet
 K 2 Hæ-

Hæretici quoad Intellectum, Hæretici quoad Voluntatem. I. Hæretici quoad Intellectum sunt illi, qui non credunt Veritatem hujus Sacramenti, qui tamen facile convinci possunt gemina hac Propositione: Nullum Salutis periculum initur credendo hoc Mysterium; Certum periculum Salutis incurritur non credendo. II. Hæretici secundum Cor, Mali sunt Catholici, qui pravis suis actionibus derogant Fidei de Præsentia Christi in hoc Mysterio, aliosque scandalo suo inducunt ad non credendum. De illis dici potest id Hilarij l. 8. de Trinit. *De Veritate Carnis, & Sanguinis non est relictus amittendi locus.* De his illud S. Pauli Tit. 1. *Confitentur se nosse Deum, factis autem negant.* Item S. Augustini, *Si erravi, per te erravi.* Bretteville hic.

*Effectus
Euchar.*

THESIS VIII. *Qui manducat hunc Panem, in me manet, & ego in illo.* Joan. 6. v. 59. Tria dæmon per esum Panis veritatis promissit falsò, quæ veraciter in Sumptione Sanctissimæ Eucharistia præstantur. Sic enim, si comedimus hunc Panem, I. *Aperientur oculi vestri, scilicet oculi mentis.* II. *Non morietur*

mini; morte æternâ seu damnatâ. III. *Erit sicut Dij*; per unionem non quidem omnino physicam, ut aliqui voluerunt, quorum sententia damnata est, verum per unionem plus quàm moralem, & affectivam.

THESIS IX. *Nemo virorum illorum, Nomen qui vocati sunt, gustabit Cœnam meam. Euchar.* Luc. 14. v. 25. Hoc Sacramentum tribus præcipuè nominibus insignitur. I. Vocatur enim *Hostia*, intuitu Præteriti temporis, in quo Christus vera Hostia, Deo oblatu est pro Peccatis nostris. II. Vocatur item *Communio*, spectando Præsens tempus, in quo per Sumptionem Corporis & Sanguinis Christi ipsi unimur. III. Vocatur denique *Viancum*, respectu Futuri temporis, quo iter æternitatis ingressuri eodem munimur. *Bessæus in Postilla Cont. 6. in Solennit. Corp. Chri.*

THESIS X. *Fecit Cœnam magnam. Vocatio ad Cœnam.* Luc. 14. v. 16. I. Ad hoc grande & magnificum Convivium omnes homines invitati sunt *sine Merito*. II. Aliqui venire recusarunt *sine Ratione*. III. Hinc etiam exclusi fuerunt *sine Invitatione*.

justitia. Scilicet omnes invitati fuerunt per Vocationem gratuitam; Impij recusarunt eò ire per Malitiam voluntariam; Exclusi subinde justo Judicio. *Textus. hic.*

Axiomata.

THESIS XI. *Fecit Cœnam magnam.* Luc. 14. v. 16. Tria axiomata observanda sunt circa hoc Mysterium. I. Aliud est Sacramentum, aliud Vis Sacramenti, seu Virtus. S. Aug. tract. 26. in Joan. II. Cessante hoc Sacrificio finis advenit Mundi, juxta Daniëlem, & robur datum est contra jure Sacrificium. c. 8. v. 12. III. Non sapit, cui Panis hic desipit. *Vide Lyreum de Imit. JESU Patientis. 2. c. 4. fol. 61. col. 1.*

Effectus.

THESIS XII. *Fecit Cœnam magnam.* Luc. 14. v. 16. I. Nulla Gratia est, quæ magis solatur *Aegros.* II. Nulla Gratia, quæ magis roborat *Moribundos.* III. Nulla Gratia, quæ magis prodest *Mortuis,* quàm quæ provenit ex hoc Sacramento. *Diction. Apostolic.*

Conviviũ.

THESIS XIII. *Cœnam magnam.* Luc. 14. v. 16. Deus facit magnum Convivium in Terra, in Ecclesia, & in Cœ-

Cælo. I. In Terra omnibus hominibus : II. In Ecclesia omnibus Fidelibus: III. In Cælo omnibus Beatis. Zachar. La Selve hic.

THESIS XIV. *Nemo virorum Vocatis.*
illorum, qui vocati sunt, gustabit Cœnam meam. Luc. 14. v. 24. I. Deus prius *Dulciter* vocat: Fecit Cœnam magnam, & vocavit multos. II. Postmodum *Terribiliter increpat*: Tunc iratus Paterfamilias. III. Et ad extremum *Irretractabiliter damnat*: Nemo virorum illorum, qui vocati sunt, gustabit Cœnam meam. S. Gregor.

DOMINICA III. post PENTECOST.

THESIS I. *Erant appropinquantes Peccator.*
Peccatores. Luc. 15. v. 1. I. Alii Peccatorum sunt *Recedentes à JESU*, de quibus Jeremias c. 17. v. 13. *Qui te derelinquunt, confundentur, Recedentes à te in terra sribentur.* Ita recedunt *Athei, Politici, Desperabundi &c.* II. Alij

K 4

Alij Peccatorum sunt *Appropinquantes*, qui poenitentia ducuntur, veniam petunt &c. *De his hodiernum Evangelium.*

Deus Misericors.

THESIS II. *Peccatores recipit.*

Luc. 15. v. 2. *Divinae Misericordiae magnitudo ostenditur I. Quia Deus hominem peccatorem inquit. II. Quia illum cum labore quærit. III. Quia quærit illum cum gaudio. IV. Quia illum repugnantem, & obstantem requirere non desinit. Thom. Regina ser. 6. Dom. 3. Quadrage. Crasset.*

THESIS III. *Peccatores recipit.*

Luc. 15. v. 2. I. Deus offensus peccatorem *Inimicum* suum quærit. II. Non solum peccatorem quærit, sed etiam *Primus* quærit, & pacem ab ipso petit. III. Nec quomodocunque petit, verum *Supplex* petit, quasi ipse offendisset, & sibi veluti timeret ab homine. *Crasset. Confid. Dom. 19. Pent. ser.*

4.

Gaudium converse Anima.

THESIS IV. *Gaudium erit.* Luc.

15. v. 7. *Evangelium loquitur de Gaudio Pastoris, nos de Gaudio Ovis inventæ loqui volumus. Gaudia animæ converse quanta ! I. Quale gaudium*

dium, *Petere portum superato Naufragij imminentis periculo ?* II. *Quale gaudium, Recuperare sanitatem post morbum periculosissimum.* III. *Quale gaudium in libertatem asseri ex captivitate seu carcere terribili.* *Grossez. Diarium Sanctior. hic.*

THESIS V. *Peccatores recipit, & manducat cum illis.* *Luc. 15. v. 2.* *Amor Dei in peccatorem admirandus, nam, I. Patitur, & sustinet peccatores: quin æmulatur superare malitiam peccatoris, quem, indignum amore, diligit; indigno temporis tempus concedit; meritum pœnas misericordiâ donat.* *II. Vocat & Querit peccatores: nempe Pastor vocat; quærit; humeris portat.* *III. Convertit, & Justificat peccatores: Nam peccati maculam diluit; reatum pœnæ æternæ remittit; Gratiâ Justificantem infundit.* *Vivien. Tert. Prædic. verbo Amor.*

THESIS VI. *Peccatores recipit.* *Luc. 15. v. 2.* *Dei Bonitas in tribus rebus apparet. I. Quòd quærat peccatores. II. Quòd illos recipiat. III. Quòd illis blandiatur; Quærat absque vin-*

vindicta, Recipiat sine exprobratione.
Blandiatur continuando sua beneficia.

THESIS VII. *Vadit ad illam, quæ perierat, donec inueniat eam, & cum inuenit eam, imponit in humeros suos.* Luc. 15. v. 4. Ovis quidem, stupidum animal, se Pastori subtrahere, & à gregge exerrare valet, verum, unde discessit, redire non valet, nisi Pastor I. Eam perdat. II. *Quærat.* III. Et ad Ovile reducat. Noverit anima, se præventam, & ante quæsitam, quàm quærentem. S. Bern. Serm. 84. in Cant. Dioscorus. hic in Moral.

Peccator.

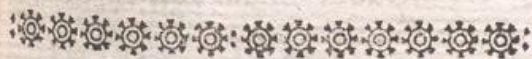
THESIS VIII. *Erant appropinquantes.* Luc. 15. v. 1. I. Sunt peccatores, qui appropinquando ad JESUM, sunt insensibiles, quia ejus præsentiam non satis apprehendunt. II. Sunt peccatores, qui sunt insensibiles Rediundo à JESU, quia Sacramenta pariter frequentant. *Diction. Apost.*

Pœnitens.

THESIS IX. *Uno peccatore Pœnitentiam agente.* Luc. 15. v. 7. I. Pœnitentia fons lacrimarum in Pœnitente est. Dolor Offensi Dei. II. Secundus est

Gaudium de remisso peccato, seu Rever-
sionis ad Deum.

THESIS X. Peccatores recipit. *Misericor-
dia Dis-
nae abusus.*
Luc. 15. v. 2. I. Nemo majorem
causam habet Justitiam Divinam timen-
di, eò, qui abutitur Misericordia Dei.
An oculus tuus nequam est, quia ego
bonus? II. Nemo majorem rationem
habet sperandi de Divina Misericordia,
quam qui vitam suam ad normam Ju-
stitiæ Divinæ instituit, ac ordinat.
Chappuis S. J. in Medit. 7. Sept.

DOMINICA IV. post PENTECOST.

THESIS I. *Faciam vos fieri Pesca-
tores.* *piscator.*
Matth. 4. v. 19. Tri-
plex genus Piscatorum reperire est. I.
In Aere, scilicet illæ *Aves*, quæ circa
fluenta & aquas volitant piscibus insi-
diantes, ac propterea à Germanis pi-
scatores appellantur; atque hi sunt In-
vidi. II. *In Terra*, scilicet *Homines*,
qui piscationi indulgent, atque hi sunt,
qui commodo suo student, ac inhiant.
III.

III. *In Aqua*, scilicet magni *Pisces* que
venantur minores, & devorant, atque
hi sunt falsi fratres.

*Bonitas
Dei.*

THESIS II. *Rogavit eum.* Luc.
5. v. 3. Rogat Petrum, qui jubere po-
test: Rogat nempe Deus nos I. *Dis-
simulando*: Dissimulas peccata hominum
propter Pœnitentiam. Sap. II. *Pro-
mittendo*: III. *Benefaciendo*.

*Damna
peccati.*

THESIS III. *Homo peccator.* Luc.
5. v. 8. Quanta sibi mala procurat.
I. Deum suum hostem facit. II. *Dis-
simulando*: Gratiam omnem amittit.
Omne genus miseriarum ultro sibi ac-
cercit. IV. Cœlum in omnes æterni-
tates perdit. V. In sempiternos Infe-
rorum rogos se præcipitat. *Vide sup-
rà apud Drexelium de Damnatorum Rogo-
rum c. 14.*

Peccator.

THESIS IV. *Per totam noctem la-
borantes.* Luc. 5. v. 5. Tria sunt ne-
cessaria ad conversionem Peccatorum
& ad agenda Pœnitentiam plurimum
conducentia. I. *Tempus* ad faciendam
Pœnitentiam. II. *Gratia*, ut possit
eam facere. III. *Voluntas*, ut velit.
Hinc peccator, conversionem suam ad
finem vitæ differens, rarissimè veram

git Pœnitentiam : quia I. non est certus de tempore. II. Multò minùs certus de Gratia. III. Longè incertissimus de sua libertate. Primum quidem, ut *Homo* : Secundum, ut *Peccator* : Tertium, ut *talis Peccator*, qui differt.

THESIS V. *Per totam noctem Nox laborantes.* Luc. 5. v. 5. Nihil capiunt I. Qui in *Nocte peccati*. II. Qui in *Nocte sæculi hujus*. III. Qui in *Nocte mortis suæ* laborant. De quibus dici potest illud : *Venit Nox, quando nemo potest operari.* Joan. 9. v. 4.

THESIS VI. *Rogavit eum à terra Usura sancta, reducere pusillum.* Luc. 5. v. 3. Petrus, commodando navem suam Christo, commodum proprium, lucrumque suum, quod è navi suscipere potuisset, negligit, & ex hoc non solùm non perdit, quin ingens ex eo emolumentum capit tam Temporale, quàm Spirituale. I. *Temporale* quidem, quia ex tantam piscium capturam facit, ut duæ naves piscibus replerentur. II. *Spirituale* autem, quia ex Piscatore à Christo propterea factus est Apostolus.

THE-

Deus liberalis.

THESIS VII. *Ascendens in unam Navim, quæ erat Simonis. Luc. 5. v. 3.* Negotium Christianorum Usura. Terra nunquam sine Usura reddit, quæ accipit. Cicero lib. de Senectute. *Deus etiam Deus; Pater hoc I. in Abrahamo, qui propter desiderium offerendi filium suum, inter Nepotes censet Filium Dei. II. in Moysæ, qui Regnum Egypti dereliquerat (cùm esset Neptus regius electus) amore Justitiæ, frequentioris, meliorisque Gentis Regnum Deo accipit totum mundum ei, Philo l. 1. de Vita Moysi ait, subdens tanquam hæreditarium. III. in Petro, qui Navim Piscatoriam Christo commodans à Christo Piscator hominum jam, non piscium est institutus. Alexander Pellegrinus in Paradoxis.*

DOMINICA V. post PENTECOST.

Vita Christianorum.

THESIS I. *Nisi abundaverit Justitia vestra &c. Matth. 5. v. 20.* Plinius ad Trajanum Imp. scribens de

Christianis testatur, esse certam Sectam hominum, qui charitate pleni, mansueti, sobrii, commodi sui minimè studiosi, fastus & jactantiæ inimici sunt: Præ reliquis verò I. Erga Deum pii, ac religiosi. II. Inculpate vitæ dedui. III. In prosperitate moderati. IV. In adversitate constantes.

THESIS II. *Nisi abundaverit &c. Perfectio.*
Matth. 5. v. 20. Perfectissima Justitia tres partes, sicut Perfectio Ternarium, includit: Hinc perfecte Justus nones I. Si non in te ipso Justus. II. Justus erga Proximum. III. Justus erga Deum existas. Justus cum Deo eris per obsequia Religionis; cum Proximo per virtutem Fidelitatis, Charitatis; tecum ipso per virtutem Verecundiæ, Mortificationis, Puritatis &c. *Segneri Manna 6. April.*

THESIS III. *Qui irascitur fratri Ira.*
Matth. 5. v. 22. Perpende Causam, Effectus, & Remedia Iræ. I. *Causa Iræ:* nempe sunt inclinatio naturalis, habitus, amor alicujus creaturæ. II. *Effectus Iræ:* in nos, in proximum, in Deum. III. *Remedia Iræ:* Oportet ergo tollere causas, inclinationum mor-

mortificatione, abstinentiâ à verbis
actionibus in ira, affectus inordinatus
ad creaturam exuere. *P. Jeune in Qu-*
dragesimali.

*Effectus
Ira.*

THESIS IV. *Qui irascitur.* Matth.
5. v. 22. Triamala facit Ira. I. Ira
destruit hominem *Rationalem.* II.
Destruit hominem *Politicum.* III.
Destruit hominem *Christianum:* Pri-
mum quidem, quia Lumini rationis
hominem facit renuntiare; alterum
quia eum renuntiare facit axiomati
Sapientiae; tertium, quia renuntiare
facit sensus Religionis. *Nicol. Dijon.*
Capuc. Dom. 19. Pent.

Injuria.

THESIS V. *Qui autem dixerit*
tu. Matth. 5. v. 22. Verba inju-
riosa I. ostendunt debilitatem nostrae
Rationis. II. Ostendunt imperfectio-
nem nostrae Charitatis. III. Ostem-
dunt imprudentiam vitae nostrae in-
iustitiae. *Diction. Apost.*

Patientia.

THESIS VI. *Qui autem dixerit*
fatue. Matth. 5. v. 22. I. Non est
eloquentia magis diabolica, quam
illorum, qui verba injuriosa concitato
nimo in alios jaciunt. II. Non est
patientia magis Apostolica, quam illo-
rum

rum Christianorum, qui verba injurio-
la animo tranquillo excipiunt. *ibid.*

THESIS VII. *Qui irascitur fratri. Ira.*
Matth. 5. v. 22. I. Ob quæ irasci
debet. Vel non debet? II. Quibus
non irascendum? III. Quando irascen-
dum? IV. Quomodo irascendum? V.
Quousque irascendum? *Faber hic.*

THESIS VIII. *Qui irascitur. Passio
animi.*
Matth. 5. v. 22. I. Sunt passiones a-
nimi, quas oportet *Prævenire* per Mor-
tificationem. II. Sunt passiones ani-
mi, quas oportet *Domare* per obedi-
tiam. III. Sunt Passiones animi, quas
oportet *Vincere* per fugam, aut solici-
tudinem. *Diction. Apostolic.*

THESIS IX. *Qui irascitur.*
Matth. 5. v. 22. I. Sunt passiones,
quæ nobis persuadere volunt, peccata
aliqua *Necessaria* esse. II. Sunt passio-
nes, quæ nobis persuadere volunt pec-
cata aliqua *Iusta & Licita* esse. III.
Sunt passiones, quæ nobis persuadere
volunt, actus vel maximè peccamino-
sos *Actus Charitatis* esse. *ibid.*

THESIS X. *Qui irascitur.* Matth.
5. v. 22. I. Passiones animi sunt de-
L nique

nique invincibiles, concessâ eis aliquando libertate. II. Econtra quiescunt, si earum etiam leves motus poenâ aliquâ coërceantur.

Justicia
Phariseo-
rum. THESIS XI. *Plûs quàm phariseo-*
rum. Matth. 5. v. 20. *Justicia Phari-*
saeorum in eo sita erat. I. Legem
Dei maximi faciebant. II. Blasphē-
mias execrabantur. III. Hostes erant
Impudicitiaē. IV. Magno studio Sabba-
thum custodiebant. V. Frequenter
in Templo erant. VI. Publicè orate
minimè erubescabant. VII. Crebro
jejunabant. VIII. Fideliter dabant
Decimas. IX. Magnas dabant Ele-
mosinas. X. Munifici erant in Dom-
Templo, & Gazophylacii. Conpo-
nantur iis jam virtutes Christianorum
multorum. Faber, hic. Conc. 1. punct. 7.

Ira. THESIS XII. *Qui irascitur.* Matth.
5. v. 22. *Ars irascendi sine peccato*
seu: I. Cur? II. Quibus. III. Quo-
modo. IV. Quousque. Faber, hic.
Conc. 4.

Remedia. THESIS XIII. *Qui irascitur.*
Matth. 5. v. 22. *I. Remedia iræ pro-*
priæ sunt, cogitare poenam iracundis
Deo

Deo staturam : compescere motus pri-
mos : exclusio à corde Spiritûs Sancti ,
qui est Spiritus Pacis : Excœcario men-
tis, & totius hominis destructio ; per-
pendendum denique permissione Dei
factum, ad tentandam nostram virtu-
tem, id, quod nos malè habet. II.
Remedia *Iræ alienæ* sunt, non statim re-
sistere, declinare à loco, respondere
mansuetè. *Bretteville.*

THESIS XIV. *Vade reconciliari. Venia.*
Matth. 5. v. 24. I. Quando ignosci-
mus iis, qui nobis *Superiores* sunt, pa-
tentiâ nostrâ eorum animos move-
mus. II. Quando ignoscimus *Subdi-*
is nostris, illos patientiâ nostrâ humi-
liamus. III. Quando ignoscimus *Æ-*
qualibus, patientiâ nostrâ illos ædifica-
mus. *Dict. Apost.*

THESIS XV. *Vade reconciliari.*
Matth. 5. v. 24. Ad hanc reconci-
liationem cum inimicis movere nos de-
bet *Proprium commodum, Honoris, &*
Religionis momentum. I. *Commo-*
dum proprium, quia agitur de nostra
quiere. II. *Honor*, quia inde dependet
æstimatio nostra apud alios. III. *Re-*
ligio, quia nostra hoc exigit salus. Pri-
mum

num motivum Rationabile, secundum
Generosum, tertium est Christianum
P. Texier. hic.

*Tria gen-
nera ira-
cundorū.*

THESIS XVI. *Qui irascitur.* Matth.
5. v. 22. Aristoteles l. 4. Ethic. c. 2.
dividit iracundos in tres classes. I. In
prima sunt *Acuti*, id est vivaces & prom-
pti. II. In secunda *Amari*, id est tristes
& Melancholici, III. In tertia *Diffi-*
les, id est violenti & inflexibiles: quon-
iam ex omni classe mala eveniant, con-
sideranti patebit. *Id. Vide 1. Reg. 24.*
v. 18. & 21.

Vindicta.

THESIS XVII. *Qui irascitur.*
Matth. 5. v. 22. Natura, Politica, &
Ratio ad vindictam nos provocant.
Christus inde nos retrahit: I. Natura
excitando passiones animi ad vindictam
capiendam nos animat; Christus, Co-
puit nostrum, Naturam corrigit. II.
Politica per propria commoda eò nos
impellit; Christus, Rex noster, hanc
Politicam ordinat. III. *Ratio* ex justitia
præterita illam suadet; Christus
Magister noster, hanc Rationem refu-
mat. *Bretteville. Eccl. 28.*

*Dilectio
Inimicorū.*

THESIS XVIII. *Qui irascitur.*
Matth.

Matth. 5. v. 22. I. Præceptum diligendi Inimicos *Antiquissimum* est, licet videatur *Novum*. II. Præceptum *Facillimum* est, licet videatur *Impossibile*. III. Præceptum *Gloriosissimum* est, licet videatur contemptibile. *Durus est hic sermo &c. Joan. 6. Bretteville.*

THESIS XIX. *Qui irascitur.*

Lex Dilectionis Inimicorum.

Matth. 5. v. 22. Lex Inimicorum dilectionem mandans est I. Lex *Humanitatis*, quia humanitati & Naturæ consentanea. II. Lex *Veritatis*, quia intellectui, & Rationi conveniens. III. Lex *Æquitatis*, quia Æquitati & Justitiæ conformis. *Naturæ*, inquam, consentanea; per hanc enim homo diligit hominem sibi similem, ad cujus amorem naturaliter allicitur; meretur beatitudinem, ad quam naturaliter inclinatur; vitat miseriam, & damnationem, quam naturaliter averfatur. *Rationi*, dixi, conveniens, quia non passione, sed ratione agit, pretia rerum agnoscit, ratione discurrit. *Justitiæ* denique conveniens, nam homo inimicum odio habens est injustus erga Proximum, erga Deum, erga seipsum. *Michaël Vivien. Ord. S. Franc. Recollect. verb. Amor Inimicorum.*

*Obligatio
erga Ini-
micos.*

THESIS XX. *Qui irascitur fratri suo.* Matth. 5. v. 22. Ad quatuor sub pœna Inferni tenetur quilibet Christianus, quæ spectant ad charitatem Inimici. I. Omne odium internum erga Proximum eradicare ex animo suo. II. Petenti inimico veniam eam non negare. III. Exteriora Amicitiae signa ei exhibere. IV. Inimico in necessitate corporali vel spiritali constituto succurrere.

Venia,

THESIS XXI. *Qui irascitur.* Matth. 5. v. 22. Christianus Inimicorum electionem debet Proximo, Christo, Sibi et ipsi. I. *Proximo*, si attendat eos esse homines, Dei Imágenes, Christianos. II. *Christo*, qui in illis attendendus est, ut Dominus in servis, ut Pater in filiis, ut Caput in membris. III. *Sibi et ipsi*, utpote per quam habemus peccatorum remissionem, Filiationis Divinae adoptionem, aeternae felicitatis acquisitionem. *Vivien.*

*Ira tri-
plex.*

THESIS XXII. *Qui irascitur.* Matth. 5 v. 22. I. *Ira*, quando est *Violenta*, excitat tempestatem haud sedandam. II. Quando est *Pertinax* revelat secreta, sine infidelitate non

prodenda. Ill. Quando est *Frequens*, cogit nostros amicos, ut se nobis subtrahant. *Diction. Apostolic.*

THESIS XXIII. *Vade reconciliari.* *Matth. 5. v. 24.* Inimicorum dilectio I. est *Virtutis Heroicæ Exercitatio*, quia gloriosè triumphat, nam vincit diabolum, inimicum, seipsum. II. *Charitatis Divinæ imitatio*, quia è Christi schola, & *Dominicæ Charitatis exemplo* inimicis debemus cor, linguam, & manum; cor, ut eos diligamus, linguam, ut pro eis oremus, manum, ut eis beneficiamus. III. *Perfectionis Divinæ æmulatio*, utpote Deum imitatur, Deo assimilatur, Deus nuncupatur. *Vivien. in Tertull.*

*Dilectio
Inimicorum.*

THESIS XXIV. *Vade prius reconciliari fratri tuo.* *Matth. 5. v. 24.* Inimicus noster charitate vincendus est. I. Debemus vincere illorum *Verba injuriosa* *Silentio Charitatis*. II. Debemus vincere illorum *vehementes Impetus* *Mansuetudine Charitatis*. III. Debemus vincere illorum *violentas Persecutiones* *Fugâ Charitatis*. *Diction. Apost.*

*Victoria
de Inimico.*

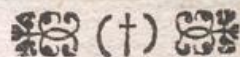
*Reconci-
liatio.*

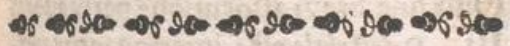
THESIS XXV. *Vade prius recon-
ciliari. Matth. 5. v. 24. I. Reconci-
liatio Difficilis est, quando proprium
Commodum divisit animos. II. Re-
conciliatio Inutilis est, quando coacta
est. III. Reconciliatio sæpe Coacta
est, quando differtur usque ad tempus
mortis. Idem.*

THESIS XXVI. *Vade prius recon-
ciliari. Matth. 5. v. 24. Reconci-
liatio oportet I. Ut sit Humilis, si cum
Superioribus fit. II. Ut sit Generosa,
cum Inferioribus fit. III. Ut sit Sancti-
ra, cum quocunque fiat. Id.*

*Triples
Justitia.*

THESIS XXVII. *Nisi Justitia ve-
stra abundaverit. Matth. 5. v. 20. Per-
fectio Justitiæ tres partes habet. Non
perfectè justus es I. Si non Justus es in
te. II. Justus cum Proximo. III. Justus
cum Deo. Cum Deo: per obsequium
Religionis; cum Proximo, virtute fide-
litas, charitatis &c.; Tecum ipso, per
virtutem verecundiæ, mortificationis,
Puritatis &c. Vide Segneri Manna, 6.
April.*

DOMINICA VI. post PENTECOST.

THESIS I. *Ecce jam triduo sustinent me.* Marc. 8. v. 2. *Oratio triduana.* Tri-
duum, quo debemus sustinere, & expectare, ira intellige: I. Ut primus dies in *Humilitate.* II. Secundus dies in *Patientia.* III. Tertius dies in *Restiguatione* expendatur.

THESIS II. *Ecce jam triduo sustinent me.* Marc. 8. v. 2. *Concio longa.* Olori longiorum Concionum causa, & culpa, famis & defectionis virium populi per triduum extensa Cleri concio videri posset, verum falsò: Nam præstat habere longiores Conciones ex triplici capite, ac ratione. Nam I. *Honestum* hoc est, quia de Deo nunquam satis, & semper loquendum. II. *Utile* est, quis enim brevi statim sermone emolliat obstinati Peccatoris pectus, ad deponendam malam consuetudinem, dandam veniam inimicis, *Restitutionem* &c.
L 5 Quis

Quis hoc brevi allocutione persuadent
 III. *Delectabile est*: interrogentur ver-
 bi Dei amatores, cui enim verbum Dei
 seu Manna non sapit, corruptum se ha-
 bere stomachum ostendit. Neque in-
 feras, ergo Concio per totam diem ex-
 tendenda: hoc non sequitur, bene au-
 tem conficitur: ergo Verbum Dei non
 est abbreviandum.

*Providen-
 tia.*

THESIS III. *Nec habent, quod man-
 ducent.* Marc. 8. v. 2. De Dei Pro-
 videntia I. Non est Dubitandum. II.
 Non est Murmurandum. III. Non est
 Diffidendum. *La Selve. Ann. Apostol.*
tom. 3. fol. 411.

*Mensa tri-
 plex.*

THESIS IV. *Facite illos discum-
 bere.* Luc. 9. v. 14. Est triplex
 Mensa, I. Mensa *Naturæ*. II. Men-
 sa *Scripturæ*. III. Mensa *Eucharisticæ*.
 Hugo Card. super Ecclesiastic. c. 31.
 Primum patet per verba Matth. 4. *Tunc
 esurii: alterum per verba: Non in solo
 pane vivit homo, sed in omni verbo: tertium
 Qui manducat hunc panem, vivet in æter-
 num.*

Gula.

THESIS V. *Saturati sunt.*
 Marc. 8. v. 8. Excessus gulæ sunt: *As*

Ante tempus comedere. II. Cibos
lautiores quærere. III. Ciborum exa-
ctiorem præparationem requirere. IV.
In Quantitate excedere. V. Nimio
Desiderio in cibos ferri. *Matth. Faber.*
hic Conc. 2.

THESIS VI. *Saturati sunt.* *Commessa-*
tio. Marc. 8. v. 8. Commestationes da-
mnandæ. I. Si Rationi nocent. II.
Si Sanitatem insigniter lædunt. III.
Si Familiam depauperant. Fullonius
Exkurs. 3. Moral. ad c. 1. Machab. *At-*
tendite, ne corda vestra graventur crapula.
Luc. 21. *Intelligis, disertè à Christo*
dici corda, non cor, quia non cor unum
sed corda gravat ebrietas; cor faculta-
tum, cor vitæ, cor animi, cor Reipu-
blicæ brutâ & crassâ intemperantiâ op-
primuntur. *Fullon. loc. cit.*

THESIS VII. *Jam triduo susti-* *Tempe-*
nent. Marc. 8. v. 2. *Qui parùm co-* *rantia*
medit, I. Vivit sanè. II. Vivit san-
ctè. Abstinencia enim destruit mor-
bos, qui sunt vitia corporis; & destruit
vitia, quæ sunt morbi animi.

THESIS VIII. *Manducaverunt, &* *Providen-*
saturati sunt. Marc. 8. v. 8. *I. Non* *tia Dei.*
est

est *Locus*, in quo Divina Providentia necessitatibus nostris non prospiciat; vel in ipso *Deserto*. II. Non est *Necessitas*, ex qua Divina Providentia non eruat; velex ipsa tridua fame. III. Non est *Homo*, qui dubitet, quin Divina Providentia ipsum nutriat, etiam si sint eorum quatuor millia. *Durand. Doct. Theol.*

THESIS IX. *Misereor super turbam.* Marc. 8. v. 2. Christus corde ore, & manu se pauperibus benignum exhibet, & Miseris propitium: Nam I. *Corde* tangitur: *Misereor super turbam.* II. *Ore* plangit eorum indigentiam: *Ecce jam triduo sustinent me, neque habent, quod manducent.* III. *Aperit* manum suam ad subveniendum: *Accipiens septem panes dabit discipulis suis.* Per quæ omnia damnat quorumdam hominum duriciem, qui neque animam tanguntur aliorum miseriis, imò insultant verbis, & neque manum levant, ut eis succurrant. *Id.*

Panis triplex.

THESIS X. *Quot habetis panes.* Matth. 15. v. 34. ? Panis Propitiatio nis sive Salutis triplex est; I. Panis de

gelorum, id est Eucharistia, de quo dictum est, Panem Angelorum manducabit homo. II. *Panis Filiorum*, id est verbum Doctrinae, de quo dictum est, non est bonum sumere Panem Filiorum, & dare canibus. III. *Panis Amicorum*, id est Exemplum vitæ, de quo dicitur: Amice commoda mihi tres panes. Propter hunc triplicem panem dictum est ter Petro: Pasce oves meas, ac si diceret ei Dominus: Pasce *Eucharistia*; Pasce *Doctrina*; Pasce *bona vita*. Petr. Bless. serm. 44.

DOMINICA VII.
post PENTECOST.

THESIS I. *Exscidetur.* Matth. 7. v. 19. I. Arbor non primo ictu cadit. II. Arbor subinde primo ictu ruit. Prius de Conversione Peccatoris, posterius de Supplicio peccati tener.

THESIS II. *Attendite à falsis Prophetis.* Matth. 7. v. 15. Foramina, per quæ Hæresis in Germaniam irrepsit, fue-

fuerunt I. Dissoluta Clericorum vita.
II. Ruditas, & inscientia Pastorum.
III. Prælatorum inscitia. IV. Principum conniventia. V. Morum corruptio. *Faber. ser. 3. Pentec. Conc. 5.*

*Bona Opera.
va.*

THESIS III. *Arbor, quæ non facit fructum bonum.* *Matth. 7. v. 19.*
Bona Opera necessaria sunt homini. In statu *Pœnitentiæ*: nam pravi habitus contrarijs actibus destrui debent; nam sicut arte Medicinæ calida frigidis, frigida calidis curantur, ita Dominus non ster contraria opposuit medicamenta peccatis &c. *S. Gregor. hom. 12. in Evang.* II. In Statu *Innocentiæ*: Lumen oleo retinetur, & consumpro oleo ipsum quoque consumptum lumen evanescit, ita & Spiritus gratia, quantisper habemus Opera bona, & crebris elemosinis animum rigamus, manet non aliter, quàm flamma oleo retenta, quæ si non adsint, recedit à nobis, & abiit. *S. Chrysost. hom. 3. de Verb. Apost. III.*
In Statu *Prædestinationis*, quia Regnum Dei non dabitur, nisi facienti fructus &c. Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, exciderit. *Item.*
Non omnis, qui dicit mihi Domine, Domine &c. Hinc patet, quòd bona Opera

Opera necessaria sint homini Pœniten-
ti, Innocenti, & Prædestinato. Bret-
teville.

THESIS IV. *Attendite vobis à Prophetis falsis* *Propheta Falsi.*
Matth. 7. v. 15. Ecce tria genera falsorum Prophetarum. I. Sunt, qui corrumpunt laxâ doctrinâ suâ bonos mores falsi *Ministri* Ecclesiæ destruentes Morale Christianum. II. Sunt, qui abutuntur Regulis Prudentiæ Christianæ mala sua Politica doctrina, perversi *Sapientes* Mundi. III. Sunt, qui violant virtutem Christianam sua Hypocrisis, *Devoti* secundum tempus. De prima sorte ait S. Cyprianus serm. de Lapsis. Malum fallens, & blanda perniciēs: De secunda idem ait: Callidi argumentatores, & fallaces Jurisperiti: De tertia classe S. Augustinus l. 2. de serm. Dom. in monte c. 3. Dupliciter damnantur hypocritæ, sive pro occulta iniquitate, sive pro aperta simulatione: ex illo condemnantur, quia iniqui sunt, ex isto, quia ostendunt, quod non sunt. *Texier.*

THESIS V. *In iguem mittetur. Spes vana.*
Matth. 7. v. 19. Plurima pars hominum
num

num nituntur vana spe acquirendi Cae-
 li: Nam I. Nullus Vult damnari. II.
 Nullus Credit se esse damnandum. III.
 Nullus Facit, quod faciendum est, ne
 damnetur. *Grosz in Diario Sanctor. 4*
Sept.

Mundus

Prophetar.

THESIS VI. *Attendite à falsis*
Prophetis. Matth. 7. v. 15. Quia
 profectò Mundus est, qui asseclas suos
 initiò blandè suscipit, & amplectitur,
 non sine spe remunerationis. Verum
 munera ejus sunt. I. Promissa. II.
 Excusationes. III. Contemptus. IV.
 Proditio. *Consilia Sapiëntiæ, seu Solom-*
nis gnome.

DOMINICA VIII. post PENTECOST

Eleemosi-
na.

THESIS I. *Scio, quid faciam. Luc.*
16. v. 4. Eleemosinam facient-
 tria, eaque magna, momenta detegit
 nobis Evangelium. I. Primum est,
 quòd ea satisfaciat pro peccatis, quae
 commisimus. II. Alterum est, quòd ea
 sup

suppleat defectum bonorum Operum, que omisimus. III. Postremum est, quod ea nobis procuret fideles, & potentes amicos in Cælo. Durand. Doct. Theol. in Charact. Sanctor.

THESIS II. Redde rationem. Luc. Judicium.

16. v. 2. Tria genera Bonorum sunt, de quibus oportet Deo reddere rationem, scilicet Bona Naturalia, Temporalia, Spiritualia, seu Bona Naturæ, Fortunæ, Gratiæ. I. Bona Naturæ respiciunt nos ipsos, pro quibus ad tribunal Bonitatis suæ respondebimus. II. Bona Fortunæ respiciunt conditionem nostram, pro quibus standum nobis erit ad Tribunal Providentiæ suæ. III. Bona Gratiæ respiciunt Salutem nostram, de quibus rationem reddemus ad Tribunal Misericordiæ suæ: in his tribus Tribunalibus vel absolvendi, vel condemnandi. Textus.

THESIS III. Redde rationem. Examen

Luc. 16. v. 2. Examinis quotidiani incitamenta ea ferè sunt. I. Exemplum præclarorum Virorum. II. Periculum Mortis. III. Anceps nostra Negotiatio. IV. Nocturnæ Dæmonis Insidiæ.

M V.

V. Utilitas VI. Facilitas, *Edm. Dom. 4. post Pent. Conc. 6.*

Accusatio. THESIS IV. *Diffamatus est.* Luc. 16. v. 1. Qui diffamant Peccatorem apud Deum, sunt I. Angeli. II. Demones III. Homines. IV. Propria Conscientia. V. Peccata ipsa, *Edm. ber hie Conc. 11.*

Electio. THESIS V. *Quid faciam?* Luc. 16. v. 3. Quatuor sunt ante rei factum consideranda. I. Examinatio *Principij.* II. Discussio *Medij.* III. Prævisio *Finis.* IV. Consilium *Sapientis.* *S. Thom. Tom. 1. Opusc. De his, que gratia existunt in principio.*

Mendicatio. THESIS VI. *Mendicare erubescit.* Luc. 16. v. 3. Tripliciter contingit Mendicare. I. Ex Necessitate *Naturali.* II. Ex Vitiositate *Culpe.* III. Ex Supererogatione *Iustitiæ.* *S. Bonav. de Paupertate.*

Mendicitas. THESIS VII. *Mendicare erubescit.* Luc. 16. v. 3. Quintuplex est Mendicitatis differentia. I. Prima est quam parit *Calamitas,* & hæc est in personis miserabilibus & egenis. II. Se-

cunda est, quam parit *Cupiditas*, & hæc est in pauperibus simulatis. III. Tertia est, quam parit *Pigritia*, & hæc est in pauperibus mendicantibus validis & otiosis, IV. Quarta est, quam parit *Industria*, & hæc est in pauperibus Studiis circa *Studia* occupatis. V. Quinta est, quam parit *Invidia*, & hæc est in pauperibus voluntariis, immunibus ab amore temporalis lucri, & torpore temporalis quietis. S. Bonav. in Apolog. pauperum. Cap. 3. v. 4.

THESIS VIII. *Diffamatus est.* Luc. *Diffamatus* 16. v. 1. Bonitas famæ consistit. I. in Bonitate, & Veritate, quæ prædicantur. II. In Bonitate, & Auctoritate prædicantium. III. In Latitudine & Perseverantia prædicationis. Hugo Card. in Eccles.

THESIS IX. *Diffamatus est.* Luc. 16. v. 1. Verbum quidem citò prolatum, sed non tam citò revocatum. I. Vulnerat hoc *Cor Dei*, qui maledicentiam prohibet. II. Vulnerat *Cor Proximi*, qui maledicentiam sustinet. III. Vulnerat *Cor Amici*, qui complex est maledicentiæ. IV. Vulnerat *Cor Ma-*

M 2 le-

ledicentis, qui author est Maledicentia.
Crasset in *Consid. ser. 3. post Dom. 8. Pro-*
tec.

Testamen-
sum Di-
vitum.

THESIS X. *De Mammona iniqui-*
tatis. Luc. 16. v. 9. Divites dividun-
tur in tres partes; Nam I. Anima datur
dæmonibus. II. Pecunia raptoribus
III. Cadaver vermibus. Hugo Card.
Pf. 53.

Divitia.

THESIS XI. *De Mammona iniqui-*
tatis. Luc. 16. v. 9. I. Aliud est
vitias Amare, & non Habere. II. Aliud
Habere, & non Amare. III. Aliud,
Habere, nec Amare. IV. Aliud, Ha-
re, & Amare. Amare, & non habere
vanum est, & infructuosum; Habere,
nec amare laboriosum; nec habere,
amare, perfectum; habere & amare
periculosum. S. Antonin. p. 2. c.
c. 1. §. 1.

Avari.

THESIS XII. *De Mammona iniqui-*
quitatis. Luc. 16. v. 9. Homines
avari sunt I. Ingrati in Deum; qui
eo non cogitant, eum non amant, eum
non adorant. II. Inhumani in Proxi-
mum & præcipue in Pauperes, qui
subvenire nolunt, eos audire renu-
nt, eos videre recusant. III. Exitiosi

ipfos: quia animam suam vili pretio vendunt, criminibus multis inquinant, in infernum præcipitant. *La Selve fer. 5. post Dom. 3. Quadrag.*

THESIS XIII. *Facite vobis Ami- Eleemofina.*
cos. Luc. 16. v. 9. Mirabilia facit ^{na.}
Eleemofina. I. In Inferno; nam tartareum ignem extinguit, & ad inferni fores stans impedit ingressum. Non patietur animam ire in tenebras. Tob. 4. II. In Terra; ubi conservat Dei opera, scilicet Pauperes, ut ait Div. Chrysostomus: Patrat miracula, ægris pauperibus succurrendo, ut medicinam sibi comparent, qua convalescant: captivos è carcere producit, debita illorum solvendo: peregrinos alendo &c. III. In Cælo: ubi ædificat tabernacula; Pauperum manus hujusmodi domos construunt, inquit idem Chrysost. hom. 7. de Penit. Zachar. *La Selve hic.*

THESIS XIV. *Quid hoc audio de Correctio.*
te. Luc. 16. v. 2. Correctio Fraterna
I. A quo facienda sit? scilicet à quovis, Christi exemplo, charitatis præcepto, gloria Dei. II. Quando facienda sit? scilicet, quando certò constat peccasse fratrem tuum, item emendationis
M 3 spes

spes sit. III. *Quomodo* facienda sit? scilicet, in spiritu charitatis, item inter te, & ipsum solum &c. *Zach. La Selve fer. 3. post Dom. 3. Quadrag.*

Bona spiritualia præponenda.

THESIS XV. *Bona ipsius.* Luc. 16. v. 1. I. Videamus, an non majori studio inhiemus Bono temporali, quàm virtuti? II. Videamus, an non majori cura illud custodiamus, quàm Gratiam? III. Videamus, si non jactura illius plus nos affligat, quàm jactura Dei? *Diction. Apostolic.*

Erubescencia bona.

THESIS XVI. *Erubesco.* Luc. 16. v. 3. I. Bona Erubescencia, quam status nostri Perfectio inducit, eò quòd non sumus digni. II. Bona Erubescencia, quam Humilitas efficit, si laudibus efferamur. III. Bona Erubescencia, quam æmulatio excitat, quando nos in virtute ab aliis superari cernimus. *Id.*

Mala.

THESIS XVII. *Erubesco.* Luc. 16. v. 3. I. Mala Erubescencia, quæ nos à Sacramentis retinet. II. Mala Erubescencia, quæ nos ad facienda sacrilegia inducit. III. Mala Erubescencia, quæ nos ab exercitio virtutum impedit. *Id.*

THE.

THESIS XVIII. *Quid faciam? Synderesis.*

Luc. 16. v. 3. Villicus male sibi conficius intemperie animi agitur: scilicet hæc Synderesis post peccatum I. apud aliquos est *Pœna*, illos nempe, qui sunt desperatæ salutis uti Cain &c. qui infernum suum jam in terris sentire incipiunt. II. Apud alios est *Corruptio*, illos scilicet, qui hisce stimulis agitati resipiscunt, & ad frugem redeunt per pœnitentiam post acerbos hos fructus peccati. III. Apud alios est *Persecutio*, quam Deus intendit eos purificando in hoc purgatorio. *Alexand. Dotallevi S. J. in Idea Pœnitentis super Ps. 50. cap. 5.*

THESIS XIX. *Filij hujus sæculi Prudentia*

prudentiores sunt. Luc. 16. v. 8. Prudentia Christiana exigit I. Ut *Bona* Spiritualia præponamus temporalibus. II. Ut Viam securiorem præferamus, quando agitur de Salute. III. Impedit, ne temerè vitæ statum eligamus. *Dict. Apostolic.*

THESIS XX. *Quid faciam? Luc. Monitum pro Politiis.*

16. v. 8. Velle rem suam promoveri absque Deo, via certa intereundi est. *Juglaris Quadrages. sept. 6. die Ven.*

Fidelitas

THESIS XXI. *Quasi dissipasti bona ipsius.* Luc. 16. v. 1. Sicut Germanicum adagium habet, ita revera est: *Neblich macht reich.* In omnibus sincere procedere parit divitias. *Vide Kyblerum tom. 1. fol. 1099.*

Elemosina

74.

THESIS XXII. *Ut, cum defeceritis, recipiant vos in eterna tabernacula.* Luc. 16. v. 9. Tria quàm maxime suadent facere elemosinam. I. Peccata nostra, quæ fecimus, quia per ea extinguuntur II. Defectus bonorum operum, quem elemosina supplet III. Patrocinium aliorum, quod nobis charitas procurat. *Durand. in Chart. Sacer. Sanctor. hic.*

Amicitia

THESIS XXIII. *Facite vobis amicos.* Luc. 16. v. 9. Probatur Amicitia I. *Fide*, per quam te, & tua omnia ei, quem diligis, sine omni suspitione committis. II. *Intentione*, ut nihil ei amicitia nisi Deus, & naturale bonum, cujus ipse est Auctor, expectetur. III. *Discretionem*, quid amico præstandum sit in quibus etiam pro amico tristandum sit, vel in quibus ei congratulandum sit, in quibus denique corripendus sit. IV. *Patientia*, ipsa etiam in amicitia maxime

mum locum tener, ipsa enim Custos
& Nutrix amicitiae est, ipsa in læris, &
tristibus, atque in quolibet vitæ statu
se præbet æqualem. *Petrus Bles. lib.
de Amicitia.*

DOMINICA IX.
post PENTECOST.

THESIS I. *Flevit super illam.* Luc. *Lacrimæ Christi.*
19. v. 41. JESUS dicitur ter
flevisse I. In ipso Ortu genus huma-
num. II. Processu temporis Lazarum.
III. Ad ultimum in Jerusalem futurum
casum. *S. Bern. in Sententijs.*

THESIS II. *Tempus Visitationis visitatio
nis.* Luc. 19. v. 44. Modis quatuor *Divina.*
visitat nos Deus. I. Exhibitione præ-
cepti. II. Asperitate flagelli. III.
Novitate miraculi. IV. Inspiratione
subtili. *S. Bern. in Sent.*

THESIS III. *In hac die.* Luc. *Dies Utis*
19. v. 42. Juris consulti dies *Judiciales.*
les, quibus pro tribunali agitur, in duas
M § clas-

classes dividunt. I. In prima ponunt *Dies Utiles*, seu Legitimos, in quibus licitum est adducere testimonia, defensionem &c. II. In altera *Dies Sessionum*, in quibus haud sine timore expectatur *Sententia*.

Pœna pec-
atoris. THESIS IV. *Circumdabunt te, &*
coangustabunt te undique. Luc. 19. v.
43. Pœnæ peccatoris inveterati horri-
biles sunt: scilicet I. Non posse à pec-
catis cessare. II. Veteribus nova ad-
jungere. III. In peccato mori. *Eabet*
in Conc. S. Matth. conc. 1. punct. 3.

Peccator
videns. THESIS V. *Flevit.* Luc. 19. v.
41. Peccator ridens prodigium. *Vide*
Segneri in Quadrages. Conc. 28.

Scitu pro-
fectua. THESIS VI. *Si cognovisses & tu.*
Luc. 19. v. 42. Utinam saperent, &
intelligerent, ac Novissima provide-
rent. *Deut. 32. v. 29.* Utinam homi-
nes tria saperent. I. *Præterita*: scili-
cet Bonum omissum; Malum commis-
sum; tempus amissum. II. *Intellige-*
rent Præsentia: scilicet vitæ brevitatem;
salvandi gravitatem; salvandorum
paucitatem. III. *Providerent Futura*:
scilicet Mortem, quâ nihil miserabi-
lius;

lius; Judicium, quò nihil terribilius; penam Inferni, qua nihil intolerabilius.

THESIS VII. *In hac die tua, quæ Bonitas Dei.*
ad pacem tibi. Luc. 19. v. 42. Summa Dei Bonitas cum primis in eo apparet. I. Quòd ipse peccatores querat, omisâ vindictâ. II. Quòd eos recipiat sine reprehensione. III. Ipsi blandiatur absque contractione beneficiorum suorum.

THESIS VIII. *Ingressus in templum, Templum Sanctum.*
Luc. 19. v. 45. Irreverentia, quas Christiani in templo committunt, sunt. I. DEO Injuriosæ, quia Sanctitatem Cultûs sui inhonorant. II. Proximo Scandalosæ, quia ipsi contemptum Religionis inspirant. III. Nobis ipsis Perniciosæ, quia fructu Orationis nos privant. 1. *Elegi & sanctificavi locum istum.* 2. Paral. 7. 2. Fiunt & miseris religiosa delicta, & cœpit licitum esse, quod publicum est. 3. Summum futuri Judicij præjudicium est, si quis ita deliquerit, ut à communicatione orationis, & conventûs, & omnis Sancti commercii relegatur.
Ter-

Tertull. in Apolog. c. 39. Nicolaus Dignus Capucin. hic.

*Causa
fendi.*

THESIS IX. *Flevit super illam.*
Luc. 19. v. 41. I. Christus flevit propter nostrum abusum suarum Gratiarum; & nos non ex hac causa ploremus? II. Christus flevit propter imminencia nobis innumera mala; & nos ex hac causa non ploremus? III. Christus flevit propter profanationem Templi à nobis factam; & nos rei ex hac causa non ploremus? *Durand. Div. Theol. hic.*

*Inspiratio-
nes Divi-
na.*

THESIS X. *Si cognovisses &*
Luc. 19. v. 42. I. Inspirationes, quæ promptam obedientiam exigunt, illæ sunt, quæ ad nostram Conversionem spectant. II. Inspirationes, quæ serium examen exigunt, illæ sunt, quæ ad nostram vocationem Religiosi, vel alterius vitæ Status spectant. III. Inspirationes, quæ directionem prudentis Viri exigunt, illæ sunt, quæ nos ad viam extraordinariam impellunt. *Diction. Apost.*

Occasio.

THESIS XI. *Si cognovisses &*
Luc. 19. v. 42. I. Felicitas vel Infe-

licitas nostra sæpe Occasioni bonæ vel malæ affixa est. II. Oportet ergo malas occasiones prævidere, ut eas evitemus. III. Et aucupari occasiones bonas Conversionis nostræ, ne nobis elabantur. *Id.*

THESIS XII. *Si cognovisses.* Luc. 19. v. 42. I. Qui Occasionem salutarem sponte negligit, se se periculo exponit, non amplius eam habendi. II. Qui Occasionem salutarem indagat, favente Deo eam invenit. *Id.*

THESIS XIII. *Quoties volui congregare filios tuos.* Matth. 23. v. 37. *Inspirations.* Multi Theologi cum Vasquez 3. p. disp. 97. tenent, prædefinitum esse numerum Gratiarum Excitantium, & Prævenientium, quibus si homo correspondet, salvatur; si resistit vel negligit, damnatur. *Quoties volui.* Ecce numerum Gratiarum Excitantium, quas dat Deus. *Nolui.* Ecce nostram rejectionem, vel dissimulationem. *Relinquetur.* Ecce reprobationem. *Dio-tallevi S. J. Discurs. spirit. Dom. 6. post Pascha.*

THESIS XIV. *Quia si cognovisses.* *Bonitas Dei.* Luc. 19. v. 42. *Prò dolor!* minatur *Chri-*

Christus, & non timetur : Promittit, & non creditur ei : Blanditur, & peiores efficitur. I. Quid promittit Christus? Vitam æternam. II. Quid minatur? Ignem æternum. III. Quomodo blanditur? Exspectando per Misericordiam. *Hugo de S. Vict. de Claustro Animæ. l. I. c. 8.*

Gratia. THESIS XV. *Quia si cognovisset.* Luc. 19. v. 42. I. Time, cum attulerit Gratia. II. Time, cum abierit. III. Time, cum denuò reverteretur. *S. Bern. serm. 54. in Cantic. Vide supra ibi expositionem.*

DOMINICA X. post PENTECOST.

Templum. THESIS I. *Ascenderunt in Templum, ut orarent.* Luc. 18. v. 10. Omnia, quæ sunt in templo, sunt motiva Contritionis, Modestix, Pietatis. I. Aqua lustralis. II. Baptisterium. III. Imago Crucifixi. IV. Imagines B. V. & Patroni Ecclesiæ. V. Altare. VI.

VI. Tabernaculum. VII. Tribunal
Pœnitentiæ. VIII. Cathedra Concio-
natoris. IX. Fideles circumstantes.
P. Jeune.

THESIS II. *Ascenderunt in Tem- Consecra-
plum. Luc. 18. v. 10. Anima Justi tioTempli.*
est templum Dei, hoc profanatum ut
reconcilietur, sex sunt necessaria, quæ
significantur per consecrationes Tem-
pli Materialis. I. Duodecim Lumi-
naria, id est, Fides duodecim Articulo-
rum. II. Aqua Lustralis, id est, La-
crimæ Pœnitentis. III. Cinis, id est,
Mortificationis. IV. Observatio
Mandatorum Dei. V. Cruces Affli-
ctionum. VI. Reliquiæ Sanctorum,
imitando virtutes eorum. *Id.*

THESIS III. *Phariseus stans hæc Hypocri-
ta. Luc. 18. v. 11. Tria ca.*
apud se orabat. *Orabat: Jeju-
no; Decimas do.* Hypocrita nempe, ut
videatur ab hominibus. I. *Jejunat:*
sed ejus jejunium ex se fictitium, ex mo-
do pravum, ex intentione perversum.
II. *Eleemosinas erogat:* verùm eleemosi-
na buccinata est inimica Deo, quem
gloriâ debitâ frustrat; Pauperi, cui ar-
roganter insultat; Hypocritæ, quæ cœ-
lesti

lesti mercede privat. Ill. Orat; sed damnatur ejus intentio, quâ orat, modus, quo orat, locus, in quo orat. *Michaël Vivien in Tertull. Prædicante Verbo Hypocr.*

Bonitas
Dei.

THESIS IV. *Descendit hic justificatus.* Luc. 18. v. 14. Bonitas Dei in tribulationibus rebus maximè claret. *Vide superius Dom. 9. post Pent. thes. 7.*

Peccator
manifestus.
Et testis.

THESIS V. *Duo homines ascenderunt in templum.* Luc. 18. v. 10. Scilicet duo Peccatores I. Unus rectus nempe Phariseus. II. Alter notus mirum Publicanus: hic gratiam à Deo obtinet, alter nullam; huic humilitas opitulatur, alteri superbia adversatur.

Peccatores
non spernendi.

THESIS VI. *Publicanus à longè stans.* Luc. 18. v. 13. Peccatores non sunt spernendi, nam I. Forrè non est amplius Peccator. II. Forrè non erit. III. Culpâ vacat in multis in quibus tu reus. IV. Graviorès tentationes, & occasiones habet peccandi. V. Forrè melior resurget longè. VI. Humiliat se. *Fabri. Fest. Magdalene. Conc. 7.*

THESIS VII. *Qui in se confidebant.* *Confidentia.*
 Luc. 18. v. 9. *Confidentia triplex*
 est: I. *Confidentia de se ipso.* II. *Confidentia de*
aliquo Vano. *Verba S. Antonini P. I, tit.*
6. c. 7. S. I.

THESIS VIII. *Alter Publicanus.* *Peccatum*
 Luc. 18. v. 10. Non constat, quo *unum*
 rum maximè peccatorum reus: verùm *omnia.*
 quid refert? unum peccatum omnia
 peccata, quia. I. Qui offendit in uno,
 factus est omnium reus, Jacob. 2. II.
 David omnia sua peccata vocat uni-
 cum peccatum: à peccato meo munda
 me. Ps. 50. III. Peccatum unum suf-
 ficit ad ruinam. Absalom solo crine
 pendit, & totum corpus periit. *Har-*
tung. Dom. 4. post Pasch. Conc. Aulic.

THESIS IX. *Qui se exaltat.* *Luc. Christianus*
 18. v. 14. *Christianus debet esse su-*
perbus. *Examinemus, quo pacto? Ex-*
esse super-
bia.
 ordior I. *ab Auctoritate.* Verus hu-
 milis hoc sanè superbus, quòd laudes
 contemnit, S. Bern. serm. 16. in Can-
 tic. Humilis ad merita, superbus ad
 vitia Euseb. Emis. hom. de S. Maxi-
 mo. O beata ista superbia! ò beata
 mentis elatip, quæ dum carnalis thala-
 mi

N

mi

mi jura contempserit, in dotalium Regis
 æterni gloriosa transijt. S. Pet. Dam.
 Opusc. 56. ad Agnetem Imperatric. c.
 4. *Bonum est enim mihi mori, quàm ut glo-
 riam meam quis evacuet.* 1. Cor. 9. En
 S. Paulus mavult vitæ, quàm gloriæ fa-
 cere jacturam. II. *Ratione.* Vitia
 sunt gradus ad virtutem scilicet calcata.
 Euseb. Emis. Ergo elatio est necessa-
 ria, sicut hostis ad victoriam: nihil e-
 nim aliud est superbire, quàm super se
 ire. Item Christianus in ipsis rebus
 vilibus gerit animum excelsum, consi-
 derans, quantum superent res cœlestes
 terrestria. Item, *Sic se existimet, quâsi
 ipse sit solus, & Deus.* S. Bern. in Specul.
 Monachor. Ergo rationi consonum
 est, ut Dei servus se tanti faciat, ut om-
 nia reliqua contemnat, & planè non
 esse arbitretur. III. *Naturâ.* Experi-
 giscere ð homo, & dignitatem tuæ co-
 gnosce naturæ. S. Leo serm. 7. de Na-
 tivit. Homo est imago Dei: nobilem
 vult esse vitam tuam, qui tibi commi-
 sit imaginem suam. hom. 2. de Sym-
 bolo Eusebius Emis. In homine re-
 fulget dignitas Dei. *Dedignemur ultra
 servire peccato, quibus tanta Beatitudo præ-
 paratur in Cælo.* S. Aug. ad frat. in Ere-
 ma

mo serm. 57. Alexand. Pellegrinus S. J. in
Paradoxis Evangelicis.

THESIS X. *Qui se humiliat, exal-*
tabitur. Luc. 18. v. 14. Sola Demis-
sio exaltatrix, sed non quævis; nam
sunt I. Qui se humiliant, dum omnia
bene succedunt eis: Si autem tetigerit
eos manus Domini, statim ponunt os
suum in Cælum. II. Qui se humili-
ant, ut ascendant, vel adipiscantur
gloriam. III. Qui se humiliant, ut e-
vadant poenam. IV. Qui se humili-
ant ex necessitate; imperu enim ven-
ti quercus frangitur, quem calamus e-
vadit. *Petrus Bleßensis serm. 3. in festo*
S. Nicolai.

*Humili-
tas nequit.*

THESIS XI. *Qui se exultat, humi-*
liabitur. Luc. 18. v. 14. Ambitiõ
diversam cum humilitate sortem subit.
I. Humiles sublimantur ad Gratiã; Su-
perbi labuntur in Peccatum. II. Hu-
miles ad Filiationem Dei elevantur; Su-
perbi in Dæmonis servitutum proster-
nuntur. III. Humiles in Cælum eve-
hantur; Superbi in Infernum projici-
untur. *Tertull. Præd. verb. Ambitiõ.*
Vivien.

Ambitiõ.

Confidentia.

THESIS XII. *In se confidebant.* Luc. 18. v. 9. Duplex error nos tener; I. Credimus nos Innocentiores, quàm sumus. II. Credimus nos magis dolentes, & Contritos, quàm sumus. Hinc confidimus in nobis perperam.

Contemptus.

THESIS XIII. *Aspernantur ceteros.* Luc. 18. v. 9. O quàm aliter facerent homines, si Christianam Philosophiam sequentes discerent. I. Spernere Mundum. II. Spernere Nullum. III. Spernere sese. IV. Spernere sperni. *Doctrina magni cujusdam Viri Religiosi, qui floruit ante S. Thom. Aquin.*

Judicium de alijs.

THESIS XIV. *Sicut ceteri hominum, raptores, injusti &c.* Luc. 18. v. 11. Ut rectè aliquem nòveris, vide illius de alijs arbitrium; nam ex se quisque alios fingit, censet, æstimat. *Vide Didac. Nissen. serm. Quadrages. Dom. Passionis. Periocha 4.*

Superbia.

THESIS XV. *Gratias ago tibi quia non sum sicut ceteri hominum.* Luc. 18. v. 11. Parùm est I. Non rogare Deum, II. Sed se laudare, III. Insupet & roganti insultare. *S. Aug. serm. 26.*

de Verb. Dom. circa med. loquitur de hoc Pharisæo.

THESIS XVI. *Unus Pharisæus, Humilitas, & alter Publicanus.* Luc. 18. v. 10. I. Humilitas destruit omnia Peccata, id, quod videre est in Publicano. II. Superbia destruit omnes Virtutes, id. quod videre est in Pharisæo. *Crasset. Confid. hic.*

THESIS XVII. *Descendit hic justificatus.* Luc. 18. v. 14. *Pœnitentiæ idea.* Ecce ideam Pœnitentis in Publicano, quid mirum, quod fuerit justificatus. I. à longè stans: Sciebat enim, quantum se à Deo per peccata elongaverit. II. Nolebat nec oculos ad cælum levare. Verecundia hæc magna dispositio est ad resurgendum à peccato. III. Percutiebat pectus suam. Istud indicat dolorem & contritionem. IV. *Deus propitius esto mihi Peccatori;* nominando se Peccatorem peccata sua confiteretur. *Alexander Diotallevi. tract. spirit. hic.*

THESIS XVIII. *Injusti, adulteri &c.* Luc. 18. v. 11. *Adulteri &c.* sunt I. Homines sine honore. II. Ho-

Homines sine fide. Ill. Homines sine misericordia.

*Hæretici
cæci.*

THESIS XIX. *Qui in se confidebant.* Luc. 18. v. 9. Triplex Peccatorum cæcorum genus est. I. Aliqui cæcitatem incurrunt sponte sua, quia à cæcitate hac non abhorrent, neque illam apprehendunt. II. Alij cæci sunt, quorum cæcitas incurabilis est, quia non nisi à cæcis illuminari volunt. III. Alij denique cæci sunt, qui lumen videntibus præferre volunt. Ecce triplex genus Hæreticorum. *Distin. Apostolic.*

*Humili-
tas.*

THESIS XX. *Qui in se confidebant.* Luc. 18. v. 9. I. Nullus est Peccator, qui non se humiliare debet agnoscendo id, quod fecit. II. Nullus è numero Pœnitentium, qui humilitatem suam non stabilire debet, cognoscendo id, quod est. III. Nullus in statu Innocentiæ, qui se in suo Nihilo non continere debet, considerando, id, quod esse potest. *Id.*

*Confiden-
tia falsa.*

THESIS XXI. *In se confidebant tanquam Iusti.* Luc. 18. v. 9. I. Sunt, qui Christiani esse volunt, non item Chri-

Christianam vitam instituere. II. Sunt, qui Catholici esse volunt, non item Præcepta observare Ecclesiæ. III. Sunt, qui Salvi esse volunt, non item Cælum mereri. Idem.

THESIS XXII. *Ascenderunt in Templum, ut orarent.* Luc. 18. v. 10. I. Deus à nobis exigit homagium *Labiorum*: Sic ergo orabitur; Pater noster &c. II. Deus à nobis exigit homagium *Cordis*: Ore clamasti, sed corde tacuisti. S. Aug. III. Deus à nobis exigit homagium *Manuum*: Cantent ora, cantent corda, cantent opera. S. Aug. P. Chappuis S. J. in medit. 16. Nov.

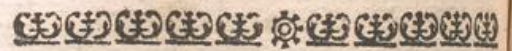
Oratio triplex.

THESIS XXIII. *Qui in se confidebant tanquam Justi.* Luc. 18. v. 9. I. Primum enim apud istos est Extenuatio peccati. II. Exultatio post peccatum. III. Tertium Diffusio per exemplum. IV. Quartum Continuatio per contemptum. Pet. Bles. serm. 23. de S. Magdalena.

Peccator.

N 4 DO.

DOMINICA XI.

post PENTECOST.

Miracula

THESIS I. *Surdos fecit audire, & mutos loqui. Marc. 7. v. 37.* Problema esse possit: an, si Deus cæcos videre, surdos audire, mutos loqui faciat, quid majus præster, quam si aliquos cæcos, aliquos surdos, aliquos mutos efficiat?

Lingua moderatio.

THESIS II. *Loquebatur rectè. Marc. 7. v. 35.* Tria igitur observet, qui linguam moderari cupit: I. Paucè loquatur. II. Bona loquatur. III. Opportunè loquatur. *Raynaud. Virtut. fol. 844.*

THESIS III. *Loquebatur rectè. Marc. 7. v. 35.* Fructus Moderationis linguæ primus est. I. Quòd Cogitationes sanctas & sapientes producat. II. Secundus: Peccatum, quod in multiloquio non deest, evitatur. III. Reverentiam, & venerationem hominum sibi conciliet. *Id. Virtut. fol. 645.*

THE

THESIS IV. *Misit digitos suos in Deus etiā*
auriculas ejus. Marc. 7. v. 33. Con-
traria operi Deo secunda. Mirabilis
Deus in omnibus, sed in hoc potissi-
mum, si dici potest, seipso mirabilior,
quod contrariis, & pugnantibus uci no-
verit, & consueverit, tanquam instru-
mentis aptissimis ad suum finem conse-
quendum, Quæ ergo Operi sunt contra-
ria, si Deus iis utitur, sunt secunda. Ale-
xand. Pellegrinus in Paradoxis Evangelicis.
Paradox. 4.

THESIS V. *Loquebatur rectè. Ratio lo-*
quendi.
quendi ratio, qua profertur vel bonum
bene, vel malum malè, vel bonum ma-
lè, vel malum bene. I. Bonum bene
loquitur, qui ea, quæ recta sunt, humili-
ter annunciare viderur. II. Malum
malè loquitur, qui quodlibet flagitium
persuadere conatur. III. Bonum malè
loquitur, qui quodcunque rectum arro-
ganter prædicare sentitur. IV. Ma-
lum bene loquitur, qui aliquod narrando
viciū detestatur, ut ab eo homines a-
vertantur. S. Isidor. Hispal. l. 2. de
summo Bono c. 29. Sentent. 16.

THE-

*Idioma
terra, &
Cæli.* **THESIS VI.** *Loquebatur rectè.*
Marc. 7. v. v. 35. I. *Idioma terrenum*
est : Loqui Bene de se, Malè de aliis,
Nil de Deo. II. *Idioma Cæleste est* : Lo-
qui Malè de se, Bene de aliis, Sempet
de Deo. P. Ludovicus de Ponte.

*Verborum
tria gene-
ra.* **THESIS VII.** *Loquebatur rectè.*
Marc. 7. v. 35. Petrus Faber primo-
genitus S. Ignatij filius, teste Ludovico
Gonsalvio, dividere solitus est verba
I. in *verba Verborum*. II. *Verba Cogita-
tionum*, III. & *Verba Factorum*, per
quæ intelligebat exempla.

*Ars lo-
quendi.* **THESIS VIII.** *Loquebatur rectè.*
Marc. 7. v. 35. Ut rectè loquaris, &
linguam tuam dirigas, I. Infimus in
hac arte gradus est *Scire tacere*. II.
Proximus Scire Parùm loqui. III. Su-
premus, & perfectissimus *Scire multum*
loqui absque Superfluitate, ac errore.

*Conversa-
tio.* **THESIS IX.** *Solutum est vinculum*
linguæ ejus. Marc. 7. v. 35. I. Prodi-
gij instar, interesse conversationi homi-
num, in qua aliis non detrahatur. II.
Res rara, ut aliquis non simul eò per-
trahatur. III. Difficile, ut aliquis
non faciles præbeat aures. IV. Diffi-
cillimum,

ellimum, ut aliquis sese ejusmodi maledicentiae opponat, quemadmodum tenerur.

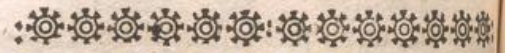
THESIS X. *Loquebatur rectè. Regula loquendi.*

Marc. 7. v. 35. Ut aliquis rectè loquatur, viam monstrant sequentes regulæ. I. Ut sit dominus linguæ, oportet, ut sit dominus suorum affectuum, seu Passionum. II. Ut aliquis turbato animo taceat. III. Haud oportus est semper respondere. IV. Verba aliorum contra nos nihili facere. V. Esse velocem ad audiendum, tardum ad loquendum. VI. Parcum esse in laude vivorum, mutum verò prorsus ad vituperationem. VII. Esse pauciloquum. VIII. A Deo ad custodiendam linguam petere gratiam.

THESIS XI. *Solutum est vinculum linguæ.* Marc. 7. v. 35. *Vide superius Dom. 8. post Pent. Thesi 8. de diffamatione. Verbum citò prolatum, sed non tam citò revocatum.*

DO.

DOMINICA XII.

post PENTECOST.

*Amor
Proximi.*

THESIS I. *Et Proximum tuum sicut teipsum.* Luc. 10. v. 27. I. Amor proximi est inseparabilis ab amore Dei. II. *Signum, & Nota amoris Dei.* III. *Mensura amoris Dei.* Vivien in Tertull.

*Regule
Charitatis.*

THESIS II. *Et Proximum tuum sicut teipsum.* Luc. 10. v. 27. I. Prima Regula Charitatis: Amare proximum, sicut seipsum, ejus mala velut sua sentire, ejus defectus velut proprios velare. II. Secunda Regula: Eum ita amare, sicut ab ipso amari cupimus. III. Tertia Regula: Eum ita amare, sicut nos Christus amavit sine nostro merito, & suo commodo, quin cum suo incommodo, dispendio gloriae, & vitae. Franc. Nepveu S. J. Cogit. Christian. 24 May.

Misericordia.

THESIS III. *Fecit misericordiam.* Luc. 10. v. 37. I. Hæc docetur primis Christianis. II. Ab Hebræis III.

III. A Gentilibus. IV. A Bestijs. V. Ab Inferis. Faber Festo S. Matth. Conc. 4. Item Conc. 6. punct. 6.

THESIS IV. Viso illo praterivit. *Immiseri-*
Luc. 10. v. 31. Misericordiæ omiffæ, *cordias*
feu Immisericordiæ pœnæ proponun-
tur, & excusationes refelluntur. I. In
Fortunis. II. In Liberis. III. In
Corpore. IV. In Anima. V. In ista
Vita. VI. In altera Vita. *Id. ibid.*
Conc. 5.

THESIS V. Sacerdos quidam. Luc. *Sacerdos*
10. v. 31. In Sacerdote quilibet de- *peccans.*
fectus notabilior existit. I. Tum pro-
pter Dignitatem sublimiorem. II.
Tum propter damnum Scandali. *Thom.*
Reina S. J. fer. 3. post Dom. 2. Quadrag.

THESIS VI. Misericordiâ motus. *Misericor-*
Luc. 10. v. 33. In Compassione sunt *dia officia.*
quatuor: Pietas, Erogatio, Sollicitudo,
Protectio. I. Pietas voluntatis. II.
Erogatio facultatis. III. Sollicitudo
necessitatis. IV. Protectio ab hoste.
S. Bonav. in Ps. 118.

THESIS VII. Sacerdos quidam. *Sacerdos*
Luc. 10. v. 31. I. Terribilem ratio- *malus*
nem reddent vitiosi Sacerdotes. II.
Es

Et tremenda ipsos damnatio manet,
Paciuchelli in *Jonam Lect.* 26. §. 12.

*Homici-
dium.*

THESIS VIII. *Abierunt semivivo relicto.* Luc. 10. v. 30. Fit homicidium multis modis, manu, linguâ, consensu, præcepto, consilio, neglectu. S. Bern. I. *Manu* fit, cum quis alium aequaliter vita privat. II. *Linguâ* fit duobus modis, scilicet præcipiendo, vel suggerendo, ut Judæi Christum occiderunt. III. *Consensu* duobus modis fit, vel dum mortem alterius desideramus & cupimus, vel, si dum eum à morte liberare possumus, vitam ejus negligimus, id est, adjutorium non impendimus. Hugo à S. Vict. lib. 1. de *Sacram. part.* 12. c. 7.

*Peccatoris
ruina.*

THESIS IX. *Descendebat.* Luc. 10. v. 30. Etiam peccatores descendunt miserè, nam I. Peccatores vadunt cogitando. II. Cadunt consentiendo. III. Conteruntur operando. IV. Illaqueantur per consuetudinem. V. Capiuntur in morte. Hugo Card. *sup. Prov. c.* 28.

*Amor pro
ximi.*

THESIS X. *Misericordiâ motus.* Luc. 10. v. 33. I. Amare solum ex *Inclinatione*, communis etiam be-

stius amor est. II. Amare cum Inclinatione, communis hominum amor est.

III. Amare sine Inclinatione, amor Christianorum est. IV. Amare contra suam Inclinationem, amor Sanctorum est. Cras. in Confid. ser. 6. post Dom. 12. Pent.

THESIS XI. Incidit in latrones. *Peccati damna.*

Luc. 10. v. 30. Peccata sunt hi latrones, quæ I. Aufferunt animæ Deum.

II. Merita bonorum Operum præteritorum. III. Jus ad Gloriam Cœlestem.

THESIS XII. Curam ejus egit. *Opera Misericordiae.*

Luc. 10. v. 34. Tria debemus Afflictis, & ægris: I. Condolere, scilicet

Corde. II. Consolari, scilicet Ore. III. Adjuvare, scilicet Opere.

THESIS XIII. *Misericordiâ* *mo-* *Misericordiâ* *mo-*
Luc. 10. v. 33. Misericordia *dia Dni.*

Domini plena est terra, cœlum, & infernus. I. Terra, quæ est patria Mi-

seriarum, ubi Deus Idololatrias, Machometanos, Hebræos, Hæreticos, malos Catholicos conservat, nutrit, tolerat, & ad pœnitentiam vocat, & salutem.

II. Cœlum: ubi Angeli, homines, & horum aliqui innocentes, alij pœnitentes; ubi-

ubivis opus Misericordiæ ; Angeli à lapsu cum Lucifero servati ; Innocentes vel brevi vitâ , vel singulari gratiâ muniti ; Pœnitentes tempore & gratiâ pœnitendi donati. Omnes tam Angeli quàm homines supra condignum gloriâ ornati. III. *Infernus.* Quòd circa condignum damnatos puniat ; quòd peccatoribus hęc vitam abbreviet , ne multiplicatis peccatis major ipsis pena in Inferno accrescat. Quæ omnia Dei Misericordiæ adscribenda.

Sacerdos.

THESIS XIV. *Sacerdos quidam.* Luc. 10. v. 31. I. Sunt de Ecclesiasticis , qui suos quidem redditus Beneficiorum probè sciunt , verùm obligationem suam in iis expendendis , quâ conscientia obstringitur , ignorant , id quod maledictionem Dei eis adducit. II. Alij illorum sunt , qui Beneficiorum redditus prorsus in commodum suum , vitæ quæ delicias destinatos sibi imaginantur , id quod eos facit malè iisdem *Dictio. Apost.*

Bona Ecclesiastica.

THESIS XV. *Sacerdos quidam.* Luc. 10. v. 31. I. Beneficia à Fundatoribus instituta sunt pro ijs , qui fervore suo Cultum Dei promoveant ; jam fr

tè conferuntur iis, qui minùs Religioni student. II. Fundata sunt pro ijs Operarijs, qui ad tollenda vitia operam suam impendunt; utinam non ijs jam assignentur, qui ijs ad fovenda vitia abutuntur. III. Instituta sunt eatenus, ut Ecclesiastici obsequia sua proximo impendant; & planè sæpè traduntur ijs, qui minùs capaces sunt ea præstandi. *Id. ibid.*

THESIS XVI. *Sacerdos quidam.*

Luc. 10. v. 31. I. Nulla alia Bona tanta aviditate experuntur, sicut Bona Ecclesiastica, licet eorum possessio non careat periculo. II. Nulli alij hominum indigniores sunt Bonis Ecclesiasticis, quàm qui ea maximè venantur. *Id.*

THESIS XVII. *Sacerdos qui* *Sacerdos*

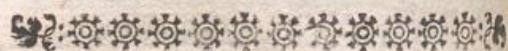
malus.
Luc. 10. v. 31. I. Mala vitia quorundam Sacerdotum nos morari non debet à capiendo fructu ex illorum instructione, quando instruunt ex *Cathedra Veritatis*. II. Neque à capiendo fructu Misericordiæ, cujus dispensatores sunt, quando occupant *Tribunal Penitentia*. III. Neque à capiendo fructu

O

ex

ex Sacrificijs, quando illud offerunt a-
 pud Altare. Id.

Opera Mi- THESIS XVIII. *Misericordia mo-*
sericordia. tus Luc. 10. v. 33. Alia sunt Mi-
 sericordiæ opera. I. Quæ debemus ex-
 hibere *Domesticis*. II. Alia, quæ præ-
 stare debemus *Extraneis*. III. Alia,
 quæ impendere debemus *Nostri Inimicis*. *Dictio Apostolic.*

DOMINICA XIII. post PENTECOST.

Gratitu-
do.

THESIS I. *Regressus est, cum magna*
voce magnificans Deum. Luc. 17.
 v. 15. Quævis creatura muto silentio
 homini vociferatur: I. *Accipe Benefi-*
cium. II. *Redde Gratiitudinis officium.*
 III. *Fuge Ingratitudinis vitium.* *Via-*
vien.

Ingratitu-
do.

THESIS II. *Non est inventus, qui*
rediret, & daret gloriam Deo. Luc. 17.
 v. 18. Quatuor causæ sunt, ob quæ
 Beneficia parvi pendantur. I. *Eorum-*
dem

dem beneficiorum iterata Collatio. II. Abundantia beneficiorum. III. Communicatio cum alijs. IV. Et exigua horum Consideratio.

THESIS III. *Non est inventus, qui rediret.* Luc. 17. v. 18. I. Qui beneficijs non respondet, in numero Ingratorum est. II. Qui beneficia non estimat, in numero Iniquorum est. III. Qui beneficia non agnoscit, in numero Incurabilium est. IV. Qui beneficijs acceptis peior etiam fit, in numero Leopardorum est. *Vide Lect. Brev. in festo S. Ignat. M.*

THESIS IV. *Qui rediret, & daret gloriam Deo.* Luc. 17. v. 18. Beneficia Negativa Dei, & quàm pauci agnoscunt, & se Deo gratos sistunt! Tribus siquidem modis (inquit S. Bernardus serm. 3. de fragmentis septem panum) à peccato me memini conservatum I. *Occasionis Subtractione*; multa enim in peccata facile cecidissem, si data esset occasio; sed, Dei miseratione, non me talis opportunitas apprehendit. II. *Resistendi data virtute*: in multa quoque peccata paulò minùs cecidissem, graviter impulsus violentia tentationis, sed

*Beneficia
Negativa
Dei.*

virtutem dedit Dominus Rex Virtutum, ut sub me esset appetitus meus, & ei, quam sentiebam, concupiscentiæ minimè consentirem. III. *Affectionis Sanitate*: Sed à quibusdam tam longe me fecit Miseratio tua Domine, ut penitus abominarer ea, & ne ulla quidem eorum me tentatio molestaret. S. Bern. loc. cit.

Confessio. THESIS V. *Ostendite vos Sacrosanctis.* Luc. 17. v. 14. Confessio quinque stupendas operatur mutationes. I. Mutat Peccatorem in penitentem. II. Mutat Peccatum in virtutem. III. Mutat Deum iratum in benignum. IV. Mutat Cælum clausum in apertum. V. Mutat Infernum in coelum. Thom. Reina Dom. 3. *Quadrages.*

Ingratus. THESIS VI. *Novem ubi sunt.* Luc. 17. v. 17. Ingratis beneficia tolluntur, & alijs conceduntur. *Paciuchelli in Jonam. tom. I. lect. 3. fol. 55.*

THESIS VII. *Non est inventus qui rediret.* Luc. 17. v. 18. Ecce triplicem gradum Ingratitudinis: I. Oblivisci, II. Reddere mala, III. Bene

beneficii uti contra Benefactorem. *Gros-
set. in Diario Sanctor. 14. Octob.*

THESIS VIII. *Ostendite vos Sa- Confessio.*
cerdotibus. Luc. 17. v. 14. Effectus.
Confessionis continentur hoc versicu-
lo: *Abluit, absolvit, sanat, corroborat,*
ornat: I. Abluit culpam. II. Absol-
vit à pœna æterna. III. Sanat animæ
vulnera. IV. Corroborat eam per
auxilia Gratiæ. V. Ornat habitu vir-
tutum infusarum. Ludov. de Ponte. part.
1. Med. 32.

THESIS IX. *Qui rediret, & daret Gloria*
gloriam Deo. Luc. 17. v. 18. Lau- Dei.
date & glorificare Deum; etiam crea-
turarum locò, quæ non cognoscunt
Deum: imò supplere defectum I. Ho-
minum, qui non amant Deum. II. Pec-
catorum, qui eum inhonorant. III.
Damnatorum, qui eum blasphemant.
IV. Demonum, qui maledicunt. Cras-
set. Confid. Sabbath. post Dom. 13. Pent.

THESIS X. *Non est inventus, qui Ingratus.*
rediret. Luc. 17. v. 18. I. Ingratus
est, qui beneficium accepisse se Negat.
II. Ingratus, qui Dissimulat. III. In-
gratus, qui non Reddit. IV. Ingratifi-
ca

simus omnium, qui beneficium Oblitus est. *Senec. lib. 3. de Benef. c. 1.*

THESIS XI. *Non est inventus, qui rediret. Luc. 17 v. 18.* I. Aliqui ex ingratis omnino Cæci sunt, qui neque Beneficium, neque Benefactorem agnoscunt. II. Alij eorum *Crudeles* sunt, qui mortem Benefactoris vel procurant, vel optant. III. Quidam ex iis *Impij* sunt, qui Beneficijs, quibus eos Deus cumulat, contra Deum utuntur, & in arma vertant. *Diction. Apostolic.*

Confessio. THESIS XII. *Ostendite vos Sacerdotibus.* De ijs, qui peccata Sacerdotibus occultant. *Vide superius Dom. 3. Quadrages. Thesi 2.*

THESIS XIII. *Ostendite vos Sacerdotibus.* *Luc. 17. v. 14.* I. *Pœnitens* debet se accusare *absque excusatione* malitiæ suæ. II. Debet se accusare *absque accusatione* proximi sui. III. Debet se accusare *absque deceptione* Judicis sui.

THESIS XIV. *Ostendite vos Sacerdotibus.* *Luc. 17. v. 14.* *Confessio* est necessaria I. *Peccatori Infirmo*, ut

sanetur. II. Peccatori Immundo, ut mundetur. III. Peccatori Reo, ut iustificetur. La Selve Dom. 3. Quadrag.

THESIS XV. Ostendite vos Sacer- Sacerdos. dotibus. Luc. 17. v. 14. I. Debe- mus Sacerdotes venerari plus quàm tere- nos Reges, plus quàm Angelos, tan- quam Deos. II. Sacerdotum verbis ob- temperare, cum loquuntur, ut Pastores; cum loquuntur, ut Concionatores, cum loquuntur, ut Iudices. III. Sacerdotum peccata tegere: hoc docuit Deus in Ve- teri Testamento, hoc docuit Christus in Novo, hoc docuit Constantinus in Ecclesiae principio. La Selve ser. 3. post Dom. 2. Quadrag.

✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿
DOMINIC. XIV.
post PENTECOST.

THESIS I. Quantò magis vos modicæ Providen-
tiae. Matth. 6. v. 30. Dei Pro- tia Dei.
videntia conciliatur I. cum hominis
libertate. II. Impij prosperitate.
O 4 III.

Obli-
us, qui
Aliqui
qui ne-
ctorem
vadeles
el pro-
lam ex
quibus
urum-
Apo-
vos Sa-
Sacer-
Dom.
Sacer-
vicens
tatione
tare
III.
ptione
Sacer-
fessio
ur
sa-

III. Iusti aduſſicate. *Tertull. Prædica-
tione.*

*Seruire
Deo.*

THESIS II. *Non poteſtis Deo ſer-
uire, & Mammonæ. Matth. 6. v. 24.*
I. Non poſſumus Deo ſeruire, & Mun-
do eodem tempore. II. Et ſi hoc poſ-
ſemus, non deberemus facere P. Colom-
biere Tom. 3. ſerm. 58. Sunt enim, qui
habent aliquid ſæculi, & aliquid Dei. S.
Gregor. 1. Moral. 6. Inter impios
piòsque medii S. Hilar. Tolle de me-
dio, quid medium admittis. S. Aug.
contra quendam Hæreticum.

*Servitus
Dei, vel
Mundi.*

THESIS III. *Non poteſtis Deo ſer-
uire & Mammonæ. Matth. 6. v. 24.* A-
pud Deum ſeruire regnare eſt; apud
mundum regnare ſeruire eſt. I. Apud
Deum omnis ſervus Rex eſt. II. A-
pud Mundum omnis Rex ſervus eſt.
Ignoras fili, Regnum noſtrum quan-
dam nobilem, auream, & honorificam
ſervitutem? Dixit Antigonus Rex Ma-
cedoniæ ad Filium ſuum licentiæ ma-
joris, cum princeps eſſet, appetentem.

*Servitus
Dei.*

THESIS. IV. *Nemo poteſt duo-
bus Dominis ſeruire. Matth. 6. v. 24.*
I. Aliqui ſerviunt Deo ad evitandum
In-

Infernum, & hi serviunt ex *Timore*. II. Aliqui serviunt Deo ad obtinendum Caelum, & hi serviunt ex *Spe*. III. Aliqui serviunt gratis, absque ullo suo emolumento, & hi serviunt ex *Amore*.

THESIS V. *Non potestis Deo servius*
servire & Mammonæ. Matth. 6. v. 24. *Mundi*.
 I. Luxus, quem homines adhibent in
Conviviis, manifestat, eorum vitam esse
 non nisi animale. II. Luxus, quem *Luxus*,
 feminae ostentant in *Vestibus*, declarat,
 eas Idolorum instar velle adorari. III.
 Luxus, quem uterque sexus præfert in
 struendis *Edificiis*, arguit, quòd Paradi-
 sum sibi in terris constituere velit. *Di-*
tion, Apost.

THESIS VI. *Nemo potest duobus* *Servus bonis*
Dominiis servire. Matth. 6. v. 24. *nis*.
 I. Bonus Servus ille est, qui invigilat ita
 Bonis Heri sui, & quidem majori fide-
 litate, quàm si eorum foret hæres. II.
 Bonus Servus ille est, qui ita Familiae
 Secreta tenet, ut ea, licet malè tracterur
 à Domino, non prodat. III. *Beatus*
ille servus. Luc. 12. v. 43. Bonus
 servus est ille, qui ita charitatem ob-
 servat cum alijs conservis suis, ut eo-
 rum

rum infidelitati, si quæ foret, non communicet. *Diction. Apostolic.*

THESIS VII. *Unum odio habebit, & alterum diliget.* Matth. 6. v. 24. Ita fiet, ut diligant Servi Dominum, I. Si Dominus zelat pro salute Servorum suorum, & curam gerit. II. Fiet, ut æstiment Dominum, si Dominus sit ipse Passionum & Affectuum suorum, & misericorditer puniat.

*Officium
Dominorum.*

THESIS VIII. *Unum odio habebit, & alterum diliget.* Matth. 6. v. 24. I. Domini obligant Servos suos, ut ipsis *Fideles* sint, quando ipsi *fideles Deo* sunt. II. Faciunt se *æstimari*, quando *passiones* suas coërcent, nec *dominari* srount. III. Faciunt se *amari* à Servis suis, quando *ægris curam & sollicitudinem* impendunt, eosque fovent. *Diction. Apost.*

THESIS IX. *Alterum diligit.* Matth. 6. v. 24. I. Diligitur Dominus, qui *Saluti Servorum suorum* studet. II. Diligitur Dominus, qui *liberaliter obsequia Servorum suorum* remuneratur. III. Diligitur Dominus, qui etiam, dum *punit infidelitatem*,
cle.

elementiæ non obliviscitur. *Diction. apost.*

THESIS X. *Respicite volatilia cæli. Providentia.*
March. 6. v. 26. Interroga jumenta, & docebunt te, & volatilia cæli, & indicabunt tibi, & narrabunt pilces maris Job. 12. v. 7. Sed quid docebunt te & quid indicabunt tibi? quid narrabunt? nempe Providentiam Dei, qui ea nutrit, & conservat. *Vide Pacu- chelli in Jonam. tom. 3. Lect. 57. Sect. 6. n. 23.*

THESIS XI. *Nemo potest duobus Servitus.*
Dominis servire. Matth. 6. v. 24. Intellige sibi contrarijs, & diversa jubentibus; Hinc non solum duobus, sed etiam tribus servire possumus: Sic oportet Deo servire, *Conscientiæ suæ obsequi, & Omnibus morem gerere.* *Grossez in Diario Sanctorum. 11. May.*

THESIS XII. *Nemo potest duobus Dominis servire. Mundi Servitium.*
Matth. 6. v. 24.
I. Mundo servire *Servitium Turpissimum*, quia non fit sine perfidia erga Deum. II. *Servitium Crudeliter*, quod cernere est in Filio prodigo. III. *Servitium malè Compensatum*, quia meris pro-

promissis, vel falsâ monetâ solvit. *P. Chappuis S. J. Medit. 9. Nov.*

DOMINICA XV. post PENTECOST.

Peccatū. **T**HESIS I. *Ecce defunctus. Luc. 7. v. 12.* Peccatum tres tollit vitas, I. Corporalem, II. Spiritua- lem. III. Æternam. *Vieira part. 1. fol. 238.*

Mors tri- plex. **T**HESIS II. *Ecce defunctus. Luc. 7. v. 12.* Sciendum, triplex esse ge- nus Mortis, I. Mortem *Malam*, quan- do Anima moritur Deo & Gratia per peccatum Mortale. II. Mortem *Bonam*, quando homo peccatis moritur per pœnitentiam. III. Mortem *Indiffe- rentem*, id est, nec bonam, nec malam, & hæc est mors naturalis. *S. Ambros. in Luc.*

Unum. **T**HESIS III. *Filius unicus. Luc. 7. v. 12.* Ipsum solum habet Mater sua, *Gen. 44. v. 20.* *S. Theresia suis Mo*

Monialibus specialissimè commenda-
vit, & ut continuò in earum mentibus
versaretur, præcepit, nimirum: I. U-
nicam esse Animam. II. Unicam esse
Vitam. III. Unicam esse Gloriam.

THESIS IV. *Defunctus effereba-*
tur filius. Luc. 7. v. 12. Mors filij
huius inter geminas vitas media est;
Una illam præcedit, & altera eam se-
quitur. I. Mors, quæ consequitur vi-
tam ejusmodi naturæ, ut eam conte-
mnamus, incitat. II. Vita tam mi-
rabilis post mortem, ut contemnamus
mortem, facit. Primum quidem, quia
Lucrum est evasisse incrementa pecca-
ti, lucrum effugisse deteriora, & ad me-
liora transisse. *Ambros. lib. de bonâ*
morte. Alterum verò: Hi autem, qui
portabant, steterunt; non igitur te
Mortis nomen offendat, sed boni transi-
tûs Bona delectent. *Ambros. hîc.*

*Mors me-
lior vitâ.*

THESIS V. *Dedit illum Matri suæ.*
Luc. 7. v. 15. Christus non solum
consolator Viduarum est, quod verba
indicant: Noli flere; verum etiam I.
Illarum Sponsus, seu Maritus, dando vi-
duæ huic Filium; Dedit illum Matri.
II. Illarum Filius, dedit illum Matri
sua.

vidua.

sua, non dixit Matri ipsius, quasi viduam, ut filius, amaret. Ill. Pupilli, seu potius Orphani, etiam *Pater* est, dando ipsi vitam. *Durand. Doct. Theol.*

Mors.

THESIS VI. *Ecce defunctus.* Luc. 7. v. 12. I. Qui in Peccatis sunt, etsi vivunt, mortui sunt. II. Qui vero in Justitia sunt, etsi mortui sunt, vivunt: nec meus hic sermo, sententia est Christi *Marthæ* dicentis: *Omnis, qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit, vivet.* Non enim fabulæ sunt dogmata nostra. *S. Chrysost. hom. 5. ad Popul.*

Resuscitatio.

THESIS VII. *Adolescens tibi dico, surge.* Luc. 7. v. 14. Mortui tres à Christo resuscitati. I. Puella domi II. Adolescens in feretro. III. Lazarus in sepulchro. Repræsentant tria genera mortuorum spiritualiter. *Lobbetius tom. 2. pag. 133.*

Quotidie morimur.

THESIS VIII. *Ecce defunctus efferatur.* Luc. 7. v. 12. Quatuor Elementa nos quotidie efferunt ad Sepulchrum. Vide *Breviar. fer. 5. hebd. 4. in Quadrag.* Imò quodlibet momentum vitæ nostræ est *Articulus Mortis,*
vel

vel ut adagium Hispanicum : *Cada Sol repetido es un Cometa.* Hoc est : qui-
libet Sol exoriens Cometa nobis est. *Vide Juglar, in Quadrages. Conc. 26.*

THESIS IX. *Defunctus effere.* *Exequia.*
atur. Luc. 7. v. 12. Ceremonia
funebres, seu Sepultura Christianorum.
I. Ante deductionem. II. In dedu-
ctione. III. Post deductionem fune-
ris. *Faber. Dom. 23. post Pent. Conc. 7.*
Vide Vieira part. 2. fol. 238.

THESIS X. *Tibi dico, surge.* Luc. *Suscitatio*
7. v. 14. *Suscitatio à moruis.* I. Ab
Ethnicis agnita. II. à Judæis conte-
stata. III. à quibusdam Christianis,
vel potius Epicuri asseclis negata. *Vide*
de Bodler. Dom. Resurrectionis.

THESIS XI. *Dixit illi: Noli ste-* *Consolatio.*
re. Luc. 7. v. 13. I. Nulla res ma-
gis ardua, quàm consolari eos, qui non
nisi *Humana* solatia admittunt. II.
Nulla res expedita magis, quàm con-
solari eos, qui non nisi solatia *Divina*
exposcunt. *Diction. Apost. Verbo Con-*
sol.

DO.

DOMINIC. XVI.
post PENTECOST.

Agritudo.

THESIS I. *Hydropicus erat ante illum.* Luc. 14. v. 2. I. *Ægrotata Anima sæpe sanatur per morbum corporis.* II. *Sana & valens Anima sæpè è corpore sano morbum contrahit.* Don Florent. Schilling Conc. p. 1.

Morbus.

THESIS II. *Homo quidam hydropicus erat.* Luc. 14. v. 2. *Ægrotus tria Sacrificia in se Deo offerat ; quibus repararet læsionem trium Divinarum Personarum peccatis factam.* I. *Sacrificium sui Corporis* *Justitiæ irritatæ, quod Justitiam Divinam suis doloribus placeat.* *Iram Domini portabo, quoniam peccavi ei.* Mich. 7. v. 9. *Mitigar vim doloris consideratio æquitatis ferientis.* S. Aug. II. *Sacrificium Spiritus, seu Animæ Divinæ Voluntati, quo eandem submissione sua honoret.* *Non est, qui possit tuæ resistere voluntati.* Esth. 13. v. 9. *Rectum dicitur cor hominis illius,* qui

qui omnia, quæ vult Deus, ipse vult. 8. Aug. in Pl. 100. III. *Sacrificium* vite supremo suo Dominio, quod per mortem suam profiteretur. *Iustum est subditum esse Deo.* 2. Mach. 9. v. 12. Moriamur, ne moriamur, lethalem vitam vitali morte regamus, S. Paulin. lib. Carm. 12. Job in suo fimeto ægrotus, ut Tertullianus loquitur, parturiebat æternitatem. *Nicolaus Dijon Cap. Dom. 18. post Pent.*

THESIS III. *Homo quidam hydropicus.* Luc. 14. v. 2. Morbus res est I. Hominibus abjectis *Formidabilis.* II. Hominibus generosis *Contempribilis.* III. Hominibus Christianis *Desiderabilis.* *Crasset in Confid. Fer. 6. post Dom. Sexagesimæ.*

THESIS IV. *Si licet Sabbato curare?* Luc. 14. v. 3. Multi nimum sanitati student. I. Eam procurando *etiam Sumptibus*, qui detrahunt gloriæ Dei. II. Etiam *Medijs*, quæ obnoxia sunt ædificationi Proximi. III. Denique *Modis adversantibus Ordini Communis*, quam delicata hac vivendi methodo, & singulari valetudinis suæ studio turbant. *Id ibid.*

*Curan-
mia vales
tudinis,*

P THE

VI
ST

t ante
A
orbum
Anima
contra

1.
hydra
grocus
quibus
am Per
Sacrifi
2. quod
us pla
am pe
at vim
riensis,
seu
andem
st, qui
13. v.
illius,
qui

Cognitio
Dei.

THESIS V. *Ipsi observabant eum.* Luc. 14. v. 1. I. Cognoscere Deum, & non cognoscere suam propriam miseriam, & nihilum, parit *Præsumptionem* II. Cognoscere suam miseriam, & non cognoscere Deum tendit ad *Desperationem*. III. Observare & cognoscere Abyssum Divinæ Misericordiæ excitat *Spem*, & procreat *Gaudium* Sanctorum.

Observatio.

THESIS VI. *Et ipsi observabant eum.* Luc. 14. v. 1. Bona & mala observatio, prout quis destinat in corde suo. I. Observârunt ejus *Vitam*. II. Observârunt ejus *Doctrinam*. III. Observârunt ejus *Miracula*.

Humiliatio.

THESIS VII. *Qui se exaltat, humiliabitur.* Luc. 14. v. 11. Pharisei se se extulerunt in sua *Doctrina*, in sua *Religione*, in sua *Dignitate*, in omnibus his Christus eos humiliavit. I. In *Doctrina*, eos interrogando: Si licet Sabbato curare? at illi tacuerunt, velut ignorantes rem tam facilem. II. In *Religione*, objiciendo iis, quod in Sabbato asinum vel bovem in puteum cadentem extrahant, quod utique plus est quàm verbis curare hydropticum. O-

sten-

stendit ergo, quod ipsi violent Sabba-
tum magis. III. In *Dignitate*, eos de
primo loco rejiciendo: Vade, recum-
be in novissimo loco, quibus verbis ar-
guit illos superbiæ. *Durand. part. 2.*
Character Sanctorum. hic.

DOMINIC. XVII.
post PENTECOST.

THESIS I. *Diliges Dominum Deum Cor-*
tuum. *Matth. 22. v. 37.* Hu-
manum amorem meritò sibi vendicat
Deus I. Ut *Principium cordis*: Nam Cor
hominis est Divino amori consecratum
à Natura, à Gratia, à Similitudine Dei
impressa. II. Ut *Centrum cordis*, nam
cor hominis Deo unitum habet à suo
Centro perfectionem, immobilitatem,
satiètatem. III. Ut *Magnes cordis*:
nam Magnes cordis Deus est, quod ad
se trahit per munificam Creaturarum
largitionem, humilem Verbi Incarna-
tionem, copiosam Sanguinis Christi ef-
fusa

P a fu

fusionem. *Michaël Vivien in Tertul.
Prædic. Verbo Amor.*

*Amor
Dei.*

· THESIS II. *Diliges Dominum Deum tuum.* Matth. 22. v. 37. I. Deus diligere debet *Integrè, sine divisione*: nam amoris unitatem meretur ut Deus, ut Redemptor, ut Sponsus. II. *Constanter, sine cessatione*: nam amor noster, ut amoris beatifici æmuletur perpetuitatem, debet esse ex bono, ad bonum, propter bonum. III. *Perfectè, & sine tepiditate*: nam Dei amor ut sit perfectus, debet esse summus appreciativè, comparativè, terminativè. *Idem. Ibid.*

*Amor
Dei.*

· THESIS III. *Diliges Dominum Deum tuum.* Matth. 22. v. 37. I. Deus diligendus est *per Odium Peccati*: nam Deus peccatum averfatur, peccatum Deum aggreditur, per peccatum Christus crucifigitur. II. *Per Odium Mundi*: quem odisse debemus, quia in maligno positus, Deo exosus, homini noxius. III. *Per Odium Sui*: quia per odium nostrum Deum amamus, nosmet ipsos diligimus, vitam immortalem nobis comparamus. *Id. ibid.*

· THESIS IV. *Diliges Dominum Deum*

Deum tuum. Tria sunt Divini amoris signa. I. Peccati fuga. II. Frequens de Deo Cogitatio, & Locutio. III. Mandatorum Dei exacta Observatio. *Id. ibid.*

THESIS V. *Diliges Proximum* *Amor Proximi.*
tuum. Matth. 22. v. 39. Amor Proximi est I. inseparabilis ab Amore Dei. II. Signum, & Nota Amoris Dei. III. Mensura Amoris Dei. *Id. ibid. item vide superius Dom. 12. post Pent. Thes. 2.*

THESIS VI. *Diliges Dominum Deum* *Amor Dei in quo?*
tuum, Matth. 22. v. 37. Amor Dei non consistit in sensibili affectu, neque in effusione lacrimarum, neque in gemitu, & suspirijs: at verò I. In frequenti Memoria de ipso. II. In destinatione omnium Actionum ad ipsum. III. In observatione Præceptorum ipsius. IV. In observatione etiam Voluntatis Dei & Consiliorum. V. In Separatione à Creaturis. VI. In donatione perfecta Cordis sui. VII. In Imitatione Christi, tam quæ fecit, quam ea, quæ passus est. *P. Crasset. Solitud. Die. 10. Med. 1.*

P 3 THE.

Amor Dei, THESIS VII. *Diliges Dominum Deum tuum.* Matth. 22. v. 37. Perfectio, & Beatitudo nostra in cœlo essentialiter consistit in Visione Dei; sed super terram consistit in Amore: propterea Deus nos obligat ad Amorem suum omnibus vijs: I. *Præcepto:* Diliges Dominum &c. Quid mihi es, miserere ut loquar; Quid tibi sum ego, ut amari te jubeas? S. Aug. II. *Bonis:* Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum Unigenitum daret, & cum eo omnia. III. *Promissionibus:* Et si parva sunt ista, adjiciet multò majora. IV. *Minis:* Qui non manet in charitate, in Deo non manet &c. V. *Vi:* Propterea Patrem, Matrem, Uxorem, Liberos, Bona, & quæcunque amasti, subtrahit, ut amorem in ipsum converteres. VI. *Philtro:* Amoris poculo in Altari è proprio Sanguine composito. P. Le Jeune Ex Orator.

Amor Dei THESIS VIII. *Diliges Dominum*
qualis? *Deum tuum.* Matth. 22. v. 37. Ter interrogatus est Petrus, Amas me? Amas me? Amas me? sed & fortè hæc sunt, de quibus in Lege præcipitur; *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo,* & ex

ex tota anima tua, & ex tota virtute tua, id est, diliges *Dulciter*, sive affectuosè, diliges *Prudenter*, diliges *Fortiter*. S. Bern. *Serm. de Diligendo Deo.* I. Quidam enim diligunt Deum *suaviter*, quibus scilicet suavis est recordatio, & memoria de Deo, sed nondum diligunt *Sapienter* (diligebant *dulciter*, sed minus *prudenter*, inquit Bernardus, *serm. 4. in Cant.* de Apollolis ante Ascensionem Christi loquens) II. Sunt tamen, qui diligunt *Sapienter*, quia non diligunt propter se, sed propter Bona, quæ dantur eis, sed nondum *Fortiter*, id est, nondum usque ad tollendam crucem, & sequi JESUM. Petrus Bless. *serm. 23. de S. Magdal.*

THESIS IX. *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.* Matth. 22. v. 37. Tria genera Christianorum invenies; Sunt Christiani secundum quid; Sunt Semi-Christiani, sunt Perfecti Christiani. I. *Christiani secundum quid*, quos Germanicè vocabulò *Christiani.* rectè dixeris: *Viertl Christen* / sunt illi, qui subinde aliquid boni præstant. II. Semi-Christiani, Germanicè *Halbe Christen* / sunt illi, qui usque ad perfe-

entionem Christo adhærent, & tempore tentationis recedunt. III. Perfecti ac integrè Christiani, Germanicè, Sancte Christen/ sunt, qui etiam in adversitate Christum sequuntur, & apud ipsum permanent tempore tribulationis. Qui sunt de primâ Classe, tantùm diligunt Deum una parte cordis; qui de Secundâ, tantùm medio corde diligunt; qui de Tertiâ, toto corde diligunt.

*Signa A.
moris
Dei.*

THESIS. X. *Ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & tota virtute tua.* Matth. 22. v. 37. Non abduci blanditijs, nec seduci fallacijs, nec injurijs frangi, toto corde, tota anima, tota virtute diligere est. *S. Bern. serm. 4. in Cantic.* Id est, nec Blanditijs, nec Promissis, nec Minis à Deo retrahi posse signum Veri Amoris est.

THESIS XI. *Diliges Dominum Deum.* Matth. 22. v. 37. I. Oportet profiteri publicè Amorem Dei, ut totus mundus nobis testis sit. II. Oportet diu noctūque à Deo petere perfectum amorem, & incrementum illius. III. Oportet conferre sapius suum Amorem erga Deum cum Amore Sæcularium, & considerare, quid agant, faciānt.

ciantque in Amore Mundi. *Amare
deum donum Dei est*, inquit Concilium
Aurel.

THESIS XII. *Diliges Dominum* *Amor tri-*
plex Dei. Matth. 22. v. 37. Amor tri-
plex est. I. *Servilis.* II. *Mercenarius.*
III. *Filialis.* *S. Bern. ep. 81. circa Med.*
Primus ex timore, Secundus ex amore
proprio, tertius ex corde puro profici-
scitur.

THESIS XIII. *Diliges Dominum* *Discrimen*
Deum tuum. Matth. 22. v. 37. Ma-
Amoris
gnum discrimen intercedit inter Amo-
profani &
Divini.
rem Dei, & Amorem Creaturarum,
quod sex modis, seu rebus se prodit, quo-
rum tres ex parte Amantis, duo ex par-
te Amati, unus ex utraque parte tam
Amantis, quam Amati se tenet. I.
Ex parte Amantis: qui Creaturam amat,
felicitem veram, animique quietem
non obrinet, in quibus finis, ad quem
creatus est, consistit; Secundò, multos,
gravissimosque in se labores suscipit, &
exantlat, quorum Dilectus, quia igna-
rus est, nullam ei obligationem habet:
Tertiò, quòd Dilecto suum amorem
ante oculos, ut in se est, ponere non
possit, ut qualis revera sit, certitudi-
nem

nem habeat, quia verba & facta, quibus manifestat eum, tantum signa sunt, ex se fallibilia. II. *Ex parte Amati*: eò quòd fieri possit, ut ipse te non redamet, quocunque in eum tu amore feraris, quin etiam contemnat, teque irideat. Secundò, sit ita, quòd in amore tibi respondeat; de constantia amoris certus esse non vales, & hinc neque esse quietus. III. *Ex parte utriusque* tam Amantis, quàm Amati, propter absentiam unius partis sæpe inevitabilem, quæ conjunctionem, quam amor intendit, impedit non sine molestia, mors autem prorsus tollit. Horum omnium nihil in Amore Dei timendum est. *Joan. Bapt. Sicut Jure in agnitione & amore Christi l. 1. c. 16.*

*Amor
proximi.*

THESIS XIV. *Diliges proximum tuum.* Matth. 22. v. 39. Id quod fieri debet I. Ordinatè. II. Sanctè. III. Gratis. IV. Indifferenter. *Vide de Math. Faber Feslo SS. Simon. & Judæ. Conc. 1.*

Charitas.

THESIS XV. *Diliges.* Matth. 22. v. 37. Quadruplex est Charitas: I. *Incipiens*, quæ nascitur. II. *Proficiens*, quæ nutritur. III. *Perfecta*, quæ

laboratur. IV. *Perfectissima* quæ mor-
tam desiderat. Hugo Card. in c. 24.
Matth.

THESIS XVI. *Diliges Dominum*
Deum. Matth. 22. v. 37. Charitas
Dicitur I. In Incipientibus studium à pec-
cato recedendi. II. In Proficientibus
studium in bono proficiendi. III. In
Perfectis verò desiderium Deo semper
inherendi. Dionys. Carthus. de Perfect.
Charit. art. 6.

THESIS XVII. *Diliges Dominum*
Deum. Matth. 22. v. 37. I. Dile-
ctio est magna voluntas Deo serviendi.
II. Dulcis affectus Deo placendi. III.
Ferventissimum Desiderium Deo fruen-
di. S. Albertus M. de adhaerendo Deo c.
11. & 12.

THESIS XVIII. *Diliges Dominum* *Probatio*
Deum tuum. Matth. 22. v. 37. De *Amoris.*
Dilectione Conditoris Lingua, Mens,
& vita requiruntur. S. Gregor. I.
Lingua, Si enim Deum amas, semper in
ore Deum, & lingua de eo loquitur. II.
Mens, si Deum amas, mens de eo cogi-
tat incessanter. III. Vita, si Deum di-
ligis, nihil agis nisi propter ipsum. Un-
de

dique circumdor amore, & nescio, quid sit amor. S. Aug.

*Præceptū
Amoris.*

THESIS XIX. *Mandatum magnum in Lege. Matth. 22. v. 36. Deus Meretur amari, Desiderat amari, Præcipit, ut eum amemus, Præmiatur nostrum amorem, Minatur, si non amamus, Crasset, in Confid.*

*Amor ap-
prectissi-
mus.*

THESIS XX. *diliges Dominum Deum tuum ex toto corde. Diligis me plus his? interrogat Christus Petrum; hoc est, juxta Sanctum Bernardum, Diligis me plus quàm Tua? Il. Plus quàm Tuos? Plus quàm Te? serm. 76. in Cantic.*

*Incremen-
tum A-
moris.*

THESIS XXI. *Diliges Dominum Deum. Matth. 22. v. 37. I. Qui amat, It ad Cælum. II. Qui plus amat, Currit ad Cælum. III. Qui maxime amat, Volat ad Cælum. Nam juxta S. Aug. in Ps. 39, amare ire est. Iterum: Ipse amor cursus est. Id. ibid. Iterum: Amando volatis ad Christum, Id. in Ps. 103.*

*Deus sem-
per aman-
dus.*

THESIS XXII. *Diliges Dominum Deum tuum. Matth. 22. v. 37. Deus diligendus, quando se abscondit, &*

quid sit & quando se ostendat. II. Deus diligendus, quando nos cruciat, & quando nos consolatur. III. Deus diligendus, quando nos punit, & quando nos remuneratur. *Diction. Apostolic.*

THESIS XXIII. *Diliges Proximum tuum.* *Opera Charitatis.* Matth. 22. v. 39. I. Debemus æquè apud Deum, quàm apud homines ipsi Patrocinari. II. Debemus tam in Spiritualibus, quàm Corporalibus ejus Necessitatibus ipsum Confidari. III. Debemus ipsum tam ad virtutes, quàm contra vitia Exhortari, atque sic *Advocati, Consolatoris, & Exhortatoris* munus erga ipsum exercere. *ibid.*

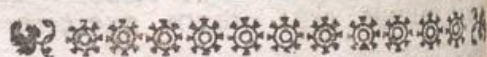
THESIS XXIV. *Diliges Proximum tuum.* *Officia Amoris.* Matth. 22. v. 39. I. Amor Proximi exigit, ut libenti animo ei succurramus. II. Amor Proximi exigit, ut magno studio eum corrigamus. III. Amor Proximi exigit, ut ne ipsum scandalizemus. *Diction. Apost.*

THESIS XXV. *Diliges Proximum tuum.* *Amoris extinctio.* Matth. 22. v. 39. Tribus modis frigescit Amor. I. Absentia Amati. II. Beneficiorum cessatione.

ne. III. Illatione injuriæ. At vero
*Amor, qui desinere potest, nunquam verus
 fuit.*

Lex.

THESIS XXVI. *Unus est Legis-*
lator. Jacobi 4. v. 12. I. Lex Dei
 debet nos reformare, & nos volumus
 eam reformare per indulgentias & pri-
 vilegia. II. Lex Dei nobis debet esse
 utilis, & nos reddimus inutilem variis
 & malis traditionibus. III. Lex Dei
 debet esse nostra Regula in omnibus, &
 nos sequimur eam non in omnibus, sed
 tantum dimidiatè. *Diction. Apost.*

DOMINIC XVIII. post PENTECOST.

*Causa
 morbi.*

THESIS I. *Offerebant ei Paralyticum*
cum jacentem in lecto. Matth. 9.
 v. 2. I. *Peccata animæ causant mor-*
 bum corporis, id quod videre est in hoc
 Paralytico peccatore. II. *Morbi cor-*
 poris causant conversionem animæ,
 quod idem palàm est in Paralytico, qui
 si ægrotus non fuisset, neque liberatus
 peto

peccatis suis, quæ Christus remisit. III. *Conversio animæ* producit, & trahit post se sanitatem corporis, uti videre est in Paralytico qui nisi prius à peccatis, non fuisset à morbo abiolutus. *Durand. in Charactere. hęc.*

THESIS II. *Confide fili.* Matth. *Spes.*

9. v. 2. Spes nostra ponenda est I. In Patris pietate. II. In Filij Charitate. III. In Spiritus Sancti Liberalitate. *Vivien in Tertulliano, verbo Spes.*

THESIS III. *Confide.* Matth.

9. v. 2. Considerare debent peccatores in Auxilio Ecclesiæ Triumphantis, ubi habent I. *Mediatorem benignissimum Patrocinantem, nempe Christum.* II. *Matrem benignissimam Auxiliantem, nempe MARIAM.* III. *Cætum Fidelium Orantem, nempe Sanctos.* Id.

THESIS IV. *Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris.* Matth. 9. v. 4. *Cogitatio mala.*

I. Abominatio Domini cogitationes malæ. II. Quæ cogitatio mala, & quinam ea propter damnati? III. Quid in ijs agendum? *Engelgrave in hac Dom.*

THESIS V. *Dimittuntur tibi peccata.* *Peccata.*

catatua. Matth. 9. v. 5. Sic unum,
quomodo omnia peccata sunt vitanda.
Vide Paciuchelli in Jonam lect. 53. §. 9.

THESIS VI. *Confide.* Matth.
9. v. 2. I. Nolle Deum, & non nosse
propriam suam Miseriam, ducit ad Pre-
sumptionem. II. Nolle suam Mife-
riam, & non nosse Deum, ducit ad De-
sperationem. III. Nolle abyssum Mi-
seriæ suæ, & abyssum Misericordiæ
Dei, excitat *spem*, & *Gaudium Sancto-
rum.*

Fides.

THESIS VII. *Videns JESUS fidem*
illorum. Matth. 9. v. 2. I. Fides mul-
torum est tantum *Fides Animalis*, quia
non nititur nisi testimonio sensuum.
II. *Fides Humana*, quia tantum fundata
in lumine Rationis. III. *Fides Mortua*,
quia non animata Spiritu Charitatis.
Cadaver Fidei, uti illam Chrysostomus
appellat respectu Fidei primorum Chri-
stianorum. Gal. 5. v. 6. *Nicol. de*
Dijon. Caput.

THESIS VIII. *Offerebant ei Para-*
lyticum. Matth. 9. v. 2. *Vide superius*
Dom. 16. post Pent. Thes. 3. & 4.

THE

THESIS IX. *Paralyticum ja. Acedia.*
centem in lecto. Matth. 9. v. 2. Acedia Paralytis est animæ peccaminosæ.
I. Hæc paralytis originem trahit ab amore proprio abhorrente ab omni eo, quod difficile vel laboriosum accidit.
II. Peccator paralyticus est otiosus, qui curam & negotium Salutis suæ in alio reponit, non ipse tractat. *Diction. Apost.*

THESIS X. *Offerebant ei Paralyticum.* Matth. 9. v. 2. Acedia Paralytis animæ I. Reddit nobis difficile & arduum exercitium Virtutum.
II. Facit, ut consenescamus cum Virtutibus. III. Causa est, ut perdamus occasiones, quibus nostra Salus annexa est.

THESIS XI. *Remittuntur tibi peccata tua.* Matth. 9. v. 2. I. Debemus Timere de peccatis, quæ nos non commisimus, ne scilicet, ut homines sicut alij, ea committamus. II. Debemus Timere de peccatis, quæ nobis remissa sunt, ne ea reperamus, exinde graviora. III. Debemus Timere de peccatis, quibus nos occasionem præbuimus, ne nobis imputentur. *Diction. Apost.*

Q THE-

Gratia.

THESIS XII. *Confide fili, remittuntur tibi peccata tua.* Matth. 9. v. 14
 I. Timeas pro *Accepta Gratia*. II. Amplius pro *Amiffa*. III. Longe plus pro *Gratia Recuperata*. S. Bern.

DOMINICA XIX.

post PENTECOST.

*Inferni
pœna.*

THESIS I. *Ibi erit fletus, & stridor dentium.* Matth. 22. v. 13.
 I. Inferni pœnæ *Ponderantur*: ex Inferni profunditate, gehennæ incomprehensibilitate, suppliciorum intolerabilitate II. *Numerantur*: ex parte Dei vindicantis, hominis peccantis, ignis cruciantis. III. *Mensurantur*: utpote commensuratae Divinae Majestati, peccatoris qualitati, criminis gravitati. Vivien in Tertull. Prædic.

*Inferni
pœna.*

THESIS II. *Ibi erit fletus, & stridor dentium.* Matth. 22. v. 13. Inferni pœnæ in acerbitate superant I. Omnia, quæ passi sunt Mortales supplicia, superant enim dolores, quos iustinerunt
 hoc

homines ex naturæ Infirmicite ; quos
 passi sunt Martyres ex Tyrannorum
 Crudelitate ; supplicia , quæ tolerave-
 runt peccatores ex Dei Severitate. II.
 Cuncta, quæ sustinuit Christus tormen-
 ta : Cruciarus enim Inferni Christi do-
 lores longè superant, quia Christus vo-
 lens, Damnatu coactus patitur ; Chri-
 stus consolationem ab Angelo accepit ,
 Damnatu absque consolatione pati-
 tur ; Christus ab hominibus , Damna-
 tu à demonibus patitur. III. Neque
 concipi possunt nisi ex oppositione ad
 Beatorum præmia ; Nam in cœlo sunt
 cuncta universaliter bona , in Inferno
 cuncta universaliter mala ; in cœlo pu-
 ra bona, in Inferno pura mala ; in cœlo
 perpetua bona , in Inferno perpetua
 mala. *Ibid.*

THESIS III. *Homini Regi.* Matth. *Rex sicut*
 23. v. 2. I. Reges debent esse *homi-*
 nes, II. Non homines *Reges.* Id est,
 Reges debent recordari, se quoque esse
 homines, atque hinc se mansuetos & in-
 dignos præbere, & non exuere ho-
 minem, dum Regem induunt, superbe
 ac ferociter dominando. *Didac. Nissen.*
De Rerich. 3.

Q₂

THE

Verus Rex. THESIS IV. *Homini Regi.* Matth. 22. v. 2. Ille verus Rex est; I. Qui ostendit mereri se Authoritatem super alios, Authoritate, quam tenet super semetipsum. II. Qui utitur Authoritate sua ad ostendendam populo Authoritatem Dei. III. Qui exercet Authoritatem ad minuendam, vel tollendam Authoritatem Diabolo. *Distinction. Apost.*

Vestis duplex. THESIS V. *Non habens vestem Nuptialem.* Matth. 22. v. 12. Discrimen inter vestem Electorum, & Reprobatorum est; I. Vestis Impiorum est *Peregrina*, ob novitatem & luxum. *Sophon. 1.* *Fœtida* in mala opinione, talis erat leprosa flammis dari iussa. *Levit. 13.* *Sanguinolenta* in proximorum oppressione. *Isai. 9.* II. E contra Vestis Bonorum est *Duplex*, vestiti sunt duplicibus, intus virtutibus, extra bonis moribus. *Fragrans*, ob exemplum, & famam bonæ vitæ. *Discolor* varietate virtutum. *Ezech. 16. v. 16.* *Vide Lobbetium in hac Dom.*

Communi. THESIS VI. *Venite ad Nuptias, illi autem neglexerunt.* Matth. 22. v. 4. *Raræ Communionis frivola ex-*
cu-

colationes sunt maximè tres : I. *Non sum dignus* tories accedendi ad Sacramentum Eucharistiam; cui Responderetur, ergo nunquam tibi accedendum semper indigno; si peccata tua te reddunt indignum, nulla iis medicina superest, si hæc negatur, unde Gratia ad ea cavenda provenit. Nam ut Concilium Tridentinum inquit: Eucharistia est Alimentum, & Medicamentum. II. *Timeo, ne indignè sumam*: cui Responderetur: Timor valet, Amor prævalet; Christus Panis figuram assumpsit non ad timorem, sed desiderium & amorem excitandum; dein cur times accedere, & non magis oppositum, cum Christus emanentium nullam excusationem admittit? III. *Requiritur magna Puritas & Sanctitas* in communicante: Responderetur, alia non, quàm, quæ à peccato Mortali vacat, & quidem cognito à nobis; ad medicinam sumendam utique non requiritur perfecta corporis sanitas, cum hæc fructus sit, & effectus Medicinæ. *Crasset Discurs. 5. de SS. Sacramento.*

THESIS VII. *Illi autem neglexerunt.* Matth. 22. v. 4. Alij alias
 Q 3 ab-

Matth.
 Qui
 super
 super
 utho-
 o Au-
 exercet
 el col-
 Di-
 m No-
 Disci-
 Repro-
 est Pe-
 So-
 ne, ta-
 Le-
 norum
 ra Ve-
 i sunt
 ra bo-
 plum,
 vario-
 Vide
 ptiat,
 22. v.
 ex-
 cu-

abstinentiæ ab hoc Prandio prætexunt rationes: I. Ex nimia repetitione fit deum *mera Consuetudo*. Quibus opponitur: Consuetudo bona anne mala res? ergo etiam frequens oratio, quotidiana Missæ auditio omittenda. II. *Familiaritas* nimia cum Deo contrahitur, quæ æstimationem minuit. Reponitur; sic hoc apud homines, non ita apud Deum, qui quantò plus cognoscitur, tantò plus amatur; dein an Ecclesia quid mali præcipere possit, quæ frequentem usum desiderat? an non blasphemia sit dicere, quòd conversatio cum Deo reddat homines malos, actus perfectissimus Religionis demat de Respectu huic Sacramento debito? III. *Non sentio devotionem in Communione*. Sed contra, aliud est Devotio, aliud sensus devotionis, alias hoc deficiente neque in Paschate accedere valeas, & qui nunquam habent, nunquam accedent: Vera devotio in eo est, ut accedas cum humilitate, confidentia & amore. *Id. ibid.*

Ira.

THESIS VIII. *Iratusest.* Matth. 22. v. 7. Ecce tria mala Iræ: I. Destruit hominem *Rationalem*, quia lumen

18.

rationis extinguit. II. Destruit hominem Politicum, quia contra placita & axiomata Politica agit. III. Destruit hominem Christianum, quia regulis ac praeceptis Religionis renunciat. *Nicol. de Dijon. Capuc.*

THESIS IX. *Mittite eum in tenebras exteriores. Infernus.* Matth. 22. v. 13. Omnis dolor irruet super eum Job 20. Quia in inferno damnati patientur I. Omnes dolores sine ulla Exceptione. II. Omnes dolores sine ulla Consolatione. III. Omnes dolores sine ullo Fructu. *La Selve Conc. 8. in Adventu.*

THESIS X. *Multi sunt vocati. Salus.* Matth. 22. v. 14. Omnium penitus hominum Salutem vult Deus I. Voluntate sincera. II. Voluntate ardenti. III. Voluntate efficaci. *La Selve Conc. 16. in Adventu.*

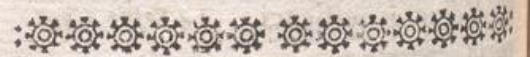
THESIS XI. *Multi sunt vocati, pauci vero electi. Salus in cetera.* Matth. 22. v. 14 I. Deus non vult nobis dare certitudinem Salutis nostrae, ut in omnibus etiam optimis actionibus permaneamus humiles. II. Deus non vult, ut nobis de alijs constet, an sint electi, ut charitatem

Q + tem

rem exerceamus etiam erga eos, qui
minimè merentur. *Diction. Apost.*

*Necessitas
ad bonum.* THESIS XII. *Compelle intrare.*
Luc. 14. v. 24. Magna gratia viali.
quem in cœlum trahere, id est per tri-
bulationes: sed hoc beneficium ingrati
homines I. Non ponunt in beneficijs.
II. Non gratias Deo agunt. III. Imò
adscribunt causis secundis. IV. De
hoc conqueruntur. V. Non proficiunt.
Diotallevi de Beneficijs Divin. Confid. 18.

Correctio. THESIS XIII. *Amice, quomo-
do huc intrasti.* Matth. 22. v. 12. I.
Oportet corrigere *Amicos* bonis verbis.
II. Oportet corrigere *Bonos* humilibus
verbis. III. Oportet corrigere *Malos*
commiserando. *Diction. Apost.*

DOMINICA XX, post PENTECOST.

*Infirmi-
tas* THESIS I. *Infirmabitur.* Joan.
4. v. 46. Caro trinam habet *In-
firmitatem*; I. Prima, quæ ex ægitudine
ne;

ne, & morbo procedit; hæc patienter est toleranda. II. Secunda, quæ ex ignavia, & repiditate oritur; hæc generosè est superanda. III. Tertia, quæ ad peccatum propender; hæc fortiter est debellanda. Vivien, in Tertull. Conc. 4 p. 2.

THESIS II. Priusquam moriatur. *Mortis Preparatio.* Joan. 4. v. 49. Mortis præparatio fita est I. In peccati Aversione. II. Terrenorum Abdicatione. III. Bonæ vitæ Conversatione. Idem.

THESIS III. Reliquit eum febris. *Febris.* Joan. 4. v. 52. Febris Continua est Luxuria; Quotidiana Gula; Tertiana Ira; Quartana Acedia; Hæctica Avaritia; Ephimera Superbia; Putrida Invidia. S. Thom. Sermon. in Dom. Vide sis Lobbetium hoc loco ante 1. q. ex D. Th.

THESIS IV. Infirmabatur. *Morbi Bona.* Infirmas corporis tres præstantes effectus habet: I. Reddit hominem ad malum inhabilem. II. Facit, ut homo recurat ad Deum: Vidisti Achab humilatum &c. III. Promererur nobis cœlum: Momentaneum, & leve tribulationis &c.

Fides.

THESIS V. *Nisi signa, & prodigia videritis, non creditis.* Joan. 4. v. 48. I. Fides multorum non nisi *animatus*, utpote quæ a Sensibus pendet. II. Vel tantum *Humana*, quæ Ratiocinationitur. III. Vel omnino *Mortua*, utpote non animata Spiritu Charitatis. *Dijon Capuc. Dom. 20. post Pent.*

Cæcus Peccator.

THESIS VI. *Incipiebat enim mori.* Joan. 4. v. 47. I. Peccator, dum peccat, lumen Intellectûs & Fidei perdit: dum enim peccat, agit contra Rationem, exponendo se propter momentaneam delectationem &c. Contra Fidem, non expendendo, quid sit Infernus, Cœlum &c. II. Peccator, dum moritur, lumen Intellectûs, & Fidei recipit: quia in morte hæc omnia videt quomodo Bona non nisi peritura quæ fuerit contra rationem & fidem. *Grosfez in Diario Sanctior. 31. Aug.*

Advocatus.

THESIS VII. *Rogabat eum.* Joan. 4. v. 47. I. Est *Advocatus Dei*, scilicet qui procurat causam Dei. II. *Advocatus Hominis*, talis fuit Pater hodie nostri filij. III. *Advocatus Diaboli* hic procurat causam Diaboli. *Vide Polyanth. Josephi Langij. Verbo Advocatus.*

THE

THESIS VIII. *Infirmabatur.* Joan. *Morbis.*

4. v. 46. Nemo magis alius ita Deum glorificat, quam ægrotus in suis infirmitatibus tranquillus, & in suis doloribus patiens, nam omnes virtutes Christianas in magna perfectione exercet. I. *Fidem* suam in tenebris splendidam reddit. II. *Spem* suam in infirmitate robustam ostendit. III. *Charitatem* in doloribus perficit. IV. *Resignationem* suam & conformitatem cum Divina voluntate tunc maxime sustentat, cum Deus apparenter ipsum durissime habet. *Crasset. Confid. Dom. 20. post Pent. punct. 3.*

THESIS IX. *Infirmabatur.* Joan.

4. v. 46. *Vide supra Dom. 16. post Pent. Thes. 3 & 4.*

THESIS X. *Infirmabatur.* Joan. *Bonum Morbi.*

4. v. 46. Quando Deus immitit morbum, nos constituit in statu I. *Eum adorandi*, agnoscendo nostrum nihilum, & miseriam. II. *Eum audiendi* cum magna submissione. III. *Ei sacrificandi* per nostram Patientiam. *Diction. Apost.*

THESIS XI. *Infirmabatur.* Joan. *Officia er-*

4. v. 46. I. *Ut satisfaciamus obligationi* *ga ægroti.*

ius sum. Matth. 18. v. 33. Lex inimicorum dilectionem mandans est I. *Lex Humanitatis*, quia humanitati & naturæ est consentanea; per hanc enim homo diligit hominem sibi similem, ad cuius amorem naturaliter allicitur; meretur beatitudinem, ad quam naturaliter inclinatur; vitat miseriam, & damnationem, quam naturaliter averfatur. II. *Lex Veritatis*, quia intellectui, & rationi conveniens, utpote, quæ non passione, sed ratione agit; pretia rerum agnoscit; ratione discurrit. III. *Lex Æquitatis*, quia æquitati & iustitiæ conformis; Nam homo inimicum odio habens est injustus erga Proximum, erga Deum, erga Seipsum, *Vivien in Tertul. Prædic. Verò. Amor Inimic.*

THESIS II. *Misit eum in carcerem.* Matth. 18. v. 30. Christianus inimicorum dilectionem debet I. *Proximo*, si attendat eos esse Homines, Dei Imagines, Christianos. II. *Christo*, qui in illis attendendus est, ut Dominus in servis, ut Pater in filijs, ut Caput in membris. III. *Sibimet ipsi*; Per quam habemus peccatorum remissionem, *Fili-*

liationis Divinae adoptionem, aeternae felicitatis acquisitionem. *Id. ibid. Faber hic Conc. 1.*

THESIS III. *Oportuit & te misereri. Matth. 18. v. 33. Inimicorum dilectio est I. Virtutis Heroicae exercitatio; quia gloriose triumphat, nam vincit diabolum, inimicum, seipsum. II. Charitatis Dominicae imitatio; à Christi Schola, & Dominicae Charitatis exemplo inimicis debemus cor, linguam, & manum: cor, ut eos diligamus, linguam, ut pro eis oremus, manum, ut eis beneficiamus. III. Perfectionis Divinae Emulatio, quia sic homo Deum imitatur, Deo assimilatur, Deus nuncupatur. *Id. ibid.**

THESIS IV. *Oportuit & te misereri. Matth. 18. v. 33. I. Nihil tam Generosum, quam inimicis ignoscere; quia homo domat iram ex omnibus affectibus animi praepotentem, & obligat eum, qui hoc suo beneficio maxime indignus est. II. Nihil magis Christianum; quia venia inimicis data fortissima Fidei probatio est: Diligite inimicos vestros &c. Reddentes bonum pro malo. III. Nihil magis Divinum; quia*

quia Misereri & Pareere proprium Deo
est. & quidem quarto modo.

THESIS V *Ille autem noluit. Matth. Vindicta.*
18. v. 30. I. Vindicta est abjecti ani-
mi, si inimicus vilis & debilis: *Magna-*
nimo satis est prostrasse Leoni. II. Im-
prudens, si inimicus potens est, quia of-
fensum ad novam injuriam inferendam
excitat. III. Sacrilega, auferendo
Deo id, quod ad ipsum solum spectat:
Mibi vindicta, & ego retribuam. IV.
Injusta, quia sequendo impetum affe-
ctus sui, Justitiæ leges facile transgre-
ditur.

THESIS VI. *Et iratus Dominus Ira.*
Matth. 18. v. 33. An irascen-
dum? Quibus irascendum? Quando i-
rascendum? Quomodo irascendum?
Quousque irascendum? *Faber Dom. 5.*
post Pent. Conc. 4.

THESIS VII. *Homini Regi Matth. Superbia.*
18. v. 23. I. Reges debent esse *Homi-*
nes, id est, recordari, quod sint ejusdem
Naturæ cum subditis, eodem pretio à
Christo redempti, post mortem ejus-
dem conditionis, & judicium tubitu-
ri. II. Non homines *Reges*, id est,
des

despotice cum Subditis agentes, à natura hominum recedentes, & alios velut fungos contemnentes.

Dilectio Inimicorū. **THESIS VIII.** *Tenens suffocabat eum.* Dilectio Inimicorum si aditur exemplis totius Univerſi. 1. Exemplo Cœli. 2. Exemplo Elementiorum. 3. Exemplo plantarum. 4. Exemplo beſtiarum. 5. Exemplo Ethnicorum. 6. Exemplo Hebræorum. 7. Exemplo Angelorum. 8. Exemplo Chriſti. 9. Exemplo Dei Patris. *Faber hic Conc. 2.*

Reconciliatio. **THESIS IX.** *Nonne oportuit te miſereri.* Matth. 18. v. 33. Ad Reconciliationem cum inimicis hortatur I. Motivum ipſius *Interreſſe* Commodi noſtri: quia de quiete noſtra agitur, & hæc ratio utique pro homine ratione prædico factis eſt. II. Motivum *Honoris* quia reputationis ſeu exiſtimationis noſtræ apud alios intereſt; quæ cauſa utique hominem generoſum moveat. III. Motivum *Religionis*, quia hinc Salus noſtra dependet, id quod utique hominem Chriſtianum inducat ad ignoſcendum. *To xier.*

THESIS X. *Et iratus Dominus e-* *ra.*
ius, Matth. 18. v. 33. Aristoteles
iracundos distinguit, tresque eorum
classes statuit. I. In prima sunt *Acuti*; id est vivaces & prom-
pti. II. In secunda *Amari*; id est ob-
scuri & Melancholici. III. In tertia
Difficiles; id est violenti & pertinaces.
Lege 1. Reg. 24. v. 18. & 21.

THESIS XI. *Redde, quod debes.* *Reddenda*
Matth. 18. v. 28. Deo reddenda sunt *Deo.*
quatuor: I. In Vita *Corpus*. II. In
Morte *Anima*. III. In Judicio *Talen-*
ta. IV. In Inferno *Pœna*. Et quidem
in Vita *Corpus*, utpote opus suum, a-
deoque eo jure reddendum, ut figulo-
vas redditur, quod effinxit: In Morte
Anima, utpote Imago sua: In Judicio
Talenta, id est dona Naturæ & Gra-
tiae, de quibus reddenda ratio: In In-
ferno *Pœna*, quam Deus exigit ut debi-
tum, & pender heu! peccator. *Lobbe-*
tus.

THESIS XII. *Omne debitum di-* *Pœnitentia*
mihi tibi, quoniam rogasti me. Matth. *tia.*
18. v. 32. Ita nimirum, ad exem-
plum hujus Servi, pœnitentiam insti-
R tuere

natu-
s velut
ffocabat
ad tur
Exem-
nenio-
n. 4.
templo
ebra-
n. &
lo Dei
rtuit et
Ad
horra-
se leu
ate no-
o ho-
ft. II.
ationis
lios in-
em ge-
um Re-
depen-
briffia-
n. To
THE-

tuere oportet. I. Oportet se fateri debitorem. II. Oportet se humiliare coram Deo. III. Oportet veniam petere. IV. Oportet, interpositis Meritis Filij sui, orare, ut patientiam habeat pro reparando honore læso. V. Oportet promittere reparationem præteritorum. *Crasset Confid. hic, die Læne.*

*Impatien-
tia.*

THESIS XIII. *Patientiam habe.* Matth. 18. v. 29. I. Impatentia subinde palam facit, quòd nullam habeamus *Spem.* II. Sæpe ostendit, quòd nullam habeamus *Charitatem.* III. Semper demonstrat, quòd nullam habeamus *Humilitatem.* *Diction. Apost.*

THESIS XIV. *Patientiam habe.* Matth. 18. v. 29. I. Impatentia *Dominorum* Bonitatem destruit, quam debent exhibere *Servis.* II. Impatentia *Servorum* Observantiam perimit, & Reverentiam, quam debent præstare *Dominis suis.* *Id.*

*Iustitia
Dei.*

THESIS XV. *Tradidit eam totoribus, quoadusque redderet univsum debitum.* Matth. 18. v. 34. In hoc Evangelio I. Apparet infinita *Dei Misericordia.*

sericordia in remissione universi debiti.
II. Apparet Hominis summa Ingrati-
tudo & inhumanitas nihil remittendo
de Servi debito. III. Apparet su-
prema Dei Justitia in reperendo debito,
prius dimisso, usque ad ultimum qua-
drantem. Durand. in Caractere Sanctor.
part. 2.

THESES XVI. Tradidit eum Torto-^{Panna.}
ribus. Matth. 18. v. 34. I. Deus
peccatorem subinde punit ut Pater, non
cessando ab amore, etiam dum punit, &
hoc plerumque fit in hac vita. II.
Deus subinde punit ut Judex, volens, ut
crimen expietur exigente justitiâ, &
hoc fit in Purgatorio. III. Deus pec-
catorem punit ut Inimicus, vindictam
sumendo de peccato, & peccatorem
cruciando, & hoc fit in Inferno. Ne-
pven in Reflexionib. Christian. 3. Novemb.

DOMINIC. XXII.
post PENTECOST.

THESES I. Cujus est imago hac? Imago
Matth. 22. v. 20. I. Christia-^{monstruosa.}
nus

R 2 nus

fateri
iliare
m pe
s Me
m ha
V.
præ-
e Lu
habe
Cubin
amus
d nul
Sem
abea
habe
Domi
ebent
a Ser
z Re
Do
e tor
m de
oc E
Mi
se

nus sine vita Christiana. II. Baptizatus, & mancipium diaboli. III. Affecta Crucis, & carnis, Mundique amicus. Vah monstrum! Cujus imago est?

*Imago
cur?*

THESIS II. *Cujus est imago haec?* Matth. 22. v. 20. Imagines institutae sunt ob simplicium ruditatem, ob Affectuum tarditatem, ob Memoriae debilitatem. *S. Bonav.* S. Thomas addit: ut homines per eas, vel coram ipsis Deum ipsum, & Sanctos honore, qui illis debetur, afficiant.

Christi.

THESIS III. *Cujus est imago haec?* Matth. 22. v. 2. Prius assimilari Christo Crucifixo, quàm Christo Glorioso oportet: quæritur ergo: I. In quo consistat obligatio hujus assimilationis? II. Quomodo acquiri possit? III. Quàm Christo injuriosum, si eam negligamus, quàm nobis proficuum, si teneamus? *P. Wesp. S. J. Dom. 4. post Pasch.*

THESIS IV. *Cujus est imago haec?* Matth. 22. v. 20. Cultus Sacrarum Imaginum comprobatur 1. Ex Scriptura, 2. Ex continuo Ecclesiae usu &

consensu. 3. Ex Ratione. 4. Ex earum varia Utilitate. 5. Ex Odio Cacodæmonis in imagines. 6. Ex Punitione Iconoclastarum. 7. Ex Miraculis in comprobationem earum factis. Faber hic Conc. 8.

THESIS. V. Cujus est imago? ^{Imago Dei} ^{Homo.} Matth. 22. v. 20. Homo creatus ad imaginem Dei est, debet ergo esse I. Imago Dei Patris Misericordiâ. II. Imago Filij Humilitate. III. Imago Spiritus Sancti Puritate eam referendo. P. Wesp. S. J. Dom. 1. post Pent. P. 2.

THESIS VI. Reddite ergo. Matth. ^{Restitutio.} 22. v. 21. Aliena I. sunt restituenda ^{Necessario}; Non enim dimittitur peccatum, nisi restituatur ablatum. II. Sunt restituenda ^{Civò}; propter lucrum cessans, & damnum emergens. III. Sunt restituenda ^{Totaliter}; quoadusque redderet universum. La Selve Cont. 14. in Adventu.

THESIS VII. Scimus, quia verax ^{Adulatio.} ^{io.} Matth. 22. v. 16. Adulatio fit tribus modis I. Tribuendo aliquod Bonum, quod non habet, & hoc est peccatum veniale. II. Superextollendo bonum,

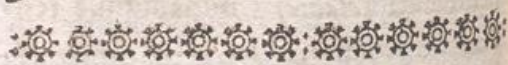
R 3 num,

num, quod habet. III. *Approbando* malum, quod habet, & hoc est peccatum mortale, si grande malum est.

*Debita
Deo.*

THESIS VIII. *Quæ sunt Dei, Deo.* Matth. 22. v. 21. Deo debemus I. *Tributum Fidei.* II. *Tributum Amoris.* III. *Tributum Obedientiæ*, id est, debemus Deo credere tanquam æternæ Veritati; Deum amare, utpote summum Bonum, Deo obedire veluti Supremo Domino. *Diction. Apost.*

THESIS IX. *Quæ sunt Dei, Deo.* Matth. 22. v. 21. I. Oportet Deo reddere *Bona Naturæ* cum perfecta religione. II. Oportet Deo reddere *Bona Gratiæ*, & quidem cum usura, quam exigit. III. Oportet Deo reddere *Bona Gloriæ* cum anticipata quadam magnificentia. *Id.*

DOMINIC. XXII. postPENTECOST.

*Mors op.
randa.*

THESIS I. *Filia mea modò defun-
cta est.* Matth. 9. v. 18. *Mors de-*

desideranda est: I. Quia à Miserijs hujus vitæ liberat. II. à peccandi necessitatibus immunem præstat. III. Ab exilio in patriam revocat. *Vivien in Tertull. Prædic.*

THESIS II. *Modò defuncta est.* Matth. 9. v. 18. *Causæ tres libenter moriendi. Triplex in morte congratulatio est: I. Homines ab omni Labore, II. Peccato, III. & Periculo liberati. S. Bern. in transitu Malachie. Hinc & cygnus, ut est in fabulis, quæsitus, cur in morte caneret? respondit, quia neque cibi quærendi cura amplius cruciabor, neque Aucupum laqueos mortuus extimescam. Vide Fabrum in Conc. Funebr. Exhort. 23. verbò: Fit tibi quies à laboribus, fit jucunditas de novitate, fit securitas de æternitate, S. Bern. serm. 41. ex parvis.*

THESIS III. *Defuncta est.* Matth. 9. v. 18. *Quidam Senex in morte ridens, & causam quæsitus respondit: I. Risi, quia omnes mortem timetis. II. Risi, quia non estis parati. III. Risi, quia de labore vado ad requiem. In Vitæ PP. lib. 31. c. 159.*

R 4

THE.

Mors lugenda.

THESIS IV. *Modò defuncta est.* Matth. 9. v. 18. Triplex mors lugenda est: I. *Impiorum*, quia moriuntur absque fide, spe, bono opere. II. *Mundanorum*, quia affliguntur in morte amore, dolore, timore. III. *Peccatorum*, quia funestè moriuntur subitanea morte præventi, præmatura morte sublaci, in peccato, & impoenitentia elati.

Irrisio.

THESIS V. *Deridebant eum.* Matth. 9. v. 24. Irrisio quatuor parit mala: I. Ostendit enim stultitiam. II. Suspendit amicitiam. III. Offendit Justitiam. IV. Intendit Maliciam. Drexel, in *Phaëron. c. 12. §. I. vide etiam Kyblerum tom. 1. fol. 1323.*

Deas.

THESIS VI. *Si tetigero tantum, salva ero.* Matth. 9. v. 21. I. Nihil magis *Lene*, cum tangitur, quam Deus. II. Nihil autem illo magis *Asperum*, cum tangit. *Didac. Nissen. Dom. ultima post Pentec. Perioch. 1.*

Mortis præparatio.

THESIS VII. *Modò defuncta est.* Matth. 9. v. 18. Triplex datur bene moriendi dispositio. I. Prima consistit in perpetua Pœnitentia de vita præ-

tertia; hæc nempe delet peccata. II. Secunda in Abstractione voluntaria à vita præsentè; hæc enim attrahit Grati- am. III. Tertia in ardenti Voto ac desiderio vitæ futuræ, quo scilicet me- remur gloriam. R. P. Nicol. Dijon Ca- pag.

THESIS VIII. Modò defuncta est. Matth. 9. v. 18. I. Mors est Certa & infallibiliter venit. II. Mors est Prom- pta, & citò venit. III. Mors est Fallax, & ex improvîsò venit. La Selve Conc. 6. in Adventu.

THESIS IX. Modò defuncta est. *Mors im- provisâ.* Matth. 9. v. 18. Nihil Terribilius Morte improvîsa. II. Nihil Commu- nius Morte improvîsa. III. Nihil Ju- stius Morte improvîsa homini Peccato- ri pœnitentiam de die in diem differen- ti. Diction. Apost. *Vita brevè*

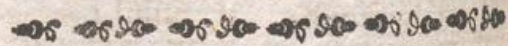
THESIS X. Modò defuncta. Matth. *vis, an lon- ga?* 9. v. 18. I. Re bene spectata, nihil ita brevitatè vitæ commendat, & ex- orare persuader, quàm Periculum per- dendi Deum, & desiderium eum possi- dendi. II. Sed & nihil ita prolonga- tionem vitæ optare & petere à Deo fa- cit, quàm Pœnitentia, & Charitas. Id. THE-

Resuscitatio.

THESIS XI. *Surrexit puella.* Matth. 9. v. 25. I. Christus facit eam *surgere*; ita etiam peccator à morte seu peccato surgere debet. II. Facit eam *ambulare*, ita resurgens peccator viam virtutis ingredi debet. III. Facit eam *manducare*, ita peccator Sacramentis, velut animæ alimentis uti, & pascere se debet.

Consideratio Mortui.

THESIS XII. *Modo defuncta est.* Matth. 9. v. 18. Triplex consideratio valde utilis est I. Mortui in suo *Letædo*. II. Mortui in suo *Feretro*. III. Mortui in suo *Sepulchro*. *Chappuis in Medit. 19. Dec.*

DOMIN. XXIV.

post PENTECOST.

Judicium extremum.

THESIS I. *Videbant Filiam Hominis, venientem in nubibus.* Matth. 24. v. 30. Judicium est rimendum propter tria: I. Propter *Judicis Terrorem*. II. Propter *Judicis Rigorem*. III. Pro-

Propter Suppliciorum Horrorem. S.
Bonav. Exposit. super Ps. 118.

THESIS II. *Congregabunt Ele-
ctos ejus.* Matth. 24. v. 31. In Judi-
cio extremo quatuor erunt Ordines.
I. Alij judicabunt, & non judicabun-
tur, ut perfectissimi. II. Alij nec judi-
cabunt, nec judicabuntur, ut damnati
Infideles. III. Alij judicabuntur, &
salvabuntur, ut mediocriter boni. IV.
Alij judicabuntur, ut pereant, sicut Fi-
deles mali. *Gloss. Ordinar. super Ps. 8.*

THESIS III. *Videbunt Filium Ho-*
minis. Matth. 24. v. 30. *Videbunt fa-*
ciem ejus in nubilo. Job 33. Scilicet Ju-
diciis *Christi fa-*
tus videbit I. Quia facies Christi erit *cies.*
facies Defendentis. II. Erit facies Ho-
norantis. III. Et Vindicantis eos con-
tra peccatores, qui eos oppresserunt.

THESIS IV. *Tunc plangent omnes.* *Status*
Matth. 24. v. 30. Maxime peccato- *peccatorum*
res, quibus in die Judicij: I. Nulla e- *tunc.*
rit excusatio. II. Nullum erit auxi-
lium. III. Nulla erit Spes Salutis.
La Selve. hic.

THESIS V. *Plangent omnes tribus*
terra. Matth. 24. v. 30. Tria sunt,
quæ

quæ bene observari debent in Judicio.
 I. *Separatio* ab invicem, quâ nulla terribilior. II. *Examen*, quo nullum acerbius. III. *Sententia*, quâ nulla formidabilior. *La Selve. ser. 2. post Dom. 1. Quadrages.*

*Peccati
adoratio
est Abomi-
natio.*

THESIS VI. *Cum ergo vide-
ritis Abominationem desolationis.* Matth. 24. v. 15. I. Abominatio talis est Peccatum impunitum. II. Peccatum autoritate munitum. III. Peccatum præmiatum. *Diction. Apost.*

Judicium.

THESIS VII. *Videbunt Filium Ho-
minis.* Matth. 24. v. 30. I. Quantus rigor Judicij futurus sit, colligi potest ex Judicio primorum hominum Adami & Evæ. II. Item ex Judicio Angelorum prævicatorum. III. Denique ex Judicio Dei super Filio suo tempore Passionis. *Id.*

THESIS VIII. *Ecce hic est Chri-
stus, aut illic.* Matth. 24. v. 23. I. Insignis amentia est, relinquere certum pro incerto. II. Verbum Dei pro verbo Mundi. III. Veritatem pro figura, seu apparentia; & tamen hoc fieri quotidie videmus. *Anonymus.*

DO.

colunt. II. *Præsentiam*, quam credunt. III. *Perspicaciam* omnium rerum, quam cognoscunt. *Id. in Tertuliano Prædic.*

Templum. THESIS V. *Templum universâ terrâ Sanctius.* 2. Machab. 5. v. 15. Tria sunt, quæ Templis nostris venerationem ac respectum conciliant. I. Quia sunt Tabernaculum, seu Habitaculum Dei Patris æterni. II. Quia Templum sunt JESU Christi Filij Dei. III. Quia sunt Sanctuarium Sancti Spiritus, atque sic Templum totius Summæ Trinitatis. Quid ergo mirum est? Erant semper in Templo laudantes, & benedicentes Deum. Luc. 24. *Bretteville.*

THESIS VI. *Elegi enim, & sanctificavi locum istum, ut sit Nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant Oculi mei, & Cor meum ibi cunctis diebus.* 2. Paral. 7. v. 16.

Quid sit? THESIS VII. *Templum Domini est.* Jerem. 7. v. 4. Quid est Templum Domini? I. *Domus Orationis*; Nam in ea omnis, qui petit, accipit. II. *Locus Gratiarum*; Nam ibi, qui quaerit, invenit. III. *Porta Cæli*; quæ hic pulsanti aperierur.

THE.

THESIS VIII. *In domo tua oportet me manere.* Luc. 19. v. 5. *Assigna*
Justi anima Domus est spiritualis, cujus Fundamentum Fides est; Spes Parietes; Charitas Tectum. Raynaud. *Attributa Christi.* fol. 247. & 248.

THESIS IX. *Ornaverunt faciem Templi.* 1. Machab. 57. *Ornatus Templi.*
Incitamenta ad ornatum Templorum esse possunt: I. Quia sunt Domus Dei, II. Quia ex hoc gloria Religionis. III. Quia melior eleemosinâ hæc munificentia. IV. Quia inde divitiæ, & peccata purgantur. V. Quia inde exurgit magna merces. Faber. *Dom. 8. post Pent. Conc. 9.*

THESIS X. *Templum universâ terrâ sanctius.* 2. Mach. 5. v. 15. *Sanctum.*
Quanto honore, & veneratione affecta sint Tempora I. à Deo, II. Ab Angelis. III. Ab Ecclesia, IV. Ab Hominibus. Faber *in Festo Dedic. Conc. 10.*

THESIS XI. *Vos autem fecistis tam speluncam latronum.* Matth. 21. v. 13. *Profanatio, vel peccati lesio Templi.*
Injuriam Ecclesijs illatam ut puniri sint, pariter; Sunt autem eæ I. Ecclesiarum Everfio, II. Spoliatio, III. Abusio. IV. Pollutio & scdario. V. Reo.

Reorum abstractio. VI. Jurisdictionis occupatio. VII. Per tributa Gravatio. *Faber. Dom. 9. post Pent. Conc. 7.*

THESIS XII. *Domus mea.* Matth. 21. v. 13. Cùm Deus sit ubique, debet adorari ubique. I. Cùm verò specialiter sit in Templo, ibi speciali cultu adorari debet: *Domus Dei.* II. Ubique possumus orare, verùm cùm templum sit *Domus Orationis*, ibi ardentius ad Deum debemus fundere preces.

THESIS XIII. *Vos autem fecistis illam speluncam latronum.* Matth. 21. v. 13. Irreverentiæ, quas Christiani committunt in Ecclesijs, sunt I. *Injuriosæ deo*, quia Sanctissimum ejus cultum destruunt: *Cave, ne offeras holocausta tua in omni loco, quem videris.* deut. 12. v. 13. *Elegi & sanctificavi locum istum.* 2. Paral. 7. v. 16. Nonne violatur Majestas, & Divinitas constupratur plaudentibus vobis. II. *Scandalosæ Proximo*, quia æstimationem Religionis ipsi imminuunt, ferè usque ad contemptum. *Balaam, qui docebat Balac mittere scandalum coram filijs Israël.* Apoc. 2. v. 14. *Fiunt & miseris religiosa deli.*

sta, & cœpit licitum esse, quod publicum est. *S. Cyprian. Ill. Perniciosa Nobismet ipsis, quia nos fructu privant precum nostrarum. Coimus in cœtum & congregationem, ut ad Deum, quasi manu factâ, precationibus ambiamus orantes; hæc vis Deo grata est. Tertull. Apologet. c. 39. vide Act. 12. v. 5. Act. 1. v. 14. P. Nicol. Dijon Capuc. Dom. 9. post Pent.*

THESIS XIV. *Venit in Spiritu in Templum.* Luc. 2. v. 27. Tria narrantur à *S. Gregorio Nazian. in Orat. de funere Fratris*, quæ in templo præ reverentiâ Mater ipsius observavit: I. Nunquam locuta. II. Nunquam Alitari terga vertit. III. Nunquam in terram expuit. Verba ipsius sunt: Nunquam illius vox audita, veneranda Mensæ nunquam terga vertit, nec Divinum solum conspurcando inquinavit.

Reverentia Templi.

THESIS XV. *Templum Dei est.* 1. Cor. 3. v. 16. Cor nostrum Templum est: I. Consecratum in Baptismate. II. Purificatum per Sacramentum Pœnitentiæ. III. Sanctificatum per

per Eucharistiam. IV. *Dedicatum Spiritui Sancto, qui ibi suam sedem figit. Crasset in Consid. Christian. ser. 3. post Dom. 9. Pent.*

Reverentia Templi. istum. THESIS XVI. *Sanctificavi locum* 2. Paral. 7. v. 16. I. Magnam ibi debemus habere *Puritatem*, quia nos Angelis ibi miscemur. II. *Letitiam* prorsus Spiritualem ibi debemus prae nobis ferre, quia ibi incipimus, quasi praelibando, Deo frui. III. Quasi *extatici* ibi debemus esse, quia ibi *Præsentia* Dei debet nos facere oblivisci *præsentia* Creaturarum. *Diction. Apost.*

Finis Templorum. THESIS XVII. *Domus mea do-* mus *Orationis.* Matth. 21. v. 13. Christus in templum ingressus tria hominum genera in eo invenit; I. *Vendentes, & Ementes*; isti venerunt ad continuandum suum negotium, atque ita sunt *Sacrilegi*, facientes *Domum Dei* domum *Mercatorum*; sed Christus eiciebat omnes vendentes & ementes, prout *mercebantur*. II. *Cæcos & Claudos*; hi venerunt ad obtinendum auxilium, velut *miserabiles*, considerantes *Domum Dei* ut *Asylum Afflictorum*, & hos sanavit *Dominus*, invenerunt ergo ibi *salutem*. III.

III, *paeros clamantes* in templo, seu can-
tantes laudem, & *Hofanna* Filio Da-
vid, qui bene egerunt considerantes
Templum ut *Domum Dei*, hinc illos
Christus laudavit, & canonizavit: Ex
ore Infantium, & lactentium perfec-
ti laudem &c. Atque hi habent me-
ritum, & laudem. *Durand. in Chara-*
tere Sanctor. part. 2.

THESIS XVIII. *Templum universa* ^{Observan-}
terra Sanctius. 2. Machab. 5. v. 15. ^{tia Tem-}
^{plorum.}

I. *Templa sunt Cuna Christianorum,*
ubi nascuntur caelo, & hinc debetur
illis *Amor* tanquam loco Nativitatis.
II. *Sunt Mensa Christianorum,* ad quam
nutriuntur ac pascuntur, atque ita ipsis
debetur *Affiduitas*, atque frequentatio,
uti frequentamus coenaculum. III.
Sunt Tumba, seu locus sepulchralis Chri-
stianorum, inde ipsis debetur *Reverentia*
seu respectus. Quae omnia scilicet fun-
dantur in *Natura*, *Commodo proprio*,
& *Lege.* *Id. Ibid.*

THESIS XIX. *Templum Domini varia*
est. Jerem. 7. v. 4. *Tria genera dan-* ^{Templa.}
tur Templorum. I. *Primum est Tem-*
plum Jerosolymitanum, in quo *Aeternus*
Pater habitavit *Spiritualiter* per praes-
entiam.

sentiam Majestatis suæ : verùm Templum hoc vendentes & ementes profanârunt , facientes forum mercimonij, Christus autem ejiciendo eos illud iterum restituit. II. Secundum est *Humanitas Christi*, in quo Verbum Divinum habitavit hypostaticè per communicationem suæ Naturæ : verùm Templum hoc Mors destruxit , quæ Christum occidit ; at verò Christus hoc Templum in triduo reædificavit , mortémque expulit. III. Tertium est *Cor Fidelium*, in quo habitat interiùs Spiritus Sanctus per distributionem donorum, & gratiarum : verùm Templum hoc obscuratum est infidelitate , quæ tenebras infundit cordi Fidelium ; at verò Christus, vera Lux, infidelitatem è cordibus suorum eliminavit per Legem suam , ac Doctrinam. *Durand. ser. 2. post Dom. 4. Quadrage.*

F I N I S.

